

“Sosyalizmde ısrar, insan olmakta ısrardır”

YURTSEVER GENÇLİK

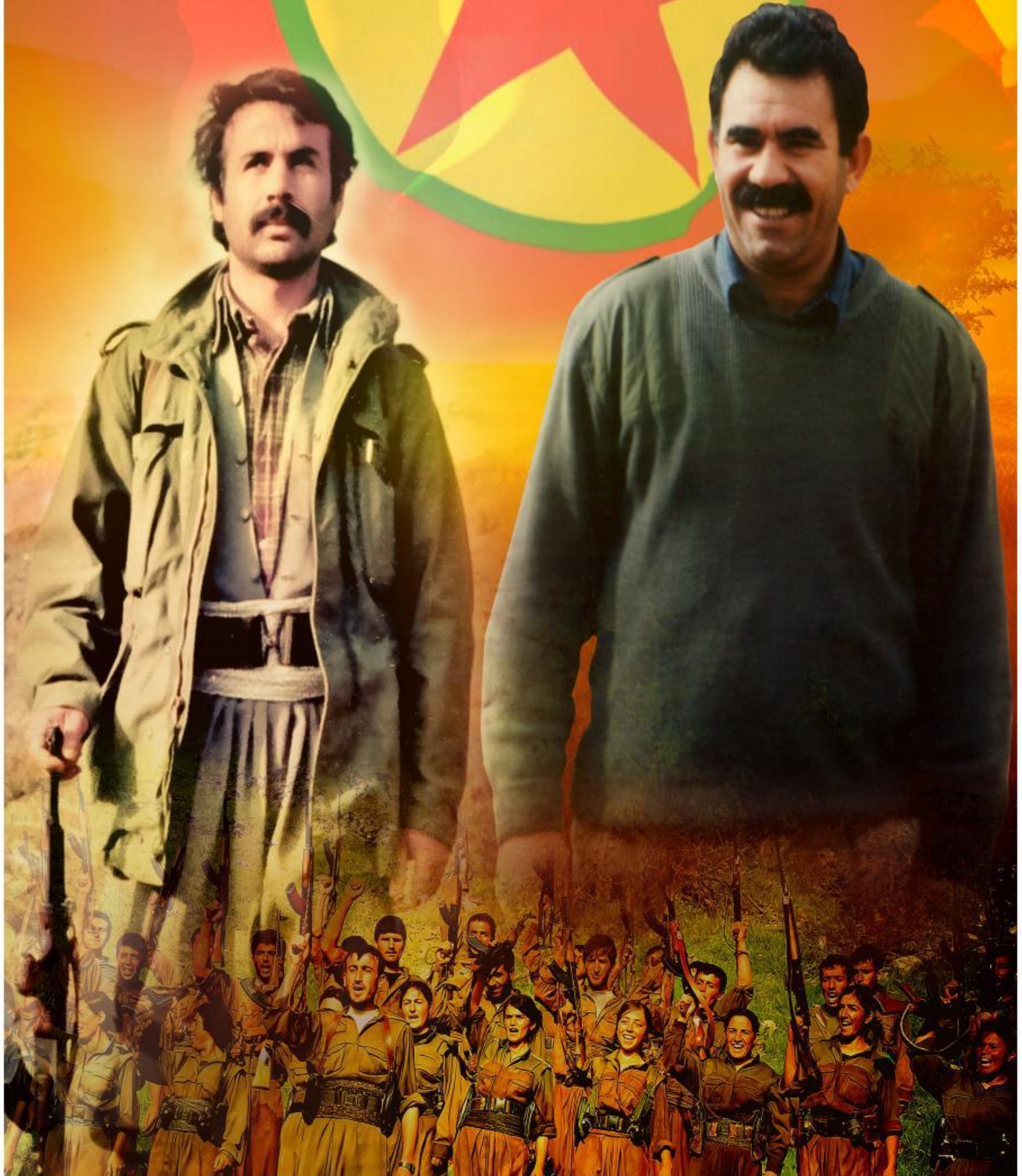
Aylık Siyasi Kùltür Dergisi

Sayı: 4

Ağustos/ 2021

VEJÎNA 15'Ê TEBAXÊ SERKEFTINA EGÎDBÛNA PKK'Ê YE

İÇİNDEKİLER

Şanlı 15 Ağustos Atılımı ve Doğru Devrimci Siyasetin Zaferi.

Önder APO

Eğitileşen Gençlikle Zaferi Yaratacağız

Baran Mawa

Ağit Yoldaş, Pkk'de Şekillendirilmek İstenilen Militan Kişiliktir.

Önder APO

15 Ağustos 1984 Atılımı Kürdistan'ın Özgürce Varoluş Tarihidir

Xeyri Doğan

Genç Kadınlar Toplumun En Örgütleyici Ve Öncü Gücü Olmalıdır.

Axîn Mahîr Dîclê

Rengê Zindîbûna Jiyanê Şehîd AMARA GABAR

Bawer Agır

APO'nun Özgürlüğü İçin Gerekirse Dilenirim

Ronahî Efrîn (Rojvalî Yurtseverlerden)

Kürdistan'ın Kurtuluş Mücadelesi Olarak Devrimci Halk Savaşı (2)

Çiya Amed

Un Ve Helikopter

Sabir Gever

Komalên Ciwan Koordînasyonê Özgür Şerker İle Ropörtaj

Ozgür Şerker

Rêveçuna Dirokê Ya Ji Rêzê, Bi Leheng û Lehengiyan Tê Guhertîn

Serhildan Zeyneb Garzan

Mücadele birliğinde gençliğe düşen rol ve misyon nelerdir?

Helîn Ümit

Gençliği Kuşatma Ve Kültürel Soykırım Politikalarına Karşı Gençliğin Sorumlulukları

Reşit Artos

Varlığın Özünü Koruma Çabası: Özsavunma

Bawer Ceng

Qirkirin Çiye?

Ji Berhemên Akademiya Zanîsta Cîvaki

02

06

09

13

17

21

23

28

29

31

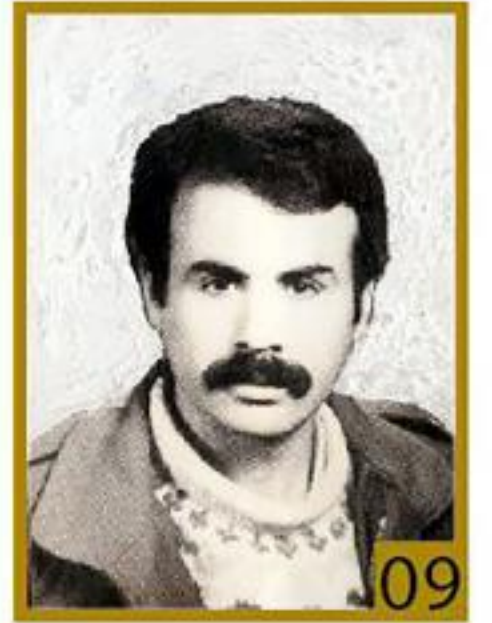
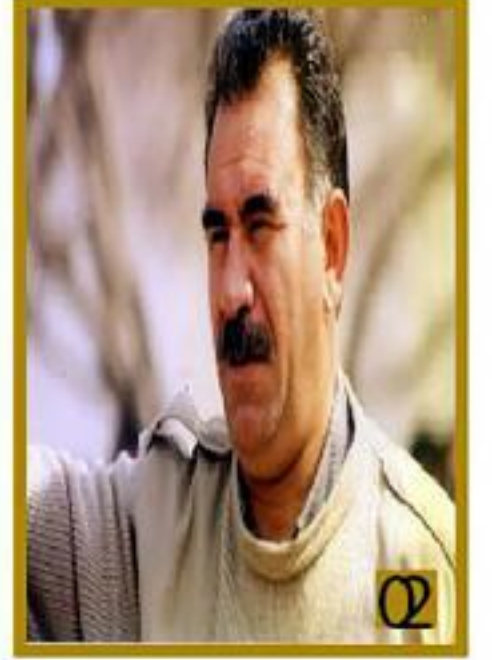
33

35

37

39

41

YURTSEVER GENÇLİK

Tebax 2021

EDITÖRDEN

VEJÎNA 15 Ê TEBAXÊ SERKEFTINA EGÎDBÛNA PKK Ê YE

Rêhevalên Hêja!

Em bi kovara xwe ya Yurtsever Gençlik bi hest û fikrên xwe yê ciwantiyê bi hejmara 4. a meha Tebaxê bi were ne. 15 ê Tebaxê di dîroka gelê Kurd û gelên Rojhilatanavîn de wek rojê dawî lêanîna rêveçûna koledarî, mêtîngerî, zordestiya faşîzmê ye. Di heman demê de rojê tirs û metirsî, bê bawerî, bêhêvîti û fikrên mêtîngeriyê di dil û mêjiyê gelê kurd de qedandinê ye. Jiber vê yekê fîşeka yekemîn ku li dijmin hate dayîn xwedî wate û naverokeke bîrdozî ye jî. Ev fîşek di heman demê de li hember mêtîngerîya dijminê di dil û mêjiyê gelê kurd de jî hatiye avêtin. 15 ê Tebaxê bi ruhê Egîdî, Qehremanî û fedayîtiya PKK ê hate destpê kirin. Ev ruhê fedayî îro bi tevahî zindîbûna xwe di têkoşîna gerîlayên tevgera azadiyê yê kehreman de, di çiyayên azad li Zap, avaşîn, Metîna û tevahiya qadan de bi heman ruhê jîyan dike. Gerîlayê azadiya Kurdistan îro di van çiyayên azad de û tevahiya qadên têkoşînê de fermana van hêzên dagirker radikin. Berxwedan, têkoşîn û serkeftinên bê hempa bidest dixin û destanên qehremaniyê dinivînin. Bê guman ev sekin û kevneşopî koka xwe ji ruhê pêşengên PKK digirin. Ruhê Kemal pîr, Mazlûm Doxan, Xeyrî Durmuş, Akîf Yılmaz û Alî Çiçek û Mahsûm Korkmaz'an digirin. Ev ruh, ruhê xeta serkeftinê ya 15 ê Tebaxê ye. Pêngava 15 ê tebaxê liser ruh û kevneşopiya ciwantiya PKKê pêşketiye û bi cawanan mezin û xurt bûye. Bi taybet Bakûrê Kurdistanê de çawa ku di dîroka me ya qedîm de ciwanan rê nedan dagirkeran, îro jî bi zanebûn û biryardariyek mezin a welatparêziyê ruxmî tevahî zextan têkoşîn dimeşîne. Ciwanên Kurdistanê taybet yê Bakûrê Kurdistanê di dîroka me de bi welatparêzî, fedakarî, cesaret û çalakvaniya xwe tê naskirin. Em îro bi rêya Kovara xwe ya Yurtsever Gençlik hewil didin bibin şopdarên xeta heqîqetê û hêrsa tolhildana şehîdan a ku bûye eşqa welat, bûye ruhê têkoşîn û serkeftinê. Emê li hemberî faşîzma qirqer her tim bibin zimanê têkoşerî, çalakvanî û serkeftina jin û xortên ciwan. Me bixwînin, me binasin.

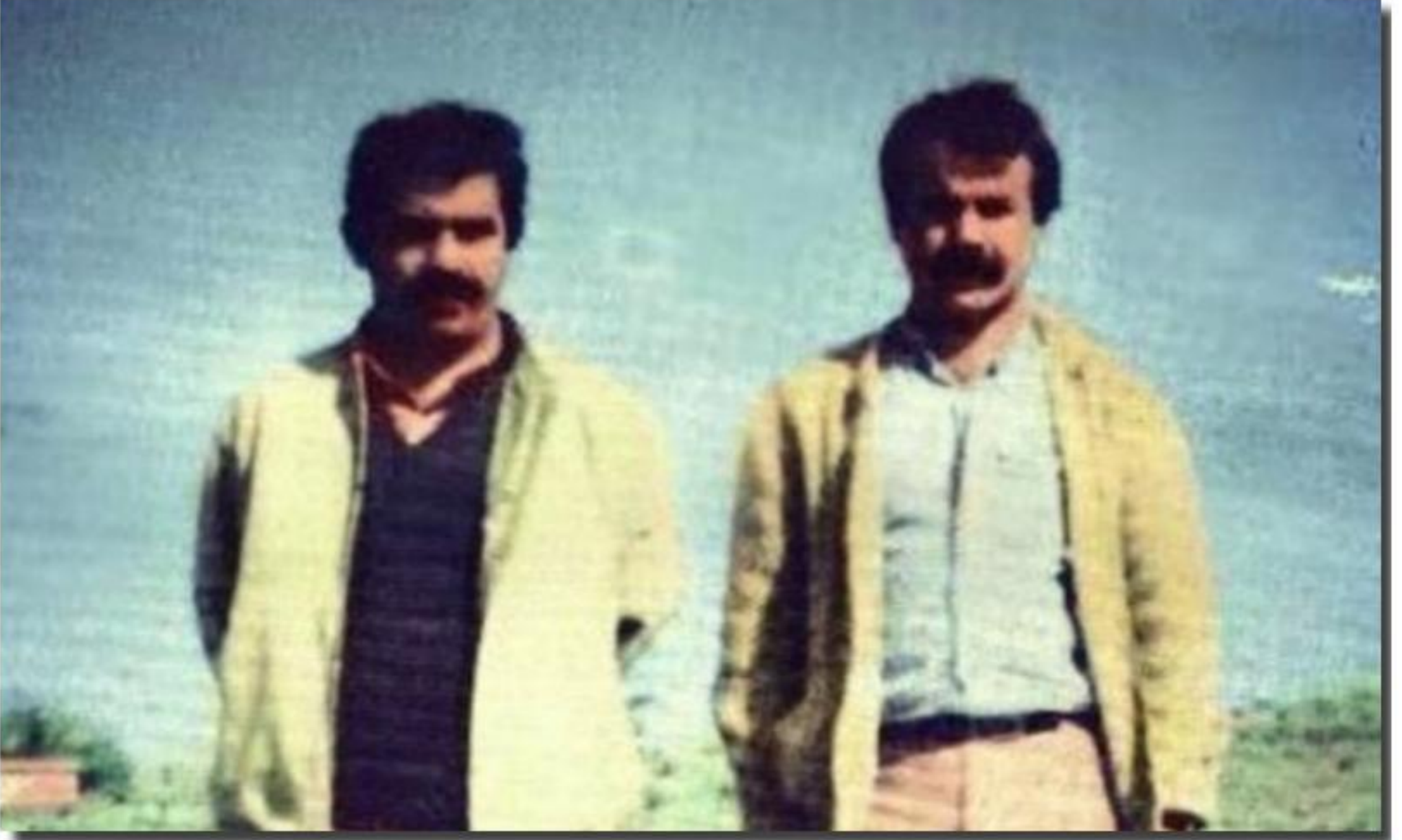
"Me bi ciwantî destpêkir, emê bi ciwantî serbikevin!"

Silav û Rêzên Şoreşgerî

www.ciwan.tv

Rêber APO

Şanlı 15 Ağustos Atılımı ve Doğru Devrimci Siyasetin Zaferi.

Tarihsel ve güncel somut gerçeklerimiz, bu süreçte ileriye yönelik yaşanması, düşünce ve eylem ile aşılması gereken çürüyen yapıların ne olduğunu, her zamankinden daha parlak bir biçimde ortaya koymaktadır. Salt bir silahlı direniş olmaktan da öteye, çok çeşitli özelliklere sahip olan bu tarihsel atılımın, gerek geçmişin aydınlatılması, gerekse daha da önemli olarak, önümüzdeki dönemin devrimci kazanımlarının neler olabileceğinin hesaplanması açısından, derinliğine kavranmasında hayati önem vardır. Gelişmenin altındaki doğru düşünce kadar, onun ruhunu ve bu ruhun biçimlenmesi için adeta çıplak yüreğini ortaya koyarcasına sergilenen eşine ender rastlanır direnişçiliğinin de öğreteceği çok şey vardır... faşist baskı ve sömürüyü en çok geliştiren çağdışı, çağdışı olduğu kadar da kendini en ince yöntemlerle gizleyen bir egemen sınıfa, emperyalizmin en tehlikeli bir işbirlikçisine karşı, kendi öz tarihinden ve çağdaş insanlık gelişiminden uzak bırakılmış, unutulmuş bir halk olan Kürt halkı adına verildiği, asla unutulmamalıdır. İşte bu gerçek, beyinlerimize kazınırcasına kavranır ve sürekli yoğun bir tarzda dile getirilirse, atılımın önemi ancak o zaman ortaya çıkabilecektir.

15 Ağustos Atılımı, yalnızca partimiz ve halkımız açısından tarihsel bir rol oynamakla sınırlı kalan bir eylem değildir. O, başta Türk sömürgeciliği olmak üzere bütün kapitalist emperyalist düzenin temsilcilerini sarsmış ve onları telaşa boğan bir yangının alevlerini tutturmuştur. Bu yangın yalnızca bulunduğu yeri sarmakla kalmamış, alevlerinin sıcaklığı Kürdistan, Türkiye ve Ortadoğu halkları başta olmak üzere ilerici dünya halklarının yüreklerini ısıtırken; sömürgecilere, her türden işbirlikçi

ve uşaklarına ise terler döktürmüştür. Bu atılımın yarattığı yeni gelişmeler karşısında, çeşitli güçler mevcut politikalarını gözden geçirmek, yeni çözümler ve arayışlara girmek zorunda kalmıştır. Bu eylemlerin yarattığı çok yönlü etkileri kavrayabilmek ve sonuçlarını değerlendirebilmek için, onun ortaya çıktığı ortamın ve dönemin özelliklerine bakmak, bu eylemler karşısında çeşitli güçlerin içine girdikleri tutumları incelemek gerekmektedir. Bu yapıldığında, ancak onun tarihe damgasını vuran karakteri ve rolü anlaşılabilir.

Gelişmenin altındaki doğru düşünce kadar, onun ruhunu ve bu ruhun biçimlenmesi için adeta çıplak yüreğini ortaya koyarcasına sergilenen eşine ender rastlanır direnişçiliğinin de öğreteceği çok şey vardır...

15 Ağustos Atılımı, Türk sömürgecilerinin devlet yapısı içerisinde faşist kurumlaşmayı önemli oranda sağladığı ve bu faşist özü gizleyecek biçim değişikliklerine gitmek amacıyla planlar oluşturduğu bir dönemde gerçekleştirildi. 12 Eylül darbesinin ardından, hızla sürdürülen çalışmalarla dört başı mağrur bir faşist düzen, tüm topluma egemen kılınmıştır. Ancak içte ve dışta yönelecek muhalefeti etkisizleştirmek için, uygulamaların göz boyayıcı bir tarzda yürütülmesi gerekmektedir. Bu amaçla, 'demokrasiye dönüş' aldatmacasına başvurulur, düzenin fidelğinde oluşturulmuş partilerle, seçimlere gidilir. Türkiye'nin belli şehirlerinden başlanarak, sıkıyönetim görünüşte kaldırılmaya başlanır. Yapılan planlar gereği muhalefet etkisiz kılınmış olduğundan, 1983'le birlikte 'ülkede demokrasi tesis edilecektir.' Cunta, azgınca saldırılarında olduğu gibi, bu göz boyama faaliyetinde de gerek içteki, gerekse dıştaki dayanaklarından tam destek almaktadır. Böylece iktidarını sağlama bağlama çabası içindedir. Cuntaya hazırlıksız yakalanan sol geçmiş hataların kefaretni ağır ödemiştir. Faşist cuntaya hazırlıksız yakalanan sol hareket ise, geçmiş hatalarının bölünmüşlüğünün kefaretni çok ağır bir tarzda ödemiş, yalnızca darbeler altında ezilmekle de kalmayarak, soylu davasına sahip çıkamaz hale getirilmiştir. Tutuklananlar dışında kalan kesim ise örgütsüz bir tarzda çıktığı Avrupa'da tasfiye ile yüz yüze bırakılarak teslim alınmıştır. Tasfiyeciliğin çemberinden bir türlü çıkamayan sol hareketler, yalnızca kendi kendilerini tüketmekle de kalmayarak, geçmiş tarihlerinde de ortaya çıktığı gibi, 12 Eylül rejiminin politikalarının adeta birer uygulayıcısı haline dönüştürülmüşlerdir. Adeta birbirleriyle yarışarcasına, devrimcilik adına ne kadar soylu değer varsa, hepsine karşı saldırıya geçmiş, teslimiyet ve ihaneti bir meziyet gibi meşru kılmaya çalışmışlardır. Faşist cuntaya karşı devrimi örgütleme görevine sırt çevirerek, umutlarını 'demokrasiye dönüş' çabalarına bağlamış ve 1988 seçimlerinde, parlamentoya adaylıklarını koyma umudu ile yaşamaya başlamışlardır.

PKK dışında kalan güçleri etkisizleştiren faşist cunta, hedeflerine ulaşmada önünde en büyük tehlikenin PKK olduğunun bilincindedir ve ona da son bir darbe vurarak imha etmek amacıyla, 1983 Mayıs'ında, Güney Kürdistan'a müdahale eder. Amaç; PKK hareketinin tüm kadrolarını bu alanda imha ederek, teslimiyeti dayatarak, başaramadığını burada kılıç ile başarmaktır.

Ancak bu plan, faşist Türk ordusunun ağır kayıplar vermesi ile sonuçlanır. Bu saldırı ile birlikte, aynı dönemde devrimci hareketimize dayatılan provokasyon hareketi de boşa çıkartılır. Diğer taraftan önderleri, devrimci hareketleri ya imha ya da tasfiye edilen ve bağları kopartılan kitleler, cuntanın azgın saldırıları ve pasifikasyon politikası sonucu iyice sindirilmiş, korkunç bir umutsuzluk, yoksulluk ve acı içine çekilmişlerdir. Cuntanın insanlık dışı dayatmalarına tepki duysalar da öndersiz oldukları için, bunu açığa vurmamakta, cuntanın demagojileri altında, devrimci mücadele umutları önemli oranda sarsılmış bulunmaktadır. Devrimci hareketlere vurduğu darbelerle artık güçlü bir muhalefetle karşılaşmayacağını uman ve suskun kitlelerin durumuyla da bu umutları pekişen faşist cunta, iktidarını daha rahatça yürütebileceği inancındadır, üstelik dünya kamuoyunu da buna inandırmış durumdadır.

İşte 15 Ağustos tarihsel atılımı, böylesi bir dönemde gerçekleştirildi. Umutsuzluğun, yılgınlığın, tasfiyeciliğin ve teslimiyet bulutlarının topluma ve sol hareket içindekilere bir kabus gibi çöktüğü böylesi bir ortamda, bu inanılmaz, adeta mucize gibi bir şeydi çoklarınca. Yine düşman ve efendileri için tam bir şoktu. İnanamadılar önce, sonra geçmişteki isyanların bir benzeri sandılar. Ordu 'isyan var' diye ayağa kalktı. Kürdistan'a yığıldı. Ancak ortada ne bir isyan ne de eylemi yapanlar vardı. Gelişmeleri hafife almak istediler bu kez, fakat kendilerini en rahat hissettikleri bir dönemde, böylesine güçlü, örgütlü eylemler gerçekleştirebilen, üstelik hiçbir kayıp vermeden geri çekilen devrimcilerin gücü karşısında bunu da yapmadılar.

**15 Ağustos Atılımı,
yalnızca partimiz ve
halkımız açısından tarihsel
bir rol oynamakla sınırlı
kalan bir eylem değildir. O,
başta Türk sömürgeciliği
olmak üzere bütün
kapitalist emperyalist
düzenin temsilcilerini
sarsmış ve onları telaşa
boğan bir yangının
alevlerini tutturmuştur.**

TC, tarihinde ilk kez karşılaştıkları böylesi eylemlerin, kendi sonlarını getirecek bir yangının ilk kıvılcımı olduğuna inanmak istemediler, ancak gerçekler acımasızdır ve o gerçeklere boyun eğmek zorunda kaldılar. Ordularının büyük bir kısmını Kürdistan'a aktararak, her yerde devrimci avına çıktılar. Kürdistan'ı baştan sona kapsayan operasyonlar gerçekleştirdiler. Devrimcilerin barınma koşullarını tamamen ortadan kaldırdıklarına duydukları güvenle, onların eylemi gerçekleştirip sınırdan geri çekildiklerini söylemeye başladılar. Ordunun içine düştüğü aczi gizlemek için, daha iyi bir gerekçe bulunamazdı da. 'Yakaladık, çember daralıyor, sonları geldi' propagandalarının sonu gelmeyip, bir tek devrimci dahi yakalanmadıkça, Kürdistan'ın zor coğrafik koşullarının da etkisiyle ordu içinde kaynaşmalar, bunalımlar, kaçışlar baş göstermeye başladı. Kahraman Mehmetçik, daha savaşın ilk adımlarında tökezleyip, koşuğunu açıkça ortaya koydu. "Yenilmez Türk ordusu" efsanesi yerle bir oldu.

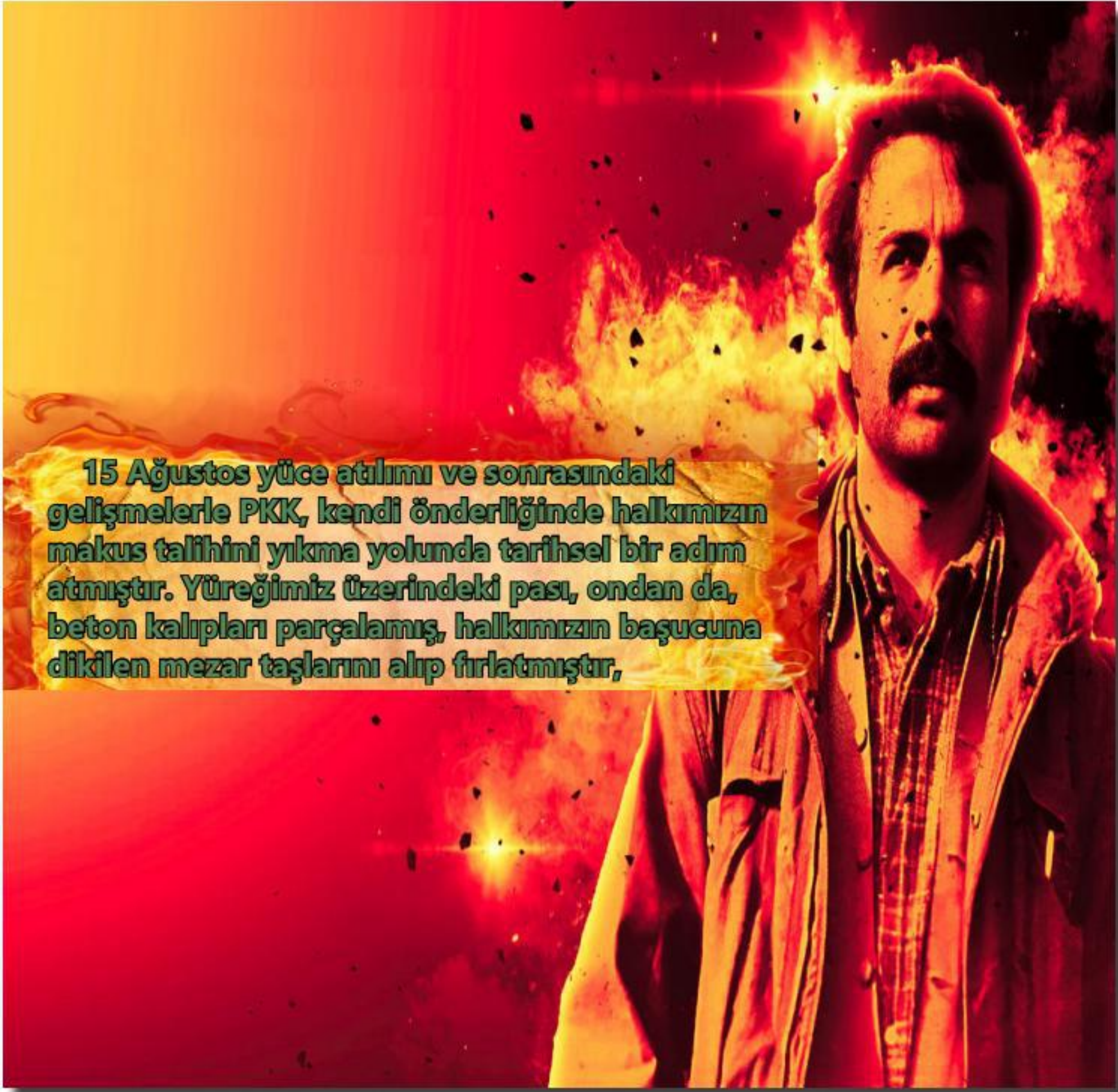
Ordunun yapısında görülen bu sarsıntı, tüm devlet yapısında da ortaya çıktı. Devlet otoritesi yerle bir oldu. Dört yıl boyunca yapılan, devrimcileri bir daha dirilmemek üzere, "bitirdik" demagojisinin koşuğu açığa çıkınca, tüm devlet yetkilileri birbirlerine girdiler. Sorumlu aramaya başladılar. Cuntanın başı, 'dokunulmaz ilah Evren'e dahi tepki gösterilerek, önüne koyduğu hedeflerdeki başarısızlığının devlet varlığını tehlikeye soktuğu ifade edildi. Hükümet içinde çalkantıların önü alınamayarak çeşitli kılıflar altında tasfiyeler başladı. Her türlü sorunun tek çözüm gücü olduğunu iddia eden faşist rejimin inanırlığı yerle bir oldu. Cuntanın efendileri emperyalistler karşısında da güç duruma düştü. Kürdistan'daki bu yeni gelişmeler, yalnızca Türk cuntasını gafil avlamakla, onu şaşırtmakla kalmadı, cuntanın devrimcileri bitirdiği demagojisine inanan emperyalist çevreler ve uluslararası kamuoyu da derin bir şaşkınlık içine düştü. Emperyalist çevreler, olayların gerçek karakterini kavrayarak Türkiye'ye yaptıkları yatırımlardan vazgeçmeye, yine dünya basın yayın organları, eylemleri ve Kürdistan halkının mücadelesini uzun uzun işlemeye başladı. Tüm dünyaya unutturulmaya çalışılan Kürdistan ve Kürt gerçekliği böylelikle etrafındaki tecrit

TC, tarihinde ilk kez karşılaştıkları böylesi eylemlerin, kendi sonlarını getirecek bir yangının ilk kıvılcımı olduğuna inanmak istemediler, ancak gerçekler acımasızdır ve o gerçeklere boyun eğmek zorunda kaldılar.

duvarının yıkılması ile tartışılmaya, dikkatler buradaki mücadeleye çekilmeye başlandı. Emperyalist ülkeler, Kürdistan politikalarını bu çerçevede yeniden gözden geçirmeye başladılar. Diğer taraftan, yıllar yılı Kürdistan gerçekliğine gözlerini kapatan sosyalist çevreler de bu yeni gelişmelerle birlikte, Kürdistan'daki mücadele ile biraz daha yakından ilgilenme sürecine girdiler. Böylelikle 15 Ağustos Atılımı, KUKM ile dünya sosyalist ulusal kurtuluşçu ve ilerici devrimci güçleri arasında bir köprü rolü oynamış oldu. 15 Ağustos eylemi Türk devletinin yüzündeki maskeleri yerle bir etti. 15 Ağustos eylemleri, faşist Türk devletinin yüzündeki tüm maskeleri yerle bir eden eylemler oldu. O güne kadar demokrasiye döndüğü yolundaki safsatalarla dünya kamuoyunu aldatan Türk faşist cuntası, Kürdistan halkına yönelttiği insanlık dışı saldırılar ve operasyonlarla bu konuda nasıl bir aldatmaca içinde olduğunu gösterdi. Türk egemen sınırlarının bu en son temsilcileri, görülmemiş bastırma, demagojik saptırma, teşhir ve örtbas etme yöntemlerini çeşitli biçimlerde kullanarak, direniş gerçekliğimizi halkımıza ve dünya halklarına çarpık bir tarzda yansıtmaya çalışmaya girdiler. Eylemlerin kendilerinin demokrasiye geçiş çabalarını sabote etmeye yönelik olduğunu iddia ettiler ve eşkıyalık suçlamasında bulundular. Ancak tüm bu demagojiler, kendilerinin demokrasi ve halk düşmanı yüzünün açığa çıkmasını engelleyemedi ve ilerici insanlığın bu çağdışı barbar güce tepkisi yeniden artmaya başladı. Ancak devrimci eylemlerimizi böyle değerlendirip saldıranlar, yalnızca Türk sömürgecileri değildi. İcazetli sol ve Kürt küçük burjuva reformistleri de hep bir ağızdan bu eylemlerin provokasyon olduğunu ve demokrasiye

TC, tarihinde ilk kez karşılaştıkları böylesi eylemlerin, kendi sonlarını getirecek bir yangının ilk kıvılcımı olduğuna inanmak istemediler, ancak gerçekler acımasızdır ve o gerçeklere boyun eğmek zorunda kaldılar.

dönüş çabalarını baltalayacağını ileri sürerek, en alçakça saldırılarla yöneldiler. Liberal burjuvazinin peşine takılmış olan ve tüm planlarını 1988 seçimlerine göre yapan bu sahte sol güçler, ortamın kızışmasından son derece rahatsız olarak, kendilerine de bir mücadele çağrısı olan bu soylu eylemlere kraldan daha kralcı kesilerek saldırdılar. Düzene karşı durması gereken bu güçlerin, sosyal şoven, reformist anlayışlarından dolayı gerçekler karşısında kör ve sağır kalmaları, hatta bununla da kalmayarak direnişe saldırmaları ve devrimci hareket karşıtı kutsal ittifaklar oluşturmaları, kendileri açısından gerçek bir talihsizlik olmuştur. Bütün bu tutumlar, bu güçlerin PKK'nin önderliğindeki silahlı direnişin, 15 Ağustos Atılımı'nın değerini düşürme ve onu örtbas etme çabalarının ifadesi olmakla kalmamakta, halkların çıkarlarına ne kadar ters düştüklerini de ortaya koymaktadır. Onların bu konumları, halklarına karşı yerine getirmeleri gereken, ancak ısrarla kaçındıkları görevlerinin neler olduğunu da ortaya koymaktadır. Ve bu aynı zamanda bölgemizde, tarihte ve günümüzde, emperyalizmin işbirlikleri vasıtasıyla karmakarışık hale getirdiği çelişkiler yumağının nasıl çözüme kavuşacağı konusunda da birazcık sağduyu sahibi olan insanlar için, zengin deneylerle doludur. Binyıldan beridir süren mücadele konusunda, başta Türk basını olmak üzere,

15 Ağustos yüce atılımı ve sonrasındaki gelişmelerle PKK, kendi önderliğinde halkımızın makus talihini yıkma yolunda tarihsel bir adım atmıştır. Yüreğimiz üzerindeki pası, ondan da, beton kalıpları parçalamış, halkımızın başucuna dikilen mezar taşlarını alıp fırlatmıştır,

onunla beraber neredeyse nağmelerine kadar aynı telden çalan sahte sol ve reformist akımların yayın organları, inkarcılığa başvuruyor ve çarpıtmalarda bulunuyorlar. Ne pahasına olursa olsun yaşamak isteyen, haklı olan ve saygı duyulması gereken halk gerçekliğimize saldırmaktan çekinmiyorlar. 'Eşkıyaların hareketi, bölücü çıkış, yıkıcılık' Türk burjuvazisinin kendi katliamlarını gizlemek için basını, radyosu ve televizyonunda tekrarladığı günlük nakaratlardır. Diğer taraftan PKK'ye, Apoculuğa karşı kutsal ittifaklar kuran, yerli işbirlikçi, reformist kesimler ve her zaman onunla işbirliği içinde olan sosyal şovenizmin sorunları çarpıtması, gerçeğin ismini bir türlü koymak istememesi, sanki gelişmeler bir önderlik olmaksızın kendiliğinden ortaya çıkıyormuş gibi davranmaları, Türk burjuvazisi kadar bile namuslu olamamaları, ne pahasına olursa olsun direnişe isim olarak sahip çıkmaları, ama onu gerçekleştiren gücü ve direnişin kahramanlarını yerle bir etme konusunda her türlü çılgınlığa başvuracak kadar sağduyu yoksunu olmaları gerçeği... Bu konuda söylenecek çok şey vardır. Akıtılan her damla kanın, toprağa düşen her direniş kahramanının söyleyeceği, bu işah olmazlara kabul ettireceği çok şey vardır. 15 Ağustos yüce atılımı ve sonrasındaki gelişmelerle PKK, kendi önderliğinde halkımızın makus talihini yıkma yolunda tarihsel bir adım atmıştır. Yüreğimiz üzerindeki pası, ondan da,

beton kalıpları parçalamış, halkımızın başucuna dikilen mezar taşlarını alıp fırlatmıştır, ölümü pek de kolay kabul etmeyecek bir halk gerçekliğinin ifadesi olmayı bilmiştir. Elbette ki halen eksiklikler, zayıflıklar çok fazla ve yetkinleşme gereği var. Düşmanın hala imha sevdasından vazgeçmeyecek kadar, bize hayat hakkı tanımaması söz konusu. Eskisi kadar kör bir inkarcılık tarzında olmasa da ilerici insanlığın hala çok haksız bir biçimde halkımızın kaderine karşı ilgisizliğinin sürüp gitmesi gerçeği var. Ama bütün bunlara rağmen gerçekler inatçıdır. Hele halkların ilerici, devrimci gerçekliği çok daha fazla inatçıdır ve hakkını alma konusunda, her türlü baskıcı, gelişmiş barbarlık yöntemlerinden daha güçlüdür. Buna inanarak mücadeleyi sürdüren öncü, elbette ki susmayacaktır. Elbette ki bu barbarlıkları ve düzenbazlıkları açığa çıkaracak, kendi zayıflıklarını güce dönüştürmesini bilerek, kendisi için kader diye çizilenin tüm geçersizliğini ortaya koyacak ve çağımızın en büyük haksızlığını ortadan kaldırmak için, büyük bir namus ve onur savaşını sonuna kadar götürmesini bilecektir. ■

Baran Mawa

Egidleşen Gençlikle Zaferi Yaratacağız...

Değerli Yoldaşlar!

Bugün Kürdistan özgürlük mücadelesinin kalbi Zap-Avaşın ve Metina Savaşı'nda atmaktadır. Faşist soykırımcı TC Devleti tasfiye konseptini sonuçlandırmak istemektedir. Kürdistan Özgürlük Devriminin öncü partisi PKK'yi imha ederek yüzyıllık Kürt soykırım hedefine ulaşmayı amaçlamaktadır. Son 6 yıllık topyekûn savaş bunun sonucu olarak gelişmiştir. Faşist soykırımcı düşman bu amaca ulaşmak için her şeyini seferber etmiştir. Tüm gücünü, imkânlarını bu uğurda kullanmaktadır. Bu açıdan Kürdistan Özgürlük Mücadelesine karşı geliştirilen saldırılar iki devlet arasındaki savaşı çoktan aşmıştır. Tarihin gelmiş geçmiş en büyük saldırı dalgasıyla karşı karşıyayız. Savaş sadece Kürdistan özgürlük gerillası ile TC faşizmi arasında yaşanmamaktadır. Başta gençlik ve kadın olmak üzere Kürdistan'daki direnen tüm toplumsal kesimler bu kapsamda hedeflenmektedir. Yalnız gerilla bu mücadelenin belkemiği rolünü oynadığından esas saldırı Kürdistan Özgürlük Gerillasına karşı geliştirilmektedir. Faşist düşman çok iyi bilmektedir ki Kürdistan'da gerilla var oldukça özgürlük mücadelesi devam edecek, faşizm hiçbir şekilde soykırım amacına ulaşamayacaktır. İşte tam da bu nedenden dolayı Kürdistan devriminin kaderini belirleyecek bir savaşın içerisindeyiz. Kürdistan'ın geleceği bu savaşın sonucuna göre şekillenecektir. 23 Nisan'dan beri yaşanan olağanüstü savaş bu gerçeklikte gizlidir. Kürdistan Özgürlük Gerillası bu amaç için tarihin en vahşi saldırılarına karşı göğsünü siper etmiş durumdadır. Her güne yeni bir destan sığdıran kahramanlık örnekleri sergilenmektedir. Nasıl ki tarihin en büyük soykırım saldırıları geliştiriliyorsa buna karşı gerilla öncülüğünde tarihin en büyük direnişi Kürdistan dağlarında yankılanmaktadır. Kürdistan'ın heybetli dağları, Kürdistan'ın fedai kızları ve oğullarıyla bütünleşerek faşizme meydan okumaktadır. Geline

aşamada faşist TC Devleti bu direniş karşısında neye uğradığını şaşırarak, hesaplarının bozulmuş olmasının getirmiş olduğu çaresizlikle daha fazla bataklığa saplanmış durumdadır. Ankara'daki hesap Zap-Avaşın ve Metina direnişine çarparak Erdoğan-Bahçeli faşist rejimini yıkımın eşiğine kadar getirmiştir. Peki bu varlık yokluk savaşı nasıl yürütülmektedir? Hangi koşullarda, ne tür imkânlarla, nasıl bir ruhla açığa çıkarılmaktadır? Destanlar yaratan fedai direniş çizgisi neye dayanarak devam ettirilmektedir? Bu soruları kendimize sormadan ve doğru cevaplar geliştirmeden savaş gerçeğini anlayamayacağımız ve doğru mücadele edemeyeceğimiz açıktır. Hiç kimse gerillanın kendiliğinden savaştığını iddia edemez. Herkesin sahip olduğu imkanlara dayanarak, hiçbir zorluk yaşamadan normal bir savaşın normal bedellerle mücadeleyi geliştirdiğini sanmamalıdır. Bunu düşünmek üç maymunu oynamak anlamına gelmektedir. Gerilla direnişinin her bir anı bir direniş geleneğine dayanmakta, bir çizgiyi ifade etmekte, bir ruhu temsil etmektedir. Gerillayı gerilla yapan işte bu direniş ruhu, iradesi ve bilincidir. Tüm bunların ışığında 15 Ağustos Atılımını ve onu yaratan Egit çizgisini doğru anlamaya ihtiyaç vardır. Bakurê Kurdistan'ın devrimci ve yurtsever gençliği gelişen savaşın nasıl yürüdüğünü anlamak istiyorsa 15 Ağustos Hamlesi'ne bakarak, Egit kişiliğini özümsemelidir. Bugün yaşanan savaşın düzeyini belirleyen baştan aşağı 15 Ağustos Atılım ruhu ve çizgisi olmaktadır. 15 Ağustos 84'te adı Egit olup düşmana saplanan kurşunlar öncelikle beyinlerdeki sömürgeciliği hedef almıştır. 15 Ağustos; sömürgeci düşman karşısında iradesizleştirilen, kendi değerlerine ihanet etme noktasına getirilen, yüreği ve beyni esir alınmış ve mücadele edecek ruhu kalmamış bir halkın yeniden dirilişi olmuştur. Sömürgeci düşmanın özgürlük arayışlarını betonlayarak umudu öldürdüğü koşullarda yeniden ayağa kalkış yaşanmıştır. Teslimiyet

15 Ağustos'u karşıladığımız bugünlerde aynen 15 Ağustos Atılımı sürecinde olduğu gibi beynindeki düşman duvarlarını yıkmalı ve yüreğini ayaklandırmalıdır.

ve ihanet dışında hiçbir seçeneğin bırakılmadığı bir ortamdamücadelevedirenışçizgisısıfırdanyaratılmıştır. Özgürlük değerlerine fedaice bağlanmanın büyük kazandıracağına işaret fişeği atılmıştır. Şüphesiz tüm bunlara 15 Ağustos Atılımı'nın öncü komutanı Egit kişiliği damgasını vurmuştur. Egit yoldaş zorluk nedir bilmemiştir, engel nedir tanımamıştır. Kendisini bir halkın özgürlük umudu haline getirmiştir. Kendisinde düşman zihniyetini öldürerek düşmanın yüreğine korku salmıştır. Egit kişiliği Kürdistan'da kahramanlık çizgisinin adı olmuştur. Bu yüzden komutan Egit'i ve yarattığı 15 Ağustos direnişi öğrenilmeden ve anlaşılmadan bugün Zagroslardaki direniş, Metina ve Heftanin'deki direniş ve yine tüm Kürdistan dağlarındaki direniş hiçbir şekilde anlaşılamaz. Çok büyük emekler, olağanüstü fedakârlıklar ve acısı tarifsiz bedeller göze alınarak bir halkın özgürlük davasının dirilişi yaratılmıştır. Gün geçtikçe çeliğe verilen su misali yaratılan direniş keskinleştirilmiş ve Kürdistan'da fedai kahramanlık çizgisinin oluşması sağlanmıştır. Önder APO'nun söylemiyle Faşist soykırımcı düşmanın tam da bitirdim dediği koşullarda özgürlük değerleri uğruna kahramanca çarpışan, Egit'leşen bir halk gerçekliği yaratılmıştır. Egit kişiliği, duruşu, iradesi ve ruhu; Kürdistan Özgürlük Gerillasının direniş çizgisini oluşturmuştur. Bugün Metina'da, Zap'ta ve Avaşin'de çarpışan bu çizginin ta kendisidir. Bu çizgi aynı zamanda mayasını Önder APO'nun yenilmez ideolojisinden, sarsılmaz inancından ve zafer duruşundan almaktadır. Eğer bizler de bulunduğumuz yerde, üstlendiğimiz görevde sonuç almak, düşmana kök söktürmek ve başarı kazanmak istiyorsak Önder APO ruhunu kendisinde somutlaştıran Egit çizgisini kendimize esas almalıyız. Değerli Yoldaşlar! Önder APO gençliği Kürdistan Özgürlük Devriminin öncü gücü olarak ele almıştır. Bunu geliştirirken gençliği eğiterek

bilinçlendirmiş, irade kazandırmış, ruhunu diriltmiş ve gençlik karakteriyle bir devrim perspektifi ortaya koymuştur. Bu yüzden PKK bir gençlik partisidir. Önder APO devrim mücadelesinde bunun için en fazla gençliğe güvenmiş, inanmış ve devrimci görev ve sorumluluklar yüklemiştir. Bugün mücadelemiz açısından devrimci görev ve sorumluluklara en fazla sahip çıkılması gereken bir dönemden geçiyoruz. Bakur'daki devrimci mücadelemiz faşist soykırım rejiminin yıkılmasında kilit önemdedir. Bakur yurtsever ve devrimci gençliği devrimdeki öncülük rolünü görmeli ve doğru anlamalıdır. 15 Ağustos'u karşıladığımız bugünlerde aynen 15 Ağustos Atılımı sürecinde olduğu gibi beynindeki düşman duvarlarını yıkmalı ve yüreğini ayaklandırmalıdır. Bakur'da faşizmin dayattığı koşulların gerçeği olduğu kadar yurtsever ve devrimci gençliğin Egit'leşen gerçeği de vardır. Kürdistan yurtsever ve devrimci gençliği Egit'leşen bir gençlik nesli olmalıdır.

Bizim şehirlerdeki dağlarımız yurtsever halkımızdır.

Bakur'da düşmanın dayattığı koşullar değil, devrimin dayattığı görev ve sorumluluklar öncelik olmalıdır. Ne tutuklanma ne işkence ne ajanlık dayatmaları ne ölüm korkusu ne de düşmanın iğrenç özel-psikolojik savaşı gençliğin önünde bir engel olmamalıdır. Kökümüzü kurutmak isteyen bir düşman gerçekliğinin karşımızda olduğunu bir an dahi olsa unutmamalıyız. Düşmanlık sadece Kürt'e değil Kürdistan'ın doğasına, dağlarına, ovalarına ve tüm canlılarına karşı yürütülmektedir. Buna gözünü yuman hiçbir yurtsever Kürt genci onurlu bir yaşamdan söz edemez. Onur ve haysiyet; insanı insan yapan değerlere ölümüne sahip çıkabilmektir. İnsanlığın Kürtlük değerleri şahsında bitirilmeye çalışıldığı faşist bir ortamda gençliğe düşen tek görev kendisini çaresizliğe mahkûm etmeden, gerekçelere sığınmadan, koşullara yenik düşmeden ve dayatmalara karşı boyun eğmeden Egit'ce bir direniş tutumunu almaktır. Faşist düşman Önder APO'nun devrimin öncüsü haline getirdiği gençliği en büyük tehlike olarak görmektedir. Bu durum Bakurê Kurdistan'da daha çok geçerlidir. Bakur'da YCK'den, YDG-H'ye kadar yurtsever ve devrimci gençliğin oluşturmuş olduğu direniş mirası, düşmana dahi bunu öğretmesini bilmiştir. Bunun için düşman gençliği tehlikeli görmektedir. Bunun için her türlü kirli, özel savaş yöntemleriyle

gençliği gençlik olmaktan çıkartmak istemektedir. Gençliği örgütsüz, eylemsiz ve mücadelesiz kılmak istemektedir. Devrimin motor gücü çalışamaz hale getirilmek istenmektedir. Demek ki bu kadar büyük bir tehlike kaynağı olarak görülen gençlik gücü ve potansiyeli kendisini doğru ele alırsa her türlü koşulda düşmana en büyük darbeyi vurmasını da bilecektir. Düşman iki kişinin bir araya gelmesine izin vermiyorsa, örgütlenmenin önüne geçmek için faşist baskı uyguluyorsa o zaman buna karşı ne olursa olsun örgütlenecek ve bir araya gelecek yöntemler üzerine yoğunlaşılması gerekmektedir. Sanal medya üzerinden toplanıp kendini hedef haline getirecek biçimde öfkenin boşaltılması bir örgütlenme yöntemi ve biçimi olamaz. Faşist baskı ortamında doğru örgütlenme yöntemi gizli çalışarak, düşmanın istihbarat ve tekniğine takılmayarak, kendini hedef yapan ilişki biçiminden kaçınarak, illegal bir biçimde geliştirilmelidir. Değil düşman, en yakınındaki insan bile ne yaptığını bilmemeli, nasıl çalıştığını öğrenmemelidir. Bakur gençliği hangi zeminde olursa olsun ister mahallede, ister lisede, ister üniversitede, isterse daha farklı zeminlerde zihniyet ve tarz olarak kendisini böyle örgütlemelidir. Düşmanın hakim olduğu bir çalışma devrimci bir

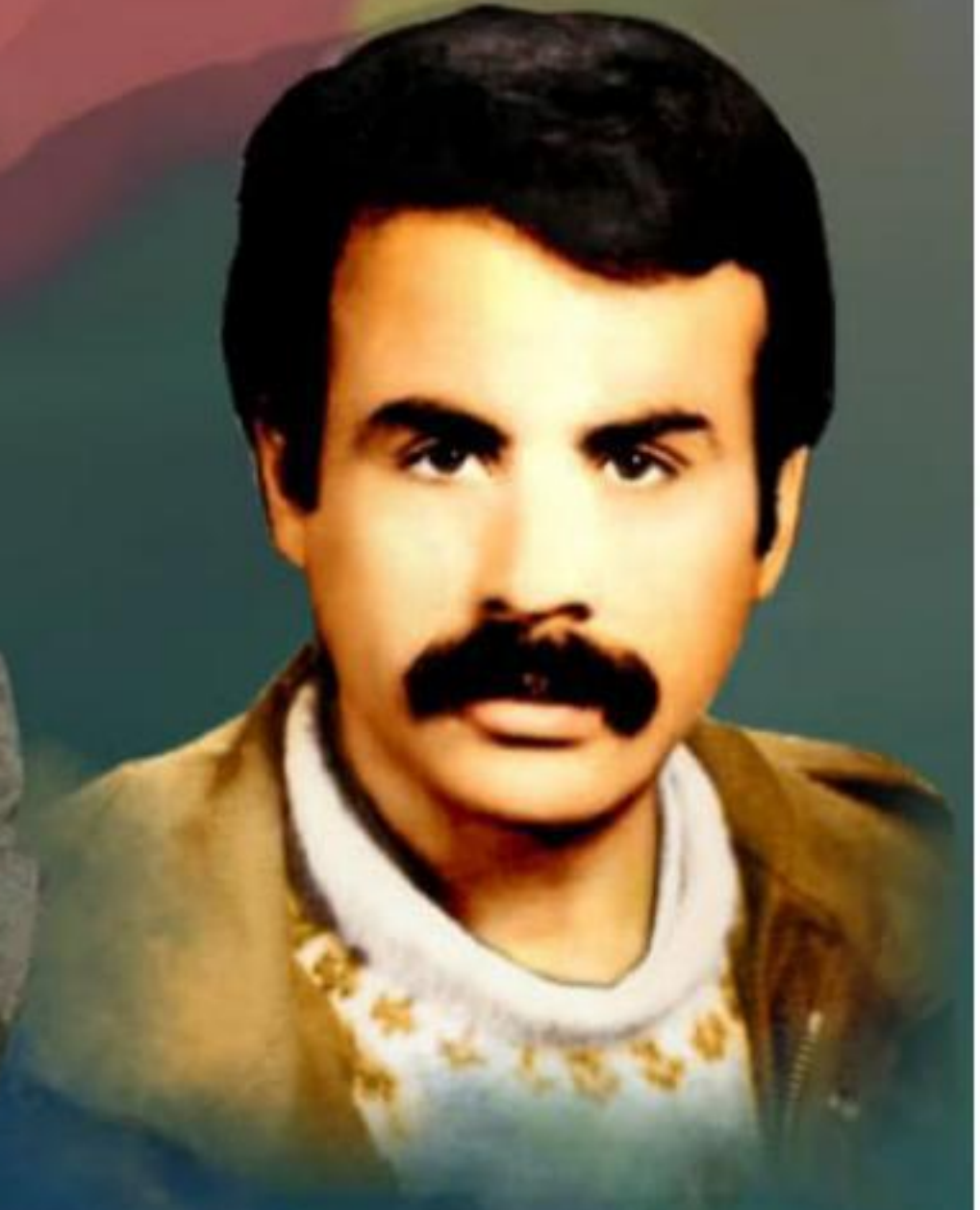
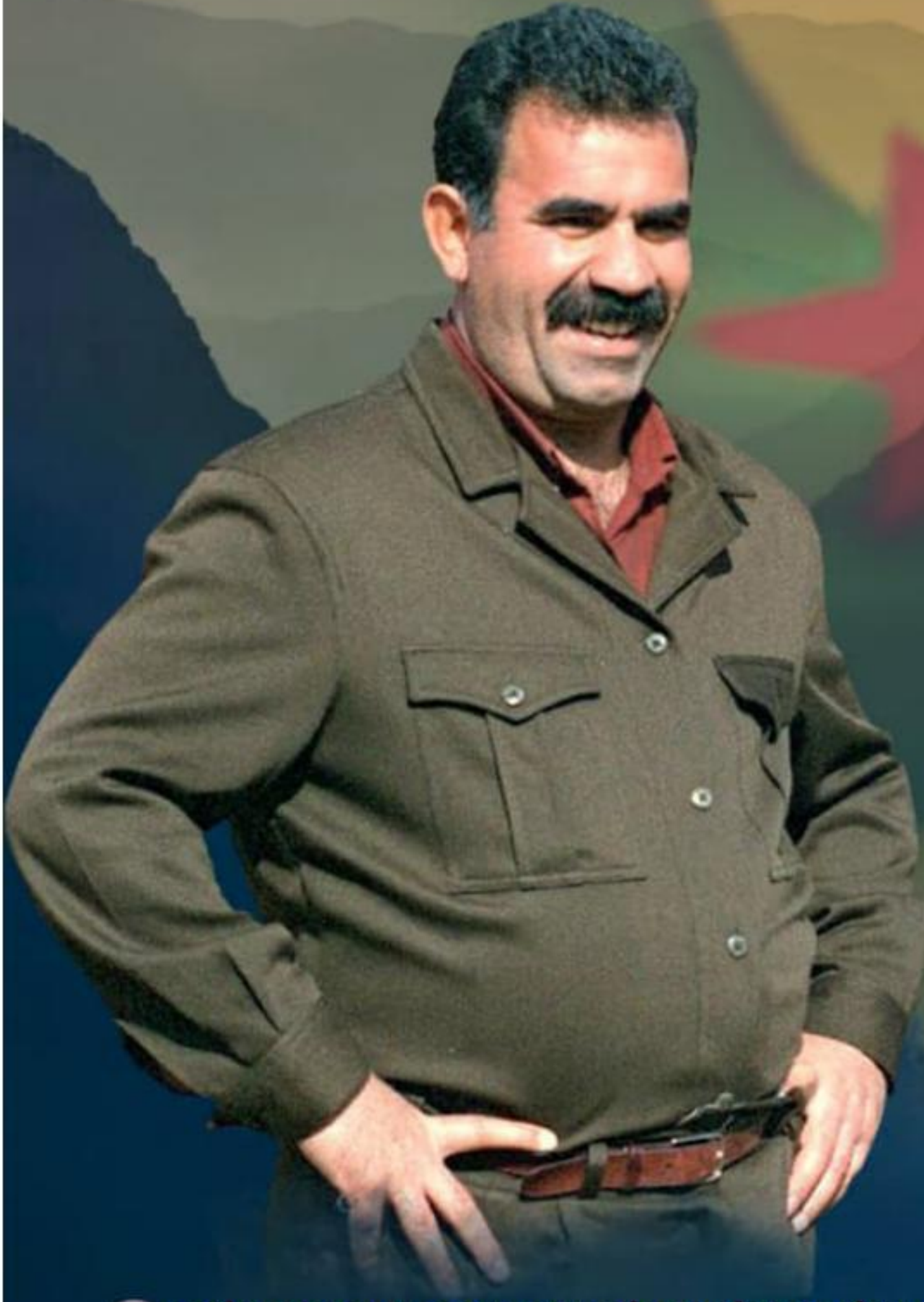

Zaman dağda, ovada ve şehirlerde Egid ruhu ve çizgisiyle gençliğin gerillalaşması zamanıdır. Egid'leşen gençlikle zaferi yaratacağız.

çalışma olamaz. Dolayısıyla düşman denetiminin dışına çıkma hedeflenmeli, böylesi devrimci bir çalışmayla örgütlenme ve eylem amacına kilitlenme olmalıdır. Bizim şehirlerdeki dağlarımız yurtsever halkımızdır. Bakur yurtsever ve devrimci gençliği ancak halkın içinde ve halkla beraber mücadele ederse faşist düşmana karşı direniş geliştirebilir. Halkın içinde olmayan hiçbir çalışma devrimci çalışma olamaz. O çalışma hiçbir şekilde sonuç almayacaktır. Dolayısıyla Bakurê Kurdistan gençliği illegal yaşam kültürü ve çalışma tarzıyla halkın içinde ve halkla kaynaşarak kendisini örgütlemeli, güç haline getirmeli ve eyleme yönelmelidir. Eğerki Ankara'da, Afyon'da ve Konya'da sırf Kürt olduğu için halkımız linç edilip katlediliyorsa bu Bakurê Kurdistan yurtsever ve devrimci gençliğinin eylemsiz ve örgütsüz kalmasıyla bağlantılıdır. Eğerki düşman Kürdistan dağlarını bombardımanla talan

ediyorsa ve doğa katliamına girişebiliyorsa bu gençliğin öfkesini düşmana kusmamasından kaynaklanmaktadır. Bakur gençliği potansiyelini görüp, gücünü örgütleyip doğru yöntemlere odaklanırsa düşman politikaları gençlik üzerinde hiçbir sonuç alamayacaktır. Bununla beraber Bakur gençliği yönünü her zaman gerilla direnişine çevirmelidir. Şu anda Zap-Avaşın ve Metina'da dönemin Egit'leşen gerillalarının direnişini kendisine esas almalıdır. Gerilla sadece dağ başlarında değildir, gerillalaşmak sadece dağ başlarına çıkarak gelişmez. Gerilla Egit çizgisinde somutlaşan irade, inanç ve bilinçtir. Gerçek anlamda Kürdistanlı bir genç mücadele ederek, direnerek kazanacağına inanırsa ve iman ederse kesinlikle o zaman gerillalaşacaktır. Zaman dağda, ovada ve şehirlerde Egit ruhu ve çizgisiyle gençliğin gerillalaşması zamanıdır. Egit'leşen gençlikle zaferi yaratacağız. ■

DOSYA

● **EGİD YOLDAŞ, PKK' DE ŞEKİLENDİRMEK İSTENİLEN MİLİTAN KİŞİLİKTİR.**

● **15 AĞUSTOS 1984 ATILIMI KÜRDİSTAN'IN ÖZGÜRCE VAROLUŞ TARİHİDİR.**

Rêber APO

Agit Yoldaş, Pkk'de Şekillendirilmek İstenilen Militan Kişiliktir.

Partimiz ve halkımızın kahraman önderlerinden Mahsum yoldaş, halkımızın yüce kurtuluş bayrağını dalgalandırıp hain düşman pusularını aşarken şehit vermiş bulunuyoruz. Agit yoldaş anmak, O'nun mücadelesini anlatmak, gerçekte kurtuluş mücadelemizin önde gelen kahramanlarından birini anmak ve bu destanı anlatmaktır. Aciz ve çürümüş Türk sömürgecileri, O'nu, "PKK'nin celladı, askeri sorumlusu, HRK Sekreteri "gibi sıfatlarla tanıtip, akıllarınca bir yandan PKK'ye çok büyük darbe vurduklarını anlatmaya, öte yandan da O'nu gözden düşürmeye çalıştılar. Ama düşman çok iyi bilmektedir ki, O, partimizin ve halkımızın keskin bir özgürlük kılıcıdır. Mahsum yoldaş, yüzyıllardan beridir halkımızın bağrına, bilincine ve yüreğine saplanmış hain bıçağın çıkartılıp, düşmanın beynine ve yüreğine saplanmasının gereğine inanmış, bunu sonsuz bir çabayla kişiliğinde somutlaştırmış ve halkın ancak bu silahla kurtuluşa götürülebileceğinin zorunluluğunu görmüş olanların başında gelmekteydi. Kahramanlık sıfatını en çok hak eden ve halkımızın çağdaş kılıcı olduğunu belirttiğimiz yiğit önderimizi, Agitimizi, fiziki olarak yitirdiğimiz doğrudur ama bir halkın ve yine O'nun mazlum sınıflarının soylu geçmiş ve geleceğini kişiliğinde birleştirmiş olanların ölümünden ya da yitirilmesinden bahsedilebilir mi? Agit yoldaş, halkımızın Parti, cephe ve orduda mutlaka somutlaşacak olan kurtuluş sürecindeki özelliklerini, kavuşulması gereken bilinç özellikleri partiye ve halka, ulaşılması gereken ölçüler olarak sunabilecek kadar yüksek bir kişiliğe ulaşmıştır. Halkımızın ufkuna bir kader gibi giren kölelik yaşamını kendi kişiliğinde parçalamış; devrimci atılımlar içinde yarattığı güçlü, özgür ve çekici kişiliğini, milyonları bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizme çağrıya dönüştürmüştür. O, bununla yetinmemiş, bu kişilik ve özellikleri halka mal etmenin büyük savaşını vermiş ve bunu önemli oranda başarmıştır. O, uyanmış, özgürlük bilincine ulaşmış ve parti, cephe, ordu silahıyla savaşımın içine çekilmiş Kürdistan halkının ölümsüzlük yürüyüşünün başında yer almıştır. Yoldaş olarak O, yüreğimizde ve bilincimizde sonsuz canlılığıyla taçlanmış; halkımız ve partimizin başında layık olduğu yere oturmuştur. Bu kahramanlar kahramanının anısı önünde büyük bir saygı ve sevgiyle eğiliyor;

Ona olan vefa borcumuzu ancak, uğrunda büyük savaş yürüttüğü tüm halkımızı bir kurtuluş ordusu içinde örgütleme ve savaştırma görevini gerçekleştirerek yerine getirebileceğimizi biliyoruz.

Agit yoldaş! Evet, O'nu tanımak ve anlamak gerekir. Agit yoldaş şirin, Agit yoldaş cesur, Agit yoldaş fedakar insan! Bu can yoldaş anmak ve aramak gerekir. Hele hele günümüzde, tarihin o utanılası mirasını hala boynunda ve ayağında bir zincir gibi taşıyan halkımızın o katlanılmaz yaşam tablosu gözler önündeyken, böylesi bir kişilikle tanışmak, O'nun oluşturduğu akımın içinde yer almak, O'nun yoldaş olmak ve büyüklüğüne erişmek, nefes alıp vermek gibi bir zorunluluktur.

Düşman, O'nu katletmekle Mahsum yoldaştan kurtulduğunu sanıp buna sevinebilir ama gerçeğin bu olduğuna kim inanabilir? Agit yoldaşın tüm benliğini kattığı ve bir cisim olmaktan çıkıp içinde eridiği ulusal direniş gerçekliğimiz karşısında, düşman, nasıl rahat olabilir? Türk sömürgeci güruhu çok iyi bilmektedir ki, basın-yayın organlarında yaptığı ucuz basan edebiyatı ona biraz nefes sağlasa da, gerçekte, onun ölümcül korkusunu belgelemekten başka bir işe yaramamaktadır. O, Agit yoldaş katletmekle bir zafer elde ettiğine kimi nasıl inandıracak? Özel birliklerden oluşmuş ve çevreyi hain pusularla donatmış elli bin kişilik bir gücün, bir kişiyi katletmesi, ya da bir grup devrimciyi imha etmesi, nasıl bir zafer sayılabilir? Bu sömürgeci ordu yöneticilerine ve devlet yetkililerine hangi başarı ve şerefi sağlayabilir? Onlar bununla nasıl övünebilirler? Eğer ilerici insanlık tarihinin tanıklığına başvurulursa, elli bin kişinin bir kişiyi katletmesinin, gerçekte o bir kişinin elli bin kişiyi teslim alması ya da imha etmesi anlamına geldiğini herkes teslim edecektir. Agit yoldaşın katledilişi ve ardından geliştirilen zafer çılgınlıkları, düşmanın yenilgisinin en anlamlı bir biçimde dışa vurumudur. Bu, onlar adına ancak utanılacak bir durumun itirafı sayılabilir. Ne köle sahipleri ve feodallerin, ne de burjuva orduların, böylesine müthiş bir güç dengesizliği ortamında savaşa girdikleri ve böyle ucuz zaferler ilan ettikleri görülmüştür. Türk burjuvazisinin bu olayda içine düştüğü alçaklığı, bütün bu sınıflar hiçbir zaman yaşamamıştır. Mahsum yoldaş, başından sonuna kadar, şehitler zincirinin beyni ve yüreği olmasını bilmiş, yine tüm halkın yüreğini ve beynini bir kişiye sığdıracak güce ulaşmış büyük bir insandır. Bir kişi, eğer onun niteliklerine ulaşabilmişse, yücelik ve yiğitlik sıfatlarına layık olabilir. Böylesi bir gerçekliği yaratmış biri için ölümden bahsetmek ne kelime? Yaşamın en soylusu içinde erimiş, onun ta kendisi olmuş biri ölebilir mi? Eğer yaşam sayısız niceliğin kısa bir zaman aralığında bir araya gelmesi ise, bunun belli bir süre sonraki adı da ölümdür denebilir. Ama eğer yaşam, evrenin sonsuz bir kavranışı ve insan soyunun gelişim halkalarının sonsuzluğu olarak ele alınacaksa, yaşamın bu soylu kavranışını kişiliğinde abideleştirmiş birinin ölümünden söz edilemez. Böyle bir kişiliğe ve öndere sahip olan halkımız da, onun şahsında gerçekte şanlı bir dirilişe ve ölümsüzlüğe ulaşmıştır.

Ona olan vefa borcumuzu ancak, uğrunda büyük savaş yürüttüğü tüm halkımızı bir kurtuluş ordusu içinde örgütleme ve savaştırma görevini gerçekleştirerek yerine getirebileceğimizi biliyoruz.

Halkımız ve partimiz için anlamı bu olan Mahsum yoldaş, ulusal direnişte partileşmeyi sağlayanların da en başında yer alıyordu, inanç, inancın örgüt ve eyleme dönüşmesi O'nda en soylu bir merhaleye varmıştır. Sanki yarının özgür halk yaşamımızda sevicek ve sayılacak ne varsa hepsi O'nun kişiliğinde somutlaşmış, dile gelmiştir. O, bugünün her türlü inkarcılık ve imkansızlıklar ortamında bile, "böyle bir evladı olan bir halk ve böyle bir kahramanı yaratan bir hareket yaşamalı; ilerici insanlık O'na kendi arasında mutlaka yer vermeli" dedirtecek bir soyluluğu ve çekiciliği temsil etmekteydi. Bin yılların barbar bir egemenliğine karşı, yedi yıl gibi bir süre bilincini hiç karartmadan, yüreğini hiç susturmadan, silahını hiç elden düşürmeden ve yalçın dağlardan inmeden savaşı sürdürmek az görülen olaylardan biridir. Bütün bunları yaparken, bir an bile yılgınlığa kapılmak bir yana, her geçen gün özgürleşen halk ve gelişen öncüye layık bir büyümeyi yaratmak yine az görülen bir şeydir.

TC'nin O'nu, "PKK'nin celladı" olarak lanse etmesi, Kürdistan halkının O'nun şahsında nasıl keskin bir kılıca sahip olduğunu kendi dili ile itiraf etmesinden başka bir şey değildir, insan yaşamında fiziksel imha her zaman mümkündür. Ama eğer bir insan halkın iradesi ile bütünleşmiş ve bu iradeyi her koşul altında hakim kılacak bir" güce ulaşmışsa, onu imha etmek asla mümkün olamaz. Gerçek şu ki, Hz. Ali'nin elindeki Zülfikar neyse, Mahsum yoldaş da halkımızın elinde odur. Bu kılıç bir kez edinilmiştir. Düşman O'nu yere düşürmekle, büyük bir zafer kazandığını zannedebilir ama her zaman olduğu gibi, nasıl bir yanılgı içinde olduğunu çok geçmeden anlayacaktır. Silahımız elimizdedir, hem de bütün parlaklığı, keskinliği ve çekiciliğiyle! Dün olduğu gibi, bugün de bu silahla savaşıyor ve düşmana amansız darbeler vuruyoruz ama bu kılıç, kahredici darbelerini asıl bundan sonra vuracaktır Partimizin ve halkımızın bu eşsiz evladı, aynı zamanda, yurtseverlikle enternasyonalizmi, bilinçle iradeyi, teoriyle pratiği, saygıyla sevgiyi, olgunlukla ataklığı, alçakgönüllülükle yüceliği tepeden tırnağa birleştirebilen bir önderdi. Böyle bir değeri yaratabilmek, PKK ve Kürdistan halkı açısından bir zaferdir. PKK ve halkımız onunla gurur duyuyor. Biz O'nun anlamını,

"birinci yıl şunu, yedinci yıl da şunu yaptı" diyerek niceliklere sığdırma gibi bir duruma düşmeyeceğiz. O'nun Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin önderlerinden olarak yaşadığı yedi yıl, parti ve halk direniş tarihimizde yedi yüzyıla hükmedecek bir yaşamdır. O'nun büyük acılar ve çabalarla, engin fedakarlık ve cesaretle yücelttiği kişiliğini partisine yoldaşlığın, sadakatin en büyük örneği olarak sunması gibi, eğer yoldaşları da bunun anlamını ve değerini yeterince kavrayıp, onu başka bir tanıma uğratmamak ve hiçbir gerekçe ile geriye dönüşü kabul etmemek için gereken olağanüstü çabayı gösterirlerse, bu kişiliğin önümüzdeki yıllara böyle yansıtacağı kesindir. Mücadele yıllarını nasıl yaşadı, nasıl gelişmelerle dopdolu geçirdi, bunları da fazla anlatmayacağız. O, PKK'nin zengin mücadele toprağında en erkenden boy veren, en sağlıklı ve en verimli yetişen fidanlarından biriydi. 1979'da mücadeleye böyle başladı. 1980'de bu fidan toprağa daha derinden kök salarak, düşman üzerine ataklar yapmaya başladı. Bu yıllarda Batman'da ve ona komşu alanlarda halkımızın direniş tarihini durdu maya çalışan feodallere karşı mücadelede artık en önde yer alıyordu. MHP'li faşist milislere olduğu kadar, daha o yıllarda jandarma-polis zulmüne karşı da doğrudan saldırılara yönelmekte tereddüt etmedi. Bunu yerel alandan çıkararak, ulusal bir atılıma dönüştürmek için bitmek bilmeyen bir çabayla didindi. Yurt dışına çıkış hareketini de yine insan emeğinin en soylusunu sergileyerek, en ufak bir rahatsızlığa düşmeden, yine en ufak bir inançsızlık belirtisi göstermeden ve ülkeye güçlü bir yeniden dönüşün umudu ile dopdolu yaşayarak gerçekleştirdi. "Mabede dönüş" hareketinin de en önündeydi. O, bunu gerçek bir kahramanlık ruhu ve havarilere özgü bir adanmışlıkla yaptı. Böylesi bir dönemde ülkeye yeniden dönüş hareketine, bu kadar büyük bir beyin ve yürek gücü ile karşılık vermeye başka ne ad verilebilir? Mahsum yoldaşın da başında yer aldığı yeniden dönüş ve devrimci direnişi yükseltme atılımı başarı ile gerçekleştirildi ama çok sıkıntılı ve acılı bir süreç sonucunda; türlü olanaksızlıklar, ihanetler ve saldırılar göğüslenerek. Evet O, çok az kişinin cesaret ettiği, bilinen ilk görkemli yürüyüşü bir grup yoldaşı ile birlikte başarıyla tamamladı.

Artık, ülkenin ve halkın nabızı ele geçirilmişti. Ama sınır tanımayan düşman baskıları, ihanetler ve dostluk adına süregelen vicdansızlıkların bu nabızı iyice zayıflattığı görülüyordu. O, bu halkı diriltecek hayat suyunun ne olduğunu ve bunun hangi kaynaktan alınması gerektiğini çok iyi tanımlamış bir hareketin elemanıydı ve bunu artık iyi biliyordu.

Mahsum yoldaş, başından sonuna kadar, şehitler zincirinin beyni ve yüreği olmasını bilmiş, yine tüm halkın yüreğini ve beynini bir kişiye sığdıracak güce ulaşmış büyük bir insandır.

Partimiz, Kürdistan'ın semalarında bir şimşek gibi çakan 15 Ağustos 1984 Atılımı'nı gerçekleştirdiğinde O, yine en öndeydi. Yürütülen çabaların halk ordusunun nüvesi olan HRK biçiminde somutlaşması ve kalıcılaştırılmasında belirleyici roller oynadı. Bu atılım ile birlikte başlayan yeni kahramanlık dönemine ve bizzat HRK'nin kendisine devrimci rol ve pratiği ile adeta damgasını vurdu. O, yaşayanları ve şehitleri ile bu dönem kahramanlarının tartışmasız temsilcisi ve rehberiydi. Kürdistan tarihinin bu kadar kısa sürede yenilenmesinin, düşünsel gücün gelişimine bağlı olma gerçeğini derinliğine kavramış ve bu alanda da hayranlık yaratacak bir derinleşmeyi kendi kişiliğinde yaratmaya başarmıştı. Herhangi bir biçimde düşünme ve yazma değil, mücadelemizin en temel ve karmaşık sorunlarını çözüme ulaştırmak için düşünme ve yazma konusunda büyük derinlik ve emekle gerçekleştirilebilecek bir yaklaşım sergilemekteydi. O, ülkemizde bağımsız ve özgür yaşamın vazgeçilmez ve dönülemez tek yaşam olduğunu bir kanun düzeyinde uygulayan, provokasyon ve ihanetlere karşı en amansız tutumu takınan bir değerdi. Birçok güç tarafından tarihimizin adeta olumlu bir özelliği gibi kabullenilen mültecileşmeye karşı, ne pahasına olursa olsun ülke topraklarına kök salmanın en kararlı savunucusu ve uygulayıcısıydı.

Kürdistan tarihindeki birçok örnekte yaşanan, önderlerin belli direnmelerden sonra mültecileşmeleri olgusunu acı ve öfkeyle karşılamakta; bu duruma düşülmemesi için, hiçbir koşul altında ülke topraklarından kopulmaması gerektiği inancının bayraktarlığını yapmaktaydı. O, aynı zamanda partimizin bir mücadele ilkesi olan bu inancını en tutarlı biçimde hayata geçirenlerin başında gelmekteydi. Defalarca yurtdışına çıkmasına rağmen O, bu zemindeki yaşamın bir devrimci için tatminsizliğini derinden duymuş, özgürlük mücadelesini ülke topraklarında yükseltmeye olan büyük özlemini Kürdistan'ın doruklarında yoğunlaştırdığı mücadelesi ile gidermiş, bu konuda çok soylu bir örnek sergilemiştir. Böylece O, yurtseverliğin ve devrimciliğin Kürdistan'daki ölçütlerinin neler olduğunu, direnişin gelmiş olduğu

**Özgürlük mücadelesini
ülke topraklarında
yükseltmeye olan büyük
özlemini Kürdistan'ın
doruklarında yoğunlaştırdığı
mücadelesi ile gidermiş, bu
konuda çok soylu bir örnek
sergilemiştir.**

seviyeden geriye dönülmesi ya da düşünmesinin ihanet olduğunu, bunu yapanlara yaşam hakkı tanınamayacağını kendi pratiğiyle çok somut bir biçimde ortaya koymaktaydı. ' Mahsum yoldaş, parti ahlakını temsil etmede, Önderlik ve militanlık iddiasındaki her arkadaşın örnek alacağı bir mücadele yaşamı sergilemiştir. Yoldaşlarına karşı daima saygılı ve geliştirici olmuş, temel konulardaki uzlaşmazlık ve kararlılığı yanında, hata ve yetmezliklerle mücadelede olumsuzluğa malzeme sunmayan, sekterlikten uzak, son derece olgun ve yapıcı, örnek bir tutum sergilemiştir..

uzak, son derece olgun ve yapıcı, örnek bir tutum sergilemiştir

en zor koşullarda bile parti yaşamını zengin ve coşkulu kılmış, gelişmede sınır tanımayan kişiliği her türlü bunalım teorisinin ve bunu temsil eden yapıların kofluğunu ortaya koymuştur. Bu kişilik, kararlılık, yetenek ve özgür unsurunun bizde sonsuz bir gelişme gösterebileceğini ispatlamıştır. Parti çizgisinin doğru ve yetkin uygulanması her türlü başarının anasıdır. Mahsum yoldaşın askeri alandaki başarıları bunun en dolaysız kanıtıdır. Mücadelenin her alanına olduğu gibi, O'nun bu alana el atışı da, derin bir kavrayış ve soylu bir emek temelinde olmuştur. Mücadelemizin askeri alanına ilişkin teorik, örgütsel ve eylemsel çabaları, 15 Ağustos Atılımı ve en son olarak da 1986 Bahar Taarruzu'nda doruğuna ulaştı. Askeri çizgiyi ve askeri sanatı derin bir biçimde özümseyip uyguladı ve yine aynı öze uygulattı

Böylesi bir kahramana sahip olmak başlı başına bir değerdir, ileride bu konuda çok daha fazla şeyler söylenecek, diğer direniş şehitlerimiz gibi bu şehidimizin anlamı da yerli yerine konulacaktır ama ana hatları ile dahi belirtildiğinde görülmektedir ki, Mahsum yoldaş, partinin teorik ve pratik gelişiminde sadece bir kilometre taşı değil, birkaç kilometre taşı olabilen, bu gücü gösterebilen bir yoldaştır. Parti ve ulusal direniş tarihini her atılımda önemli bir evreye ulaştıran, bunu yaparken de cesaret, fedakarlık, alçakgönüllülük, olgunluk, gençlik, esneklik, kararlılık vb. gibi parti yaşamımızın tüm özelliklerini kişiliğinde temsil eden bir değerdi. PKK ile yürümek ve onunla büyümek isteyen herkes ve özellikle de O'nu tanıyanlar, bu kişiliği mutlaka çok iyi kavramalı, O'nu kendilerinde duymalı ve tüm hücrelerine kadar sindirmelidirler. ■

O, ülkemizde bağımsız ve özgür yaşamın vazgeçilmez ve dönülemez tek yaşam olduğunu bir kanun düzeyinde uygulayan, provokasyon ve ihanetlere karşı en amansız tutumu takınan bir değerdi.

15 Ağustos 1984 Atılımı Kürdistan'ın Özgürce Varoluş Tarihidir

Xeyrî Doxan

Önder Apo, 15 Ağustos Gerilla Atılımını "Kürt Miladı" olarak tanımladı. Kürdistan tarihini, "15 Ağustos'tan önce ve sonrasındaki tarih" olarak ikiye ayırdı. 15 Ağustos 1984 öncesindeki baş aşağıya gidiş, kölelik ve yok oluş tarihine karşı; 15 Ağustos 1984 tarihi Eruh ve Şemdinli eylemleriyle birlikte 'özgürce var oluş tarihinin başladığını' ifade etti. 15 Ağustos 1984 tarihi gerçekten de Kürdistan halkı için, öncesini ve sonrasını birbirinden ayıran tam bir milat oluyor. 15 Ağustos 1984 de kadar işleyen tarih, Eruh ve Şemdinli eylemleriyle başlatılan gerilla hamlesi ile Kürt halkının özgürce varoluş ve yaşam tarihine dönüştürülüyor. Dolayısıyla Kürdistan'ın özgürce var oluş tarihi, 15 Ağustos 1984 ile başlıyor. Burada önemli olan 15 Ağustos 1984 Gerilla Atılımının, Kürdistan ve Kürt halkı açısından tarihi anlam ve önemini kavramak kadar, böyle bir atılıma nasıl gelindiğinin doğru anlaşılması oluyor. Bu açıdan 15 Ağustos Gerilla Atılımımız, 1982 Büyük Zindan Direnişinden ayrılmıyor. 1982 Newroz'unda Mazlum Doğan kahramanlığı olarak başlayan, Ferhat Kurtay öncülüğündeki 'Dörtlerin' 17 Mayıs'ta kendilerini alev alev yakma eylemleriyle gürleşen, 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu direnişi ile ideolojik zafer kazanmayı başaran zindan direnişinin dağa taşırılması ve gerillaya dönüştürülerek büyük bir halk direnişi haline getirilmesi oluyor. Böylelikle 1982 Büyük Zindan Direnişiyle, 15 Ağustos 1984 Gerilla Atılımı arasında kopmaz bağlar bulunuyor. Bu iki devrimci olay etle tırnak gibi birbirine bağlı bulunuyor. Demek ki, 15 Ağustos Gerilla Atılımına, 1982 Büyük Zindan Direnişi ve onun tarihi ideolojik zaferi ile gelinmiş bulunuyor. Elbette 1982 Zindan Direnişiyle, 27 Kasım 1978'de resmileşen tarihi partileşme adımıyla, böyle bir partileşmeyi

ortaya çıkartan Hilvan ve Siverek direnişlerini yaratan tarihi Önderlik çıkışıyla, 1973 Newroz'unda partimizin temellerinin atılışıyla, Önder Apo'nun tarihi bir rol ve misyon üstlenerek halk ve insanlık adına büyük özgürlük yürüyüşüne başlayışıyla kopmaz bağları bulunuyor. Bütün bu tarihi adımlar birbirine eklenerek '15 Ağustos Kahramanlık Atılımını', 'Kürt miladını' ortaya çıkartıyor. 15 Ağustos Gerilla Atılımımız tüm bu tarihi devrimci kararların ve gelişmelerin ete kemiğe büründürülmesini, bir gerilla hamlesine dönüştürülmesini ifade ediyor. O halde birdenbire ya da bir anda kendiliğinden ortaya çıkmış bir eylem olmuyor. Tam tersine on yıla aşkın bir süre içerisinde Önder Apo öncülüğünde sıfırdan başlanarak yoğun bir devrimci bilinç ve örgütlenme çabasının sonucu olarak ortaya çıkıp gerçekleşiyor. Bu bakımdan 15 Ağustos hamle süreci bir cesaret ve fedakarlık süreci olduğu kadar; bir büyük başarı süreci, zafer ve kazanım süreci olma özelliği de taşımaktadır. Geriye dönüp bakıldığında şunları net olarak görebiliriz: 15 Ağustos tarihi devrimci atılımının etkileri birinci yılda halkımızı cepheleştirenken, ikinci yılda gerilla hamlesini ordulaştırmış, altıncı yılda tarihi Ulusal Diriliş Devrimini gerçekleştirmiştir. 1990'ların başından itibaren Kuzey Kürdistan'da yaşanan bu devrim süreci Kürdistan'ın diğer parçalarına ve yurtdışına yayılarak Kürt halkının özgürce var oluşunu ortaya çıkarmış, özgür varoluşu kesinleştirmiştir. 15 Ağustos Gerilla Atılımı temelinde yürütülen kahramanca direniş, onuncu yılda Kadın Özgürlük Hareketini ve Kadın Özgürlük Devrimini şekillendirerek Ulusal Diriliş Devrimini, kadın özgürlüğü temelinde gelişen bir toplumsal özgürlük devrimi haline getirmiştir. Böyle bir adım, Kürdistan Devrimi'nin tüm devrimler için yaptığı bir yenilik ve ayrıcalığı olarak onu yenilmez kılan ve zaferi garantileyen bir düzeye ulaştırmıştır. 15 Ağustos tarihi atılımının 20.

yılında Uluslararası Komploya karşı 1 Haziran Devrimci Hamlesi başlatılırken, 26. yılında Özgürlük Mücadelesi yeniden Devrimci Halk Savaşı Stratejisiyle yürütölür hale getirilmiştir. 28. yılda 19 Temmuz Rojava Özgürlük Devrim Hamlesinin başlatılmasına ulaşılmıştır. Rojava Özgürlük Devrimi ki, başta faşist DAİŞ saldırıları olmak üzere her türlü gerici saldırıya karşı, özgürce var oluşu temsil eden, tarihi direniş i yürütmek kadar, Kadın Özgürlük Çizgisinde geliştirdiği yeni toplumsal inşa ile Kürdistan ve Ortadoğu Devrimleri için, tüm insanlık için bir özgürlük kıvılcımı olmayı başarmıştır. Tarihi 15 Ağustos Atılımının büyük etkisi, 30. yılda Şengal ve Başuru savunmak kadar, DAİŞ faşizmi karşısında Kabanê zaferini kazanmayı bilmiştir. 32. yılda Cizre ve Sur direniş leri öncülüğünde Kuzey Kürdistan Ulusal Diriliş Devriminin, Demokratik Özyönetim Devrimi haline gelmesi için yeni büyük bir devrim ve direniş hamlesinin başlatıcısı olmuştur. Bu bakımdan son 37 yılda sadece Kürdistan açısından da değıl, bölgesel düzeyde ve tüm insanlığı içine alacak şekilde her türlü gericiliğ e karşı kahramanca direniş içerisinde Kürtler kendi özgürlük tarihini yapmış ve yeniden yazmışlardır. Aslında her gününün her anının büyük bir ruh ve duygu direniş i biçiminde, tarihi kahramanlık biçiminde yaşanmış olduğı bu tarihi süreç her türlü gericiliğ e karşı, insan varlığının bireysel ve toplumsal olarak direnebileceğini ve özgürlüğü kazanabileceğini açıkça göstermiştir. Aslında Kürtler açısından da tüm bölge halkları ve insanlık açısından da zor olan ne varsa geçen bu 37 yıllık süre içerisinde başarılmıştır. Engeller aşılmış, yapılamaz görünenler yapılabilir hale getirilmiştir. Başta kadınlar ve gençler olmak üzere tüm ezilen halkların, büyük özgürlük hamleleri yapmaları için gereken her şey ortaya çıkartılmış, sağlanması gereken her türlü kazanım sağlanmıştır. Dünya devrimi adına yapması gereken özgürlük hamlesi için ne gerekiyorsa ruhta, duyguda, düşüncede, örgüt ve eylem çizgisinde her şey ortaya çıkartılmıştır. Düşman cephesi ise parçalı, çelişkili, çatışmalı ve gittikçe çözülen ve çöken bir süreci

yaşamaktadır. Tarihsel bakımdan Kürdistan üzerinde egemenlik sürdüren güçler hiçbir zaman kendi aralarında bu kadar çelişkili ve çatışmalı olmadılar. Kürdistan'ı egemenlik altında tuttıkları sistem hiç bu kadar çözölüş ve çöküşü yaşamadı. Tarihin bazı sınırlı dönemlerinde buna benzer bir durum yaşandıysa da aslında bu günkü kapsama hiçbir zaman ulaşmadı. Bu bakımdan düşman cephesi açısından ele alındığında devrimci çalışmaları her alanda geliştirmek, büyük savaş ıp büyük kazanmak için her şeyin var olduğı, önümüzde hiçbir engelin bulunmadığı rahatlıkla görülebilir. Aslında tarihin bazı dönemlerinde dış cephe açısından bu durum ortaya çıksa da halkın durumunun buna uygun olmaması ve yeterince öncülük yapılamaması nedeniyle bu koşulların değerlendirilemediğı, imkan ve fırsatların kullanılamadığı bilinmektedir. İşte bu noktada da içinde bulunduğumuz süreçte Kürt halkının, dört parça Kürdistan ve yurtdışında özgürlük mücadelesine verdiğı destek kadar, tarihin hiçbir döneminde hiçbir devrime, devrimci harekete ve mücadeleye verilmemiştir. Bu bakımdan da düşman cephesinin çelişkiler ve çatışmalar yaşaması kadar, halkın da bilinçlenme ve birlik olma anlamında Özgürlük Mücadelesine büyük katılımı ve desteğı söz konusudur.

Dolayısıyla güncel siyasi ve askeri duruma baktığımızda Ortadoğı'da yaşanan Üçüncü Dünya Savaşıyla, Kürdistan Özgürlük Mücadelesinin her zamankinden daha fazla iç içe geçmiş pozisyonda olduğunu açık ve net bir biçimde görmekteyiz. Bu ne anlama gelmektedir? İnsanlığın ve bölge halklarının yaşadığı bu kadar yoğun ve karmaşık çelişki ve çatışmadan, savaştan ancak Kürdistan Özgürlüğü ile çıkılabilecektir. Başka bir değışle Kürdistan Özgürlük Devrimi dışında bugün yaşanan yoğun çelişki ve çatışmaya son verecek herhangi bir güç ortada yoktur. Ancak Kürdistan Özgürlük Devrimi mevcut savaş ı ortaya çıkartan sorunları çözebilir,

15 Ağustos hamle süreci bir cesaret ve fedakarlık süreci olduğı kadar; bir büyük başarı süreci, zafer ve kazanım süreci olma özelliğı de taşımaktadır.

çelişkileri ortadan kaldırabilir. İnsanlık için özgürlük ve demokrasi çizgisinde yeni bir çıkış yaratabilir. Bunun dışında mevcut savaşı sona erdirecek, Üçüncü Dünya Savaşına yol açan sorunlara çözüm getirecek, nedenleri ortadan kaldıracak herhangi bir güç bulunmamaktadır. Üçüncü Dünya Savaşı dediğimiz savaşı ortaya çıkartan taraflar, ister küresel sermaye güçleri boyutuyla olsun, isterse bölgenin ulus-devlet statükoculuğu boyutuyla olsun, mevcut savaşı sona erdirecek bir güce, anlayış ve projeye sahip değildirler. Çünkü savaşa yol açan nedenleri giderecek, sorunları çözecek güçte ve yapıda değildirler. Onların yapısal gerçekliği mevcut çelişki, çatışma ve savaşı ortaya çıkarmaktadır ki, söz konusu yapısal gerçekliği aşacak, değişime dönüşüme uğratacak bir güce de sahip bulunmamaktadırlar. Bütün bunlara bakarak şu gerçekliği daha iyi görüyoruz ki, kapitalizm demek, kriz ve kaos demektir. Çelişki, çatışma, savaş ve soykırım demektir. Eğer son yüzyılda kapitalizmin bu gerçekliği dönem dönem kontrol altına alınmış, tahribatlar azaltılmış 'bunalım ve kriz' durumları zaman zaman hafifletilmişse, bu kendi gücüyle olmamıştır. Aslında halkların, ezilenlerin, işçi ve emekçilerin, kadın ve gençlerin geliştirdikleri devrimci ve demokratik mücadele sonucunda bu hafifleme durumu yaşanmıştır. Geçen yüzyılda zaman zaman kriz ve bunalımların altında her zaman Ekim Devrimi, onun yarattığı sosyalizm arayışı ve mücadelesi olmuştur. Yani

kapitalist sistemin kendi iç yapısı kriz, kaos ve bunalımı aşırtacak biçimde değildir. Tam tersine kriz ve kaos onun yapısal gerçekliğidir. Krizi ve kaosu giderme değil, tersine daha fazla derinleştirme gibi bir özelliğe sahiptir. Bu nedenle Ekim Devrimi ve Sovyetler Birliği gibi bir yapının olmadığı, reel sosyalizm düzeyinde bir sosyalist mücadelenin çok etkili düzeyde bulunmadığı günümüz koşullarında, kapitalizmin kriz ve bunalımını hafifletecek böyle bir etken de olmadığına göre, mevcut kriz ve kaos durumu çeşitli biçimlerde daha çok yayılarak ve derinleşerek sürecektir. Bu nedenle kapitalist modernite güçlerinin mevcut kriz ve kaostan çıkış bulacağını beklemek ve aramak kesinlikle doğru değildir. Böyle bir beklenti temelden yanlıştır ve sahiplerini ciddi yanılgılara götürür. Doğru olan küresel sermaye güçlerinin düşük yoğunluklu savaşlarla, kriz yönetimleriyle mevcut bunalımı, kaosu yönetmeye çalıştıklarıdır. Küresel sermaye güçlerinin buçözumsuzluğuna karşı, bugün ulus-devlet statükoculuğunun daha da çözumsuz olduğunu ifade etmeye gerek bile yoktur. Adı üzerinde onlar ulus-devlet faşizmini temsil ediyorlar ve statükocudurlar. Yani değişime ve dönüşüme karşıdır. Mevcut durumu devam ettirmekten yanadırlar ki, zaten mevcut durum söz konusu savaşa yol açmıştır. Savaşa yol açan yapıyı, olduğu gibi savaşı sona erdirecek bir gerçeklik olarak görmek yanılgılı bir bakış açısıdır. Kısaca kapitalist

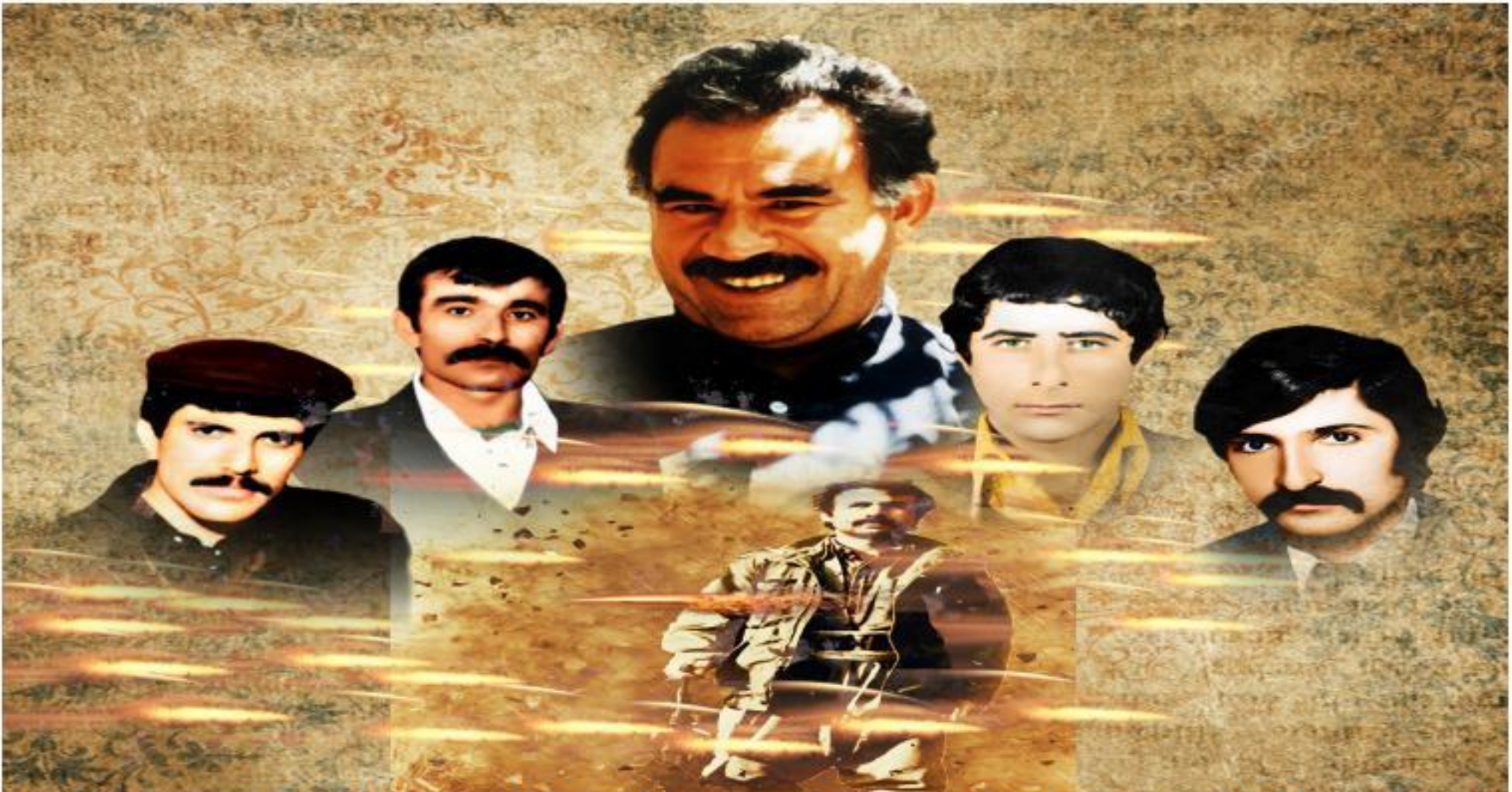
Halklarının özgürlük ve demokrasi bilinçlerini, örgütlülüklerini ve mücadelelerini daha çok öne çıkartmalarını, gündemleştirmelerini ve geliştirmelerini gerektirmektedir.

sistemin emperyalist saldırılarıyla Ortadoğu'nun bağımsız ve özgür olma, tarihsel güç kaynağına ve iradesine sahip çıkma bilinci ve kültürü arasındaki çelişki ve çatışma daha çok öne çıkmaktadır. Küresel kapitalist sistem saldırılarına karşı Ortadoğu halklarının varlık ve özgürlük dirençleri, demokratik toplum olma gerçekleri daha çok belirginlik kazanmaktadır. Açık ki bu durum tarihi öneme sahiptir. Kesinlikle küresel sermaye sisteminin Ortadoğu'yu daha çok bölüp-parçalayarak kendine bağımlı kılıp daha derinden sömürsüne fırsat vermeyecek bir zihniyet ve siyaseti Ortadoğu'da daha çok öne çıkartıp geliştirme gereği vardır. Kürdistan özgürlük mücadelesinin bölgesel demokratik karakteri işte burada öne çıkmakta ve önemli olmaktadır. Açık ki 3. Dünya Savaşı çerçevesinde sistem içi çelişki ve çatışmaların geldiği düzey, iktidar ve devlet sistemine ve kapitalist saldırıya karşı bölge halklarının özgürlük ve

demokrasi bilinçlerini, örgütlülüklerini ve mücadelelerini daha çok öne çıkartmalarını, gündemleştirmelerini ve geliştirmelerini gerektirmektedir. İşgal ve sömürüye karşı bağımsızlık ve özgürlük mücadelelerinin, kaynakların paylaşımına karşı demokratik toplum ve birlik siyasetinin öne çıkartılması önemli olmaktadır. Bu da tabii içinde bulunduğumuz süreçte Demokratik Ortadoğu Konfederalizmi zihniyetinin ve siyasetinin öne çıkarılmasını, bu temelde her türlü bölünme, parçalanma ve yeniden paylaşımına karşı mücadele edilmesini gerektirmektedir. Ancak Demokratik Özerkliğe dayalı Demokratik Ortadoğu Konfederalizmi çizgisi bölge haklarının çıkarını koruyabilir ve küresel sermayenin Ortadoğu'yu daha çok egemenlik altına alıp derinden sömürme siyaseti ile bölgesel güçlerin bu sömürden pay alma yaklaşımlarını boşa çıkartabilir. Mevcut gelişmeler sisteme karşı halkların özgürlük

ve demokrasi mücadelelerini de öne çıkartmaktadır. Dahası küresel sermayenin Ortadoğu'yu parçalayıp zayıf düşürerek, zenginliklerini yeniden paylaşım tümden Ortadoğu'ya hâkim olmasına karşı, kesinlikle Özgür ve Demokratik Ortadoğu'yu, Demokratik Özerkliğe dayalı Demokratik Ortadoğu Konfederalizmi çizgisi temelinde geliştirmeyi gerekli kılmaktadır. Bu temelde Önder Apo'nun geliştirdiği çözüm çizgisi, her türlü küresel kapitalist saldırıya ve yine bölgesel paylaşım saldırılarına karşı halkların varlığını, özgürlüğünü, sağlatacak, Ortadoğu'yu kendi tarihsel toplum gücünü koruyan, dünyada gericiğin güçlendiği bir alan değil de özgürlük ve demokrasilerin güçlendiği bir alan haline getirecek yegâne ideolojik ve siyasi çizgi olmaktadır. Bu da Ortadoğu'nun tüm özgürlükçü ve demokratik güçlerine, aydınlarına ve siyasetçilerine önemli görev ve sorumluluklar yüklemektedir. Kürdistan'da gelişen Özgürlük Devriminin, Önder Apo'nun geliştirdiği Demokratik Özerkliğe dayalı Demokratik Konfederalizm çizgisinin ne kadar doğru ve bölge için ne kadar gerekli olduğunu ortaya koymaktadır. Dikkat edilirse faşist-soykırımcı düşman kırk yıl önceki gerçeğinden pek farklı bir durumda değildir. Bugün de düşman aynı düşman, saldırı benzer saldırı ve amaç yine aynı amaçtır. Faşist-soykırımcı TC sistemi 'kök kazıma' temelinde Kürt varlığını yok edebilmek için 12 Eylül 1980 faşist-askeri darbesi temelinde nasıl bir soykırım saldırısı yürüttüyse, bugün de AKP-MHP faşist diktatörlüğü temelinde yine aynı saldırıları yürütmektedir. Hatta geçmişten çıkardığı derslere dayanarak bugünkü imha ve tasfiye saldırılarını çok daha yoğun ve kapsamlı bir biçimde, çok daha gelişmiş teknik güce dayalı olarak daha vahşi ve azgın yöntemlerle yürütmektedir. Bu nedenle kırk yıl önce olduğu gibi, hatta ondan çok daha fazla bugün 15 Ağustos Atılım ve Zafer Ruhuna, Bilincine ve İradesine ihtiyacımız vardır. Hareket ve halk olarak, imha ve soykırım amaçlı mevcut düşman saldırılarını kırabilmek, on binlerce şehit vererek ortaya çıkardığımız ulusal devrimci gelişmeleri koruyabilmek

ve yeni gelişmeler yaratarak Kürdistan Devrimini zaferden zafere koşturabilmek için böyle bir bilince, iradeye, ruha kesinlikle geçmiş süreçlerden çok daha fazla ihtiyaç duyulmaktadır. Hepimiz çok iyi biliyoruz ki, 15 Ağustos Atılım ve Zafer Çizgisinde Mücadele, başarının her zaman yaratıcısı ve garantisidir. Bu da Önderlik ve Şehitler çizgisinde mücadele etmek demektir. İşte bu konuda Önderlik çizgimiz doğru yolun ve başarı çizgisinin somut göstericisidir. Şehitler gerçeği bize en büyük güç-irade veren ve bizi büyütüp zafere taşıyan temel kuvvettir. Şehitlerimizin anısına doğru sahip çıkma ve devrimci temelde intikamlarını alma bizleri bugüne kadar getirmiştir. İlk büyük şehidimiz Haki Karer Yoldaşın intikam mücadelesi partileşmemizi, yine Halil Çavgun Yoldaşın intikam mücadelesi büyük Hilvan Direnişini ortaya çıkartmıştır. Zindan Direniş Şehitlerimizin anısına doğru sahip çıkma bizi 15 Ağustos Atılımına taşımıştır. Komutan Agit Yoldaşın ve 15 Ağustos Kahramanlık Dönemi şehitlerinin anısına doğru sahip çıkma bizleri 37 yıl kesintisiz süren bu büyük direnişe ve onun başarılarına ulaştırmıştır. 2021 yılında da her alanda büyük mücadele ediyor, her gün savaşıyor ve bedelini de ödeyerek şehitler veriyoruz. Dikkat edelim, şehitler bizi eğitiyor ve birleştiriyor. Şehitler bizi mücadeleye çekiyor. Şehitler bize doğru yolu ve zaferin tarzını gösteriyor. Dolayısıyla insan; Önderlik ve Şehitler çizgisinde kendini eğittikçe yenilmez, zaferden zafere koşan büyük bir militan haline geliyor. İşte 15 Ağustos çizgisinde devrimcilik yapmak böyle militanlaşmaktır. Bu temelde militanlaşanların da zafer kazanacağı açıktır. Böyle bir devrimcilik, düşmanlar ne yaparlarsa yapsınlar AKP-MHP faşizmini, efendilerini ve uşaklarını mutlaka yenilgiye uğratacak ve özgürlük mücadelemizi zafere taşıyacaktır. Bunlar temelinde başta Önder Apo olmak üzere 15 Ağustos çizgisinde özgürlük mücadelesi yürüten herkesi selamlıyor, Ölümsüz Komutanımız Mahsum Korkmaz Yoldaş şahsında tüm kahraman şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyorum.

Hepimiz çok iyi biliyoruz ki, 15 Ağustos Atılım ve Zafer Çizgisinde Mücadele, başarının her zaman yaratıcısı ve garantisidir. Bu da Önderlik ve Şehitler çizgisinde mücadele etmek demektir.

Axîn Mahîr Dîcle

Genç Kadınlar Toplumun En Estetik, En Bilgili, En Bilinçli, En Örgütleyici Ve Öncü Gücü Olmalıdır.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Kürt halkı geçmişten bugüne direnişle ayakta kalmayı başarmıştır. İşgaller, katliamlar, zulümler her ne kadar eksik olmamışsa da buna karşı verilen mücadeleler de o kadar görkemli olmuştur. Bunun en somut örneği Önderliğimiz öncülüğünde ortaya çıkan partimiz PKK gerçekliğidir. PKK kuru bir tahtayı yeşertircesine Kürt halkını yeşertmiş ve ona tekrardan can vermiştir. İçerisine girdiğimiz Ağustos ayı da bu anlamıyla önem taşımaktadır. Faşizmin saldırıları altında, mücadelenin en zorlu koşullarında Kürt halkını yeniden dirilten 15 Ağustos Atılımı'nın 37. yıldönümüne girmektedir. Zindan direnişlerine bir cevap olma niteliğinde başlatılan silahlı mücadelemizin ilk kurşunu sıkılmış ve düşmanın rüyalarına dahi korku salmıştır. Bugün kendimizi Kürt olarak tanımlayabiliyorsak 15 Ağustos Atılımını iyi anlamamız ve kavramamız gerekmektedir. Verdiğimiz mücadelenin temeli olan 15 Ağustos Atılımı ruhu bugün Kürdistan Özgürlük Gerillasının ve zindanlarda açlık grevi direnişini sürdüren yoldaşların şahsında ortaya çıkmaktadır. Bu temelde 15 Ağustos Atılımımızın efsane komutanı Ş. Egid (Mahsum Korkmaz) yoldaşı ve bütün devrim şehitlerini büyük bir saygı ve minnetle anıyor onların yarattığı bu ruhun ardılları olacağımızın sözünü veriyoruz. Hem parti olarak hem de halk olarak önemli bir süreci yaşamaktayız. Faşist AKP-MHP özel savaş rejimi Kürdistan üzerinde yoğun özel-psikolojik savaş politikaları yürütmektedir. Bunu yaparken öncelikle Önderliğimizi İmralı işkence sisteminde rehin tutmakta, bu yolla Önderliğimizle partimiz ve halkımız arasındaki iletişimi engellemeye çalışmaktadır. Önderliğimize dair herhangi bir bilginin dışarı çıkmasını engellemek istemektedir. Bu yolla halkımızın Önderliğimize olan bağlılığını zayıflatmaya çalışmaktadır. Yine Kürdistan

coğrafyası faşist AKP-MHP ve çeteleri tarafından yok edilmekte, dağlarımız faşist AKP-MHP iktidarı tarafından bombalanmakta, ağaçlarımız kesilmekte ve ormanlarımız yakılmaktadır. Yani dünyanın en zengin coğrafyalarından biri olan ülkemiz düşman tarafından talan edilmektedir. Gün geçtikçe zayıflayan ve çöken faşist AKP-MHP özel savaş rejimi insanlıktan nasibini almadığını bir kez daha göstermiştir. Efrin'de topraklarımızı işgal ettiği yetmiyormuş gibi bu sefer de şehitlerimizin cenazelerini yerin altından çıkartmakta, ahlaksız ve vicdansızca manipülasyon yapmaktadır. Bu faşizmin doruk noktada yaşandığının resmi olmaktadır. Sözde dünyanın en demokratik ülkeleri ise bu yaşananlara karşı sağır ve dilsizi oynamaktadır.

Bütün bunlara karşı partimiz PKK, Önderlikten ve şehitlerden aldığı güç ile faşizmin bütün zincirlerini kırmakta ve zafere doğru büyük adımlar atmaktadır. Bunun en somut örneği zindanlarda devam eden açlık grevi direnişi ve Zap-Avaşın ve Metina alanlarında

**Düşmana
karşı sevgi duygusu
beslediğini sanmak
büyük bir yanlış olmaktadır.
Bu aslında 'Xwebun' a yani
cevhere, öze ihanet anlamına
gelmektedir**

süren gerilla mücadelesidir. Bu direniş tarihe adını altın harflerle yazıyorken, TC işgalciliğini ve onunla işbirliği yapan ihanetçiliği de kara bir leke olarak bırakmaktadır. Yine bu süreçten en çok etkilenen kesim devrimin öncü gücü olan kadınlar ve genç kadınlar olmaktadır. Faşist AKP-MHP rejimi bu süreçte hıncını en çok kadından almıştır. Sebebi ise bütün baskılara rağmen gelişen kadın direnişi ve YJA-STAR gerillalarının korkusuzca düşman mevzilerini yok etmesi, düşmana karşı yiğitçe ve kaygısızca savaşmasıdır. Dağlı kadınların işgalci düşmana karşı sergilediği tutum şehirlerde de yansımaları bulmuş ve kadın direnişleri her yerde boy göstermiştir. Değerli Yurtsever Genç Kadınlar! Faşizmin bütün gücünü Önderliğimize ve partimize karşı kullanmaya çalıştığı bu süreçte elbette genç kadınlar olarak buna geçit vermememiz gerekir. Çünkü Önderliğe yapılan her saldırı aynı zamanda Kürdistan halkına, gençlerine ve kadınlarına yapılmaktadır. Bundan kaynaklı genç kadınlar olarak hem gençlik ruhunu, dinamizmini taşımak hem de kadının değişim dönüşüm ve yürütücü gücünü kendinde barındırmak böylesi bir rolü vermektedir. Biliyoruz ki düşman bugün Kürdistan'da genç kadınlara, özellikle de yurtsever genç kadınlara dönük ciddi bir özel savaş yürütmektedir. Bunu hangi yollarla yapmaktadır? Emniyet teşkilatının özel olarak görevlendirdiği polis, subay, askerler yoluyla

aşk safsatası adı altında büyük bir kandırmacayla yapmaktadır. Önce genç kadınların duygularını etkisi altına alıp mücadeleden vazgeçirmeye çalışmaktadır. Devrime, mücadeleye kanallı olacak bir genç kadın yerine uyuşturucuya, fuhuşa ve son olarak ajanlaştırılmaya sürüklenen bir genç kadın kimliği yaratmaya çalışmaktadır. Burada genç kadınlar büyük bir irade kıyımına uğramakta, yaşamları ve onurları ellerinden alınmaktadır. Düşmana karşı sevgi duygusu beslediğini sanmak büyük bir yanılgı olmaktadır. Bu aslında 'Xwebun' a yani cevhere, öze ihanet anlamına gelmektedir. Bunun hiçbir ahlaki boyutunun olmadığı bilinmelidir. İşgal edilmeye çalışılan bir ülkenin asıl savunucusu, buna karşı duracak ve ses çıkaracak kesim ilk olarak genç kadınlar olmalıdır. Hem Kürt kadın tarihi hem de partimiz PKK'nin tarihinde olduğu gibi kadınlar düşmanın eline geçmemek için kendilerini uçurumlardan, kayalardan atmışlardır. Ş. Beritan ise bunun en somut örneği olmaktadır. Bu yüzden Kürdistan'da ve Türkiye'de yaşayan bütün yurtsever devrimci genç kadınların başta düşmanın yürüttüğü bu politikalarla karşı çıkması ve buna karşı her yerde yoğun bir mücadele başlatması gerekmektedir. Genç kadınlar toplumun en estetik, en bilgili, en bilinçli, en örgütleyici ve öncü gücü olmalıdır. Bunu gerçekleştirmeyi başarmak Kürdistan devriminin en

Biliyoruz ki düşman bugün Kürdistan'da genç kadınlara, özellikle de yurtsever genç kadınlara dönük ciddi bir özel savaş yürütmektedir.

önemli bir aşaması olmaktadır. Çünkü toplum, halk gücünü nereden aldığını çok iyi bilmektedir. Gençlerin ve genç kadınların böylesi tarihi bir sorumluluğu vardır. Toplumunu faşizmin baskılarından koruyan, toplumunu bilinçlendiren, harekete geçiren bir gençlik ve genç kadın örgütlenmesi mücadelemize en büyük gücü katacaktır. Hele böylesi zor ağır ve önemli bir süreçte özellikle örgütlü genç kadınlar toplumla buluşmalı, halkla buluşmalı; ulaşamadığı mahallelere, okullara, iş yerlerine, fabrikalara gidip gerekirse tek tek genç kadınları örgütlemeli ve bilinç kazandırmalıdır. Toplumundan, halkından uzak durmak kendi gerçekliğinden ne derecede koptuğunu gösterir. Eğer bir yerde faşizm halklara

zulüm yapıyorsa, katlediyorsa ve buna rağmen bana dokunmayan yılan bin yaşasın anlayışıyla yaşanabiliyorsa o zaman orada toplumsallık duygusu ve yurtseverlik duygusu zayıflamış hatta bitme aşamasına gelmiş demektir. Bu yüzden genç kadınların düşman kavramını iyi anlaması gerekmektedir. Düşman olarak tanımladığımız nedir? Düşmanımız kimdir? Ne yapmak istiyor? Bize neyi nasıl dayatıyor? Sorularını sormak gerekmektedir. Düşman bilincini açığa çıkarmadan sağlıklı, doğru ve radikal bir mücadele vermek mümkün değildir. Çünkü düşman bizi sadece fiziki olarak katletmekle yetinmiyor. Ruh dünyamızı, düşünce dünyamızı da kıyımdan geçirmeye çalışıyor. Hisleri öldüren bir

düşman gerçekliği varken pasif bir duruş içerisinde olmak yürüyen bir tabut olmaktan farklı değildir. Kürdistan gençliği ve genç kadınlarının bir direniş mirası vardır. Bu mirasa sahip çıkan kesimler elbette ki vardır. Fakat önemli olan bununla yetinmeyip büyük bir coşku seli halinde her sokağı, mahalleyi, evi bir örgütlenme mekânı olarak kullanabilmektir. Özellikle liselerden üniversitelere genç kadınların bilinçlendirilmesi, örgütlenmesi gerekmektedir. Bu süreçler aynı zamanda arayışların en yoğun olduğu verili sisteme karşı bir tepkinin oluştuğu süreçlerdir. Sistem kendi okullarında genç kadınlara erkek egemen zihniyeti her haliyle dayatmakta ve cinsiyetçiliği her koşulda hatırlatmaktadır. Sistem kadın iradesini ortadan kaldırmaya, kadının kendi gücünü görmesini engellemeye çalışmaktadır. Bunun önüne geçebilmek ve toplumda kadın özgürlükçü bir zihniyet yaratabilmek için her genç kadının kendini ve çevresini eğitmesi gerekmektedir. Önderliğimizin ortaya koymuş olduğu Jineoloji bilimi temelinde jineoloji atölyelerinde yer alarak

bilinçlenmeli ve etrafındaki bütün genç kadınları da bu atölyelere dahil ederek eğitmeli, geliştirmelidir.

Deniz Poyraz yoldaşı faşist iktidarın kendi talimatıyla katlettiği aşikârdır. Bundan kaynaklı yaşamını Kürdistan özgürlük mücadelesine ve kadın mücadelesine adanmış olan Deniz yoldaşa yapılan saldırıyı mücadele eden her kadının iradesine yapılan bir saldırı olarak ele almak gerekmektedir. Deniz'in mücadelesine sahip çıkmak ve onun mücadelesini büyütmek en temel görevdir. Bu tür saldırılar bizleri daha fazla güçlendirmeli ve dirençli kılmalıdır. Çünkü büyük çıkışlar mücadelenin en zorlu koşullarında açığa çıkar. AKP-MHP saray rejimi düşmanlığını her yerde gösterirken bizim de bu düşmandan nefret etmek için gerekçelerimiz artmaktadır. O zaman bütün Kürdistan genç kadınları, yurtsever genç kadınlar ve devrimci genç kadınlar olarak mahallelerden iş yerlerine, evlerden sokaklara, liselerden üniversitelere faşist, katliamcı, soykırımcı AKP-MHP rejimine karşı direniş mevzilerinde yer alalım, erkek egemen zihniyetin temsili TC faşist rejiminin Kürdistan'a dönük soykırım ve işgal politikalarını boşa çıkartalım, intikam ruhuyla zafere yürüyelim!

Çünkü büyük çıkışlar mücadelenin en zorlu koşullarında açığa çıkar.

Navê Têvgerî: Amara Gabar
Nav û Paşnav: Şükran Altuğ
Cih û Dîroka ji Dayîkbûnê:
1995/ Siirt

Navê Dayîk û Bav: Heybet – Ömer
Cih û Dîroka Şehadetê: 6 Ağustos
2019 / Cudi

Bawer Agir

Rengê Zindîbûna Jiyanê Şehîd AMARA GABAR

AMARA; Nav û cihê vejînbûna jiyane. Nav û cihê derketina ROJ û ronîbûnê. Cih û nasnameya dawî lê anîna tarîti û koledariyê. Cih û nasnameya jêderka lehengi û serkeftinê. Cih û nasnameya tolhildana Ocalanî. Cih û nasnameya vejîna tovên azadiyê. Heval AMARA GABAR; nav û nasnameya xwe ji welatê derketina rojê û warê ji nûve jiyanebûnê li xwe kir û di her kêliyên jiyana xwe ya dinav partiyê de bi wî rastiye ve jiyane û pratîk kir. Di her kêliya jiyane de bi coş kelecane û hestên dilgermiya tevlêbûna xwe ya yekemin ve jiyane kir û vê hîs û kelecane wek çavkaniyekê herikande nava jiyane û derdora xwe ji bi vî herikbariya zindîbûna xwe ve bandor kir û bi xwe re xiste tevgerê. Her kesayetên ku ji bo domandin, rast temsîl kirin û mezîna kirinina nîrxên âzadiya mirovatiyê derketine rê û têkoşîna wî meşandine; kesayetên bijare, mezîna û xwedî jiyaneke serpehatiyên lehengi ve dagirtine. Heval amara jî wek temsiliyet û têkoşera nîrxên azadiya jinê ango tevahiya civakê xwedî jiyaneke bi têkoşîna û lehengiyane ve tê û tijî jiyane kir û da jiyane kirin. Vî jiyane kirin û dayîna jiyane kirinê bi şehadeta xwe ve jî gihande lûtkeyê. Jiber ku şehadet lûtkeya jiyane ye. Cihê ku Heval Amara lê şehîd ket jî wek cihê navê xwe lê girti, xwedî wate û naverokeke dîrokî û jiyane ye. Ango ew der Cûdî ye. Cûdî; Cih û warê piştî tofanê mirovatiyê xwe li jiyane girtiye. Cih û warê mirovatî heyîn û hebûna xwe deyîndarê wê ye. Cih û warê NÛH ve bûnê ye. Heval AMARA di sala 1995 an de li Sêrtê ji dayîk bûye. Bi eslê xwe Şîrnexî ye. Di yeksaliya wê de malbata wî koçberê metropolê tirkîyê ya Stenbol'ê dibe. Liwîr jiyane dike û mezîna dibe. Lêbelê ev metropolên ku temsiliyeta jiyane moderniteya kapîtalîs dikin; jiyane, çand û nîrxên manewî dihelînin nekarîne liser heval Amara bandor bikin. Ruxmî jiyane metropolê heval Amara cewherê xwe yê Kurd û Kurdistanî heya dawî parastibû, ji xwezayî bûn

û civakîbûna xwe tişteke wînda nekiribû. Sekin û serhildêrî û çanda jîna Botanî di xwede pîr zindî temsîl dikir. Wek jîneke ciwan a Botanî çanda dengbêjî zindî dida jiyane kirin û ew hestên mezîna di dengê wê de îfadeya xwe didît. Di heval AMARA de tu nîşaneyên ew bandorên bajar û metropolên moderniteyê ku jiyane û kesayetan dicemidînin, ziwa dikin, ji civakbûnê qut dikin nedihate dîtin. Berovajî heya dawî bi coş, kelecane, moral, xwezayî bûn û civak bûneke pîr xurt ve tevlî jiyane dibû û xwezayîbûna xwe terzê jiyane moderniteyê re dinav têkoşîneke jiyane de bû. Taybetmendiyên civakî û gelêrî di xwede pîr xurt dida jiyane kirin û di demek pîr kin de di kesên ku wê nasdikir de bandoreke dida ava kirin, hez kirin û girêdanbûn dida çêkirin. Bi taybet jiyane kirina ruhê ciwanti û taybetmendiyên ciwantiyê ve di her cihê ku tede kar û xebat da meşandin de bi wê enerjî, zindîbûn û dînamîzma ciwantiyê, xwedî bandoreke mezîna bû ku di demek nêzde ciwanan bi hez kirinek mezîna wê wek îfadeya nasnameya xwe didîtîn û di pêşengtiya wê de xwe rêxistin dikirin û çalak dibûn. Xwedî

**Di tevahiya ziraviyên
jiyanê de bi lêhûrbûna çawa
derbeyên mezîna li dijîmin
were dayîn de xwe kîlît
kiribû û vê hest û hîrsa wê
ya tolgirtinê we zêdetir di
serkeftinê de kîlît dikir.**

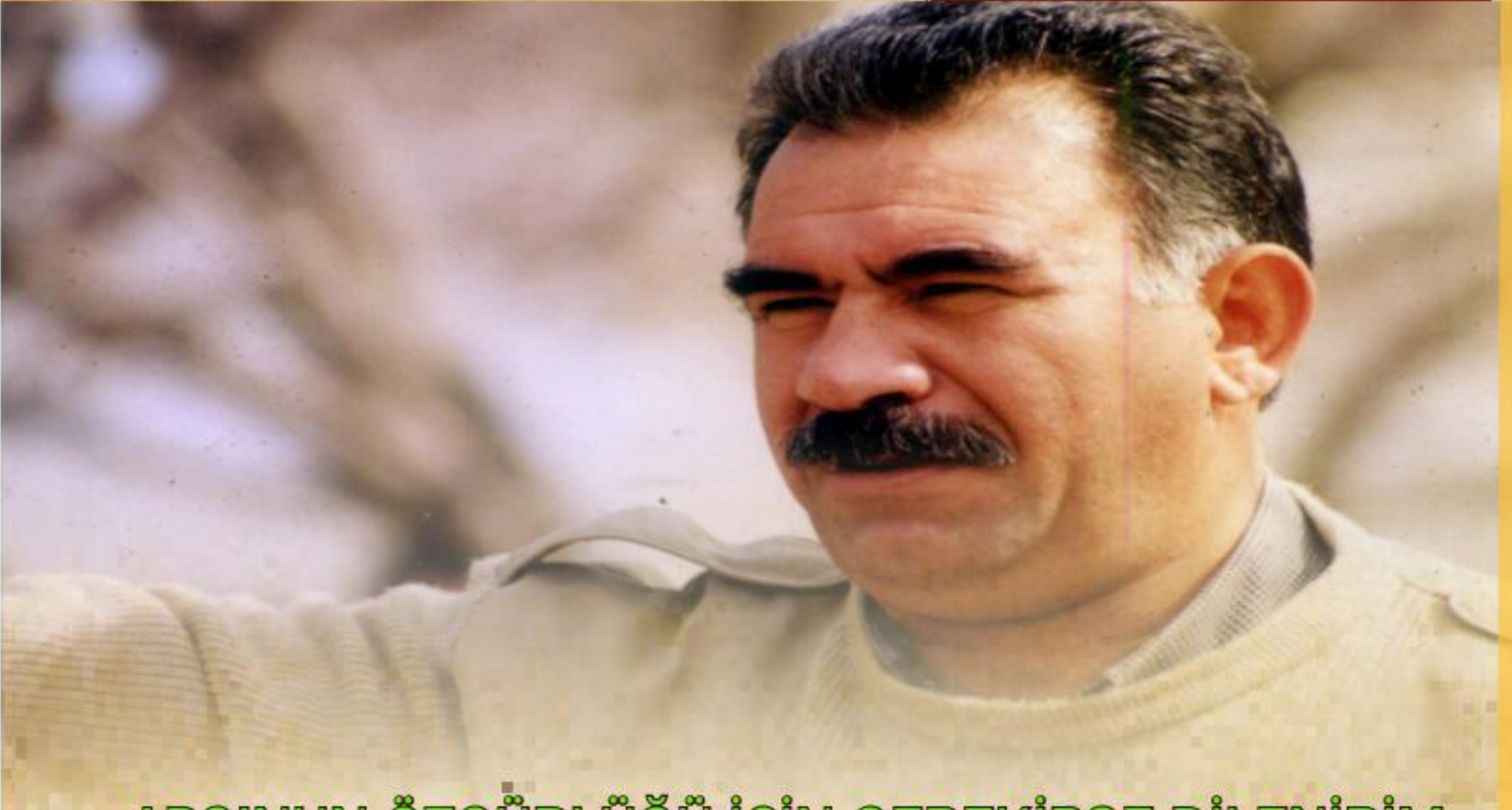
“ Bi hêz û baweriya ku min ji Rêber Apo girtiye tiştêkî ku ez nikarim serbixim nîne.”

Israr bûn, encam girtin û ser xistin di heval Amara de wek taybetmendî û karakter bû. Çi kar û xebat, erk û berpirsiyartî bigirtiba ser xwe ji rêzê bûn qebûl nedikir û her di hewildanên layîqbûn û serxistina erkê xwe ve tevgerandin esas digirt. Di jiyan, kar û xebat û tevahî merhaleyên têkoşînê de hêsanîyê gerandin, rehetî tercîh kirin bi tu awayî qebûl nedikir. Ji kar, erk û cihên zehmet û dijwar hez dikir û di qadên herî dijwar de berpirsiyartî girtin, xebat û têkoşîn meşandin wek pîvan tercîh dikir û li hember hêsanîyê û ji rêzêbûnê jî têkoşînê ferz dikir. Jiber ku hest û zanebûna wê ya serxistina erk û berpirsiyartiyê pir xurt bû di rê û rêbaz pêşxistin, tiştên nû ceribandîn tede xurt bû ango bi yê heya têr dîtî û wan ve meşandinê qebûl nedikir. Ew taybetmendiyê wê yê lêgera nûbûn û afrineriyê her tim wê dinav tevger û hewildanên afrineriyê de dihişt. Vê hez û xwesteka xwe bi xwe ve sînordar nedihîşt û cihê ku lê baya hevalên derdora xwe jî dikişande dinav ve tevger û kelecane. Di jiyan, pratîk û têkoşîna xwe de bêtî ku dudiliyekî herî piçûk jiyan bike tevli dibû û di her kêliya jiyanê de bi sadebûn û zelalbûna xwe ve jiyan dikir û derdora xwe dikişande vê sadebûn û zalalbûnê. Di jiyanê de bê bandor bûn, pasîf bûn, ji rêzê bûn û bê însiyatîfî bi tu awayî di kesayeta heval Amara de îfadeya xwe nedidîtin. Bi qasî ku di kesayeta xwe de van lewaziyan qebûl nedikir û pêre têkoşîn dimeşand, di heman demê di derdora xwe de jî di tu kesa de ji van taybetmendîyan re tehammûl nedida nîşandan û bi berpirsiyartiyek mezin ve her hewil dida kesayetên bihêz, xwedî bandor, ji xwe bawer, bi însiyatîf û serkeftî ava bike. Di jiyanê de yek ji peyva herî zêde bikar dianî jî serkeftin bû. Hest û daxwaza wê ya serkeftinê jî bê guman ji îddîa û baweriya şoreşê, ji hest, zanebûn û girêdanbûna jiyanê azad bingeha xe digirt. Di heman demê de wek armanca bingeîn ya

jiyana xwe, azadiya fizîkî ya Rêber Apo û dîtina wî pênase dikir. Ji ber vê yekê bi tevahiya hêz, hest û zanebûna xwe ve xwe di serkeftinê de heya dawiyê kîlît kiribû. Dîsa di her kêliya jiyanê de li hember dijmin bi hest û hêseke pir mezin a tolhildanê ve jiyan dikir û di tevahiya ziraviyên jiyanê de bi lêhûrbûna çawa derbeyên mezin li dijmin were dayîn de xwe kîlît kiribû û vê hest û hîrsa wê ya tolgirtinê we zêdetir di serkeftinê de kîlît dikir. Jiber vê yekê wek gelek xebatên ji aliyê leşkerî de di demeke kin de pisporbûneke girîng pêş xist û di vê mijarê de wek pêşeng û fermanbareke Şerê Gelê Şoreşgerî gelek ciwan, gel û kadro bi ked û daxwazeke mezin ve perwerde kir û pêşxist. Bi naskirina mezinbûna wateya nasnameya jin ve azadiya xwe di felsefeya Rêber APO de dît û wek şervan û şoreşgereke azadiya xeta jinê heya kêliya dawiyê li hember her cûre koledarî û hişmendiya desthilatdarî bi hêrs û kîneke mezin ve jiyan û şer kir. Hez kirina jiyanê ya jina azad û bi daxwaza jiyanê mezin li dora azadiya jinê rêxistin kirin di asta evîndariyê de jiyan dikir û têkoşîna ava kirina kesayeta azad a vî jiyanê bi hesteke mezin dida meşandin. Jiber vê yekê digot “ Bi hêz û baweriya ku min ji Rêber Apo girtiye tiştêkî ku ez nikarim serbixim nîne.” Di Bakûrê Kurdistanê û Botanê de gerîlacîti kirin û têkoşîn meşandin ji bo heval Amara xeya û daxwaziyeke mezinbû. Bi daxwaz û israreke mezin ve çu qada Botanê. Her dianî ziman ku “heya yek faşîstekî dawî jî nemîne şer û têkoşîn meşandin esase.” Li hember dijminê faşîst bi vê lêhûrbûn û mezinbûna îddiyê ve her deqe jiyan kirin ji xwe re esas girt û wisa jiyan û şer kir. Di dema çuyîna xwe ya Botanê de dianî ziman ku “ Ez bi xeyalê ku li Botanê Rêber Apo pêşwazî bikim diçim. Ezê wisa tevlê bibim û têkoşîn bimeşînim.” Bê guman ji bo me demên herî zehmet vegotina şehîdan e. Jiber ku yê xwedî jiyanê herî mezin, herî zindî, xwedî hest û dilê herî mezin ewin. Em jî bi hêza ku ji wan digirin ve wek erk û berpirsiyartiyên li me bar dike ve hewil didin îfade bikin. Bê guman hêza peyvan bi tu awayî nikarin pêşwaziya hest û jiyanê rasteqîn bikin. Dil û hestên şopdarê wan şehîdan wek heqîqeta îspat kirîne jî, dîsa bi xwe spartina mezinbûna wan ve dikarin vî heya astekî bikin. Bê guman ya rasteqîner wan jiyan kirin û ji xwe re kirina ruh, rê û rêbaze.

“Heya yek faşîstekî dawî jî nemîne şer û têkoşîn meşandin esase.”

APO'NUN ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN GEREKİRSE DİLENİRİM

Ronahî Efrîn (Rojvalı Yurtseverlerden)

Eşim PKK'yi tanıdıktan sonra günlerce eve gelmiyor, yalnız kalıyordum. Bir gün, iki gün aylarca bu böyle sürüp gitti. Belli bir süre sonra eşime niye eve gelmediğini sorduğumda bana Abdullah Öcalan'ın kim olduğunu, Agit'i (Mahsum Korkmaz), PKK'nin amaç ve hedeflerinin ne olduğunu anlatmaya başladı. Tabii eşimin günlerce eve gelmeyişi devam edince bir gün kendisine, - "Niye eve gelmiyorsun, yalnız kalıyorum korkuyorum" dediğimde eşim biraz sessizleştikten sonra bana tekrar PKK'yi ve Başkan Apo anlattı ve - "Eve bu yüzden gelmiyorum. Bundan sonra hep böyle olacak. Kabul ediyorsan böyle, kabul etmiyorsan istediğin yere gidebilirsin", dedi. Bu tartışmadan sonra eşim her gün bana PKK'yi mutlaka bir-iki saat ders verir gibi anlatır, onun anlattıklarına ilişkin sorduğum sorularımı yanıtlardı. Tabii bazen de bana anlattıklarından ne kadar anladığımı anlamak için kendisi bana soru sorardı. PKK'den önce farklı bir partiyle ilişkilerim vardı. Ancak ilişkilerimin olduğu partinin bazı yaklaşımlarından dolayı bir daha hiçbir partiyle ilişkileneceğim kararını almıştım. O süreçte bizim evde bir araya gelen onlarca insanla Başkan'ın video kasetlerini gizlice izlerdik. Abdullah Öcalan biz Suriye halkı için parlayan yeni bir yıldız gibiydi, umut veren. Biz Türkçe anlamıyorduk, Başkan da kasetlerinde genelde Türkçe konuşuyordu. O'nun söylediklerini anlamıyorduk ama yine de saatlerce izlerdik. Onun yaklaşımlarından, mimiklerinden yerine getirmemiz gereken bazı görevlerimizin olduğunun farkına varıyorduk. Başkan o zaman gençti. İzlediğimiz görüntülerinde sürekli askeri elbiseliydi. Aynı süreçte doldurduğu teyp kasetleri de getiriliyordu. Bazen Başkan'ın söylediklerini yaymak için bir evden bir başka eve götürüp onlarca insanı bir araya getirip izletip örgütlüyorduk. Her izleyen göreviymiş gibi gittiği yerlerdeki insanlara sır gibi anlatırdı. Böyle olunca da herkes çok merak ediyordu. Kavgalı olduğumuz insanlara, "Gelin Abdullah Öcalan'ı dinleyin. Kürt, Kürdistan için konuşuyor, bir devrim yapacak",

diyorduk. Gelin Abdullah'ı Öcalan konuşuyor dinleyin cümlesini duyan herkes çoluk çocuk kendiliğinden evlerinden çıkıp kasetin izleneceği eve gelirlerdi. Yatakta ayağa kalmayan yaşlı bile yataklarından kalkıp O'nu izlemek ve O'nun söylediklerini dinlemek için gelirlerdi. Bazı kadınlar ve genç kızlar da ailelerinden, eşlerinden gizlice evden kaçıp gelip izliyorlardı. Bazen insanlara gidip gizlice kaset izlemek için çağırma görevini PKK konusunda bizimle sırdaş olan çocuklarımıza veriyorduk. Kimse söylediklerini anlamıyordu sürekli de dinlemeye geliyordu. Öyle ki her kaseti izlediğimizde sayımız giderek artmış oluyordu. Artık biz de onu izlemek güncel bir alışkanlık halini aldı. Ama güzel ve vazgeçilmez. Hiç unutmuyorum çok yaşlı bir adam bir gün kafasını bastonuna yaslamış bizim bu merakımıza ad bulmaya çalışırken, yüksek bir sesle o sizin İsa'nızdır. Gerçekten öyleydi. Biz büyükleri bırakalım çocuklarımız bile onun havarileri gibi çalışıyordu, bir o eve bir bu eve koşarak gelip izlemelerini söylerdi. Bazen bizim eve yabancılara bu kalabalığın küsmüş iki aileyi barıştırmak için bir araya geldiğini söylerdik. Onu dinleyenlerin ceplerinde Apo'nun düşüncesinin tohumları vardı ve gittikleri her yere ekmeye çalışıyorlardı. O'nun ne söylediğini anlamadıkları için daha O'nun boyunu, pozunu, saçlarını, kaşlarını, gözlerini, giyimini, kuşamını, mimiklerini saatlerce döne döne anlatır dururlardı. Hala hatırımdadır o süreçte gittiğimde bir evde

Başkan da kasetlerinde genelde Türkçe konuşuyordu. O'nun söylediklerini anlamıyorduk ama yine de saatlerce izlerdik. Onun yaklaşımlarından, mimiklerinden yerine getirmemiz gereken bazı görevlerimizin olduğunun farkına varıyorduk.

Başkan'ın kasetini izleyen yetmiş yaşlarında bir nine beşikteki torununu uyutmak ona ninni anlatırcasına - "Artık bizim de bir kurtarıcımız var, Abdullah Öcalan şöyle olmuş, böyle olmuş, bizi özgürleştirecek" dediğini görünce ben ve gelini onu dinleyip dinleyip heyecandan göz yaşlarımızı tutamadık, ağladık. Zamanla PKK kadroları bize daha çok gelip gitmeye başladılar. Toplantılar yapmaya başladılar, gizlice. Ancak toplantılarında neler konuştuklarına olan merakımdan onları kapalı kapı ardından dinliyordum. Onlarla birlikte aynı odada yatıyordum ama toplantılarına katılmıyordum. Onların ahlaki benî çok etkilemişti. Kısa bir süre sonra bir toplantı seferberliği ilan edilircesine; gençliğe, erkeklere, kadınlara ve çocuklara ayrı ayrı toplantılar yapmaya başladılar. Bazen bir iki bizim eve gelmediklerinde başlarına kötü bir şey mi oldu diye endişeden uyuyamıyordum. Onlar gittiklere eve kendileriyle birlikte mutluluk, huzur getiriyorlardı. Çoğu zaman kendi sohbetlerimizde bu insanlar bu çağın insanı değildir derdik. Bir süre sonra ben de onların toplantılarına katıldım. Tam on yedi yıl önceydi. Dostlar azınlıktaydı, giderek dost sayısını arttırdık. Toplantılara gittiğim zaman küçük çocuklarımı komşulara bırakıp öyle gidiyordum. Bazen döndüğümde çocuklarıma bana küsmüş olarak buluyordum. Benimle konuşmuyorlardı. Onlara da masal anlatır gibi Abdullah Öcalan'ı anlatıp barışmaya çalışırdım. Hatta bazen çocuklarıma küstüğüm zaman benimle barışmak için kulağıma eğilip bana Apo gelmiş diyerek barışırlardı. Yıllarca onun özlemiyle yanıp tutuşan yüreğimin serinleyeceği haberini '96 yılında Zozan adındaki arkadaş verdi. Bana önce Başkan'ı görmeye gidiyoruz demedi, bir yerde işimiz var oraya gideceğiz dedi. Kısa bir yolculuktan sonra gittiğimiz evde birçok insanın sabırsızlıkla beklediğini gördüğümde şaşırdım. Oda tıklım tıklımdı, her yaşta insan vardı. Oturalı birkaç dakika oluyordu bize Başkan'ın geleceği söylendi. Herkes çok heyecanlıydı. İnsanlar o kadar heyecanlıydık ki yanı başımda oturan bir şehit

anası elimi kalbine götürerek, - "Bak nasıl, çarpıyor, sanki yerinden fırlayacak gibi. Abdullah Öcalan için çarpıyor, dedi hepinizin haberi olsun," dedi. daha kadın sözünü bitirmeden Başkan odaya dalıverdi. Birçok insan heyecandan titriyordu. Başkan içeri geldiğinde gülerek hepimize tek tek baktı. Başkan'da çok heyecanlıydı. Ama o bizim çok heyecanlı olduğumuzu görünce güldü ve heyecanımızı yatıştırmak için bir-iki espri yaparak toplantıya başladı. Toplantının ilerleyen dakikalarında o alanda faaliyet yürüten Felat arkadaşı ayağa kaldırıp - "Sen buraya çalışmaya mı yoksa güzel evlerde uyumaya mı geldin? Halka toplantılar yapman gerekiyordu, onlarla ilgilenmen gerekiyordu", diyerek halkın önünde Felat'ı eleştirdi. Apê Şewket de toplantıdaydı. Apê Şewket de o yaşıyla heyecandan titriyordu. Felat'tan sonra Başkan Apê Şewket'e neler yaptığını sorduğunda Apê Şewket de yaptığı çalışmaları anlatmaya başladı. Apê Şewket'in anlatımından etkilenmiş olmalı ki dinlerken, ona bakarken sürekli gülümsüyordu. Halktan bir ana kalkıp kendi alanında çalışan bir kadronun yetersizliğini dile getirince Başkan kendisine kızarak, - "Peki sen orada ne yapıyorsun? Sizin yanınıza bir kadro gelince sizlerde yardımcı olacaksınız, bir yetersizliği olunca da bana değil, hepiniz üzerinde duracaksınız. Ben tek kişiyim, o sizin de işiniz. O senin yapacağın iştir. Bir kadro gelip yanınızda yatıyor ve iş yapmıyorsa onu kovun, barındırmayın. Gelen arkadaşın iş yapma tarzını izleyin, çizgi dışında yürüdü mü döve de bilirsiniz. Yaklaşımını düzeltene kadar eleştirin, kabul etmeyin.

Yanı başımda oturan
bir şehit anası elimi kalbine
götürerek,
- "Bak nasıl, çarpıyor,
sanki yerinden fırlayacak
gibi. Abdullah Öcalan için
çarpıyor, dedi.

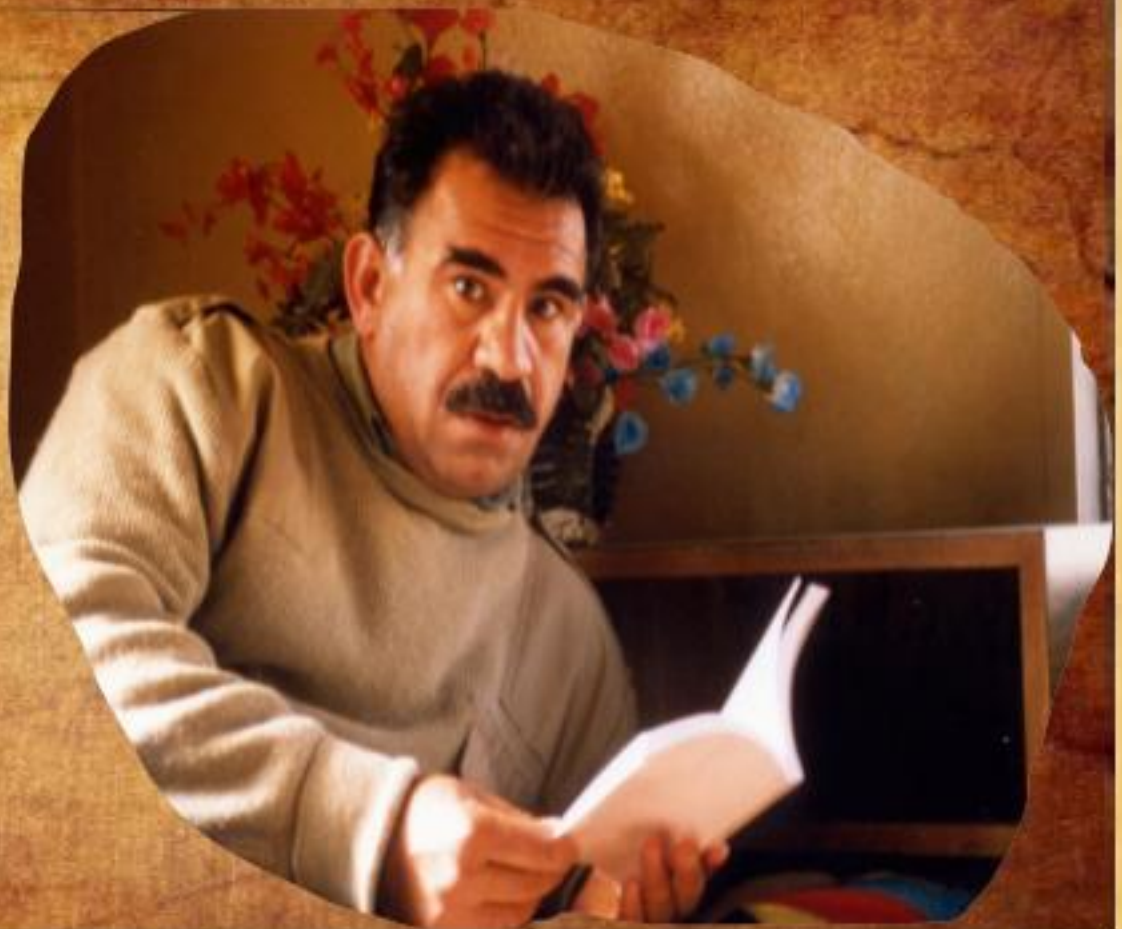
Bana başka şeyler sorun, bu tür sorular sormayın. Bizimle yürüyebiliyorlarsa yürüsünler, gevşek, kendine göre bizimle yürüyemezler. Öyle katılacaklarsa bizimle yürümesinler. Bize bir fayda verecekse çalışsın, yoksa otursun", diyerek halkın sorumluluklarını hatırlattı. O halk toplantısında genç bir kız ayağa kalkıp - "Başkanım ben ülkeye gitmek istiyorum", dediğinde Başkan- "Hayır sen ülkede yapamazsın. Sen buradaki çalışmalara katıl", dedi. Bizleri yakından tanımadığı halde bir görüşte hepimiz hakkında yaptığı tespitler karşısında hepimizi şoke ediyordu. Örneğin o genç kızı ilk kez görmesine rağmen onun o istemine uygun çalışma koşulunu belirlemesi bizlerin gözünde onu daha bir yüceleştirdi. Ben de o toplantıda bir soru soracaktım, kalbim o kadar atıyordu ki, kalkıp konuşursam dile getireceğim sözcükleri yutacağım kaygısıyla kalkıp soru sormadım. Kalbim onu izlerken dur durak bilmiyor, delicesine atıyordu. Toplantı boyunca öyle çarptı yüreğim sınırsızlıkta. Bir ana da kalktı - "Sana oğlum verdim" deyince Başkan - "Bana çocuklarınızı veriyorsunuz ama iyi terbiye etmemişsiniz. Onlara yeniden terbiye verip ülke topraklarına gönderiyorum", dedi ve devam etti: "Ana olarak sizin oğlunuz, kızınız şehit düşünce çok üzülüyorsunuz. Ama benim bir değil, binlercedir. Birisi şehit düşünce yüreğim parça parça oluyor", dedikten sonra bizlere dönerek "Benden bir şey

istiyor musunuz?" dediğinde hepimizin adına bir ana kalkıp "Başkanım sağlığını istiyoruz", dedi. Toplantıda Sovyetlerin çöküşünü de değerlendirdi. Toplantı bitiminde hepimizle grup grup, tek tek fotoğraflar çekti. Ayrılacağım zaman kendisini öptüm. Elim elindeyken kendisine, - "Başkanım söylediklerinizin hepsidoğruydı. Bu çalışmayı ömrümüzün sonuna kadar yürüteceğiz. Hangi koşulda ve hangi mekanda olursak olalım senin yolunu bırakmayacağız. Senin başlattığın devrim büyük bir devrimdir. Sana bağlı kalacağız", dedim ve ondan ayrıldım. Toplantıdan sonra hepimiz Apo'nun şerbetinden içmiş olarak evlerimize döndük. Eve döndüğümde büyülenmişim sanki. Kısa bir süre bir gün rüyamda bize gelip üç gün kalıyordu. Rüyamda kahvaltıda Başkan'a bal koyuyordum, ama Başkan yemiyordu. Sabahleyin kahvaltıda gördüğüm rüyayı eşime anlattım. Çok üzülerek anlattığımı görünce eşim bana - "Niye üzülüyorsun işte ne güzel Başkan'ı rüyanda gördün" diyerek beni teselli etmeye çalışınca kendisine - "Hep bir gerilla annesi olma hayalini yaşadım. Ama

Başkan Mehmet'i ülke topraklarına göndermeyecek", dedim. Bunları dinleyen eşim, - "Bunu nereden çıkarıyorsun?" diyerek bana bir soru sordu. Onun bu sorusuna karşılık yürek bal gibidir, insanın çocuğu bal kadar tatlıdır, ama rüyamda Başkan önüne koyduğum baldan yemedi diyerek rüyamı yorumladım. Nitekim öyle de oldu. Başkan oğlumu ülkeye göndermeyip okuması için tekrar eve gönderdi. Birkaç gün sonra rüyamda Başkan'a - "Başkanım durumun nasıl, sağlığın nasıl?" dediğimde Başkan - "Sağlığım iyi, beni düşünmeyin, ben iyi olacağım", dedikten sonra "Ciğer senin yanına geldi, gördün mü?" diye sorduğumda Başkan bana "Evet evet gördüm." dediğinde uyandım. Bilmediğimiz şeyleri o öğretti. Kadın-erkek ilişkilerinin yeniden düzenlenmesinden tutalım çocuklarımızı nasıl terbiye edeceğimize kadar bizlere anlatıyordu. Bir çoğumuzun evlerindeki huzuru ona borçluyuz. Aralarında sorunları olan çiftler bile onunla tanıştıktan sonra sorunlarını çözüyorlardı.

Hangi koşulda ve
hangi mekanda olursak
olalım senin yolunu
bırak mayacağız. Senin
başlattığın devrim büyük
bir devrimdir. Sana bağlı
kalacağız", dedim ve

Kürdistan'ın Kurtuluş Mücadelesi Olarak Devrimci Halk Savaşı (2)

Çiya Amed

Hiç kuşkusuz kürtlerin kendi varlıklarını bugüne dek sürdürmesinin tek garantisi PKK dir. Kürtler direnerek bugünlere kadar gelebildiler. Bunun dışında kürtlerin karşılarında onları bir canavar gibi yutmayı hedefleyen bir düşmaları var ve bu düşman her fırsatta saldırıyor. Buna karşın kürdün direnmekten başka çaresi kalmadığı için direnerek ayakta kalmaya çalışıyor. Ancak kürtlerin sadece varlıklarını sürdürmek dışında da mücadele etmek için binlerce nedeni bulunmaktadır. Hatta bu haliyle tc saldırıya bile kürtlerin mücadele etmesi için savaşması için yine de binlerce sebebi bulunmaktadır. Öncelikle kürtlerin yurdu ağır bir işgal altındadır. Yani kürtlerin yurdunu işgalcilerden kurtarma sorunu bulunmaktadır. Yine kürtlerin soykırımdan geçirilmiş bir kültürü, tarihi ve dilini yaşatma sorunu bulunmakta, bunları var kılma, garanti altına alma sorunu bulunmaktadır. Aynı şekilde kürtler son yüzyıllık dönemde varlığını imha ve inkar eden bir rejim ile yüz yüzedirler bu rejimden kurtulma sorunları bulunmaktadır. Kürtlerin katliamlarla dolu tarihinde süngülenmiş, kurşuna dizilmiş, sürgünlere yollanmış binlerce çocuk ve kadının intikamı sorunu var. Bunların da ötesinde kürdün kendi ülkesinde özgür eşit ve adil bir yaşamı kurma ve sürdürme sorunu bulunmaktadır. Tüm bu hayati sorunlar bir araya getirildiğinde kürtlerin zafer kazanmak için direniş ve mücadeleye ihtiyacı bulunmaktadır. Yani mücadele etmek için sömürgeci işgalcilerin saldırmasını beklemek bir gaflet olmaktadır. Ayrıca savaşmak, direnmek ve kazanmak bir seçenek olmaktan çoktan çıkmış bir zorunluluk bir mecburiyet haline gelmiştir. Özcesi kürdün direnmekten-savaşmaktan başka çaresi kalmamıştır. Çünkü kürdün

Özcesi kürdün direnmekten savaşmaktan başka çaresi kalmamıştır. Çünkü kürdün savaşı varlığını koruma, özgürlüğünü sağlama savaşıdır bunu garanti altına alana kadar da savaşmak zorundadır.

savaşı varlığını koruma, özgürlüğünü sağlama savaşıdır bunu garanti altına alana kadar da savaşmak zorundadır.

Köle halklar için savaş bir bayramdır diyen Rêber Apo tamda bu mecburiyetten yolla çıkarak eski hataları tekrar etmeden kürdün nasıl bir kurtuluş savaşı vermesi gerektiğini ortaya koymuştur. Bunun strateji taktik ve yöntemi olarak da devrimci halk savaşı ile kürtlerin topyekün bir savaşa göre kendi yaşamını tanzim etmesi gerektiğini ortaya koymuştur. Kürtler çok köklü bir direniş mirasına sahip olsalar da yukarıda sayılan nedenlerden olayı özgürlük savaşlarını istenilen düzeyde zafere ulaştıramamış olmalarından kaynağını almaktadır. Kuşkusuz düşman vahşi soykırımcı yöntemlerle saldırmakta, teknik kullanmakta en vahşi ve kallesçe yöntemleri kullanmaktan geri durmamaktadır. Buna karşın kürtlerin özgürlük savaşını zaferle taçlandıramamış olmalarının temel nedeni düşmanın vahşiliği, kallesliği veya güçlü oluşundan ileri gelmemekte, kürtlerin doğru tarz ve yöntemler ile mücadele etmemesinden kaynaklanmaktadır. Dolayısıyla Rêber Apo nun PKK ile yapmak istediği düşmanı yenecek tarz ve stratejiyi açığa çıkarma anlayışıdır. Bu anlayışın stratejisi, zihniyeti ve yaşam tarzı devrimci halk savaşı olmaktadır. Devrimci halk savaşı ezilen halkın ezilmeyi durdurmak için mücadeleye sarılmasıdır. Yani ezenler neredeyse onları söküp atma savaşıdır. İnkâr nereden geliyor, imha nereden başlıyor, kimler yürütüyorsa bunların tümünün hedeflenmesidir. Sömürü politikaları nelerdir, kimler bu politikaları geliştiriyor, kimler bunları uyguluyor, kimler yardımcı oluyor destek sunuyor bunların tümünün hedeflenerek ortadan kaldırılmasıdır. Yani kürt halkının egemenlik adaletsizlik eşitsizlik, asimilasyon soykırım imha inkar sorunlarını çözmek için insiyatif almasıdır. Devrimci halk savaşı bulunduğumuz yerde başlar, evde sokakta mahalede şehirde ve tüm ülkede bir savaş olur. Herkes, yüreği özgürlük için atan herkes bu savaşın neferi olur. Bu bir kurtuluş savaşıdır.

Son yıllarda kürtler arasında ve düşmanın içinde en çok tartışılan gündemlerin başında devrimci halk savaşı gelmek ile birlikte hala istenilen düzeyde örgütlülüğü, zihniyeti, bilinci oluşturulabilinmiş değildir. Bunun önemli bir sebebi gündem olma düzeyine denk bir anlama düzeyinin ortaya çıkmamış olmasındandır. Bir öz savunma yaşam anlayışı olarak en çok yurtsever Apocu halkın benimseyerek sahip çıkması ve varlığını korumanın yöntemi olarak görmesi gerekirken maalesef hala güvenliğinin sağlanmasını başkasından beklemektedir. Oysa Önder Apo devrimci halk savaşını yurtsever kurdistan halkımızın kendi güvenliğini kendisi alabilsin, kendi güvenliği ve varlığını koruma sorumluluğunu üstlensin diye devrimci halk savaşı anlayışını geliştirdi. Bundan dolayı devrimci halk savaşı kurdistan halkımızın yediden yetmişe tüm bireylerinin yurdu savunma özgürlüğü geliştirme savaşında sorumlu

olduğu bir savaş anlayışıdır. Yani halkın öz savunma temelinde örgütlülüğünü yaptığı, kendisini eğittiği ve tüm yaşamını buna göre düzenlediği bir kurtuluş mücadelesi olmaktadır. Kuşkusuz devrimci halk savaşında profesyonel kürdistan özgürlük gerillasının öncü misyonu devam etmek ile birlikte savaşın asli ögesi öz savunma bilinci ile kendini donatmış devrimci-yurtsever halk olmaktadır. Dolayısıyla savaşın tüm yükünü gerillanın üzerine atmak, gerillayı destekliyoruz gelsin bizi kurtarsın beklentisi yanlış olduğu gibi gerillanın da halkı bu temelde eğiterek tüm sorumluluk bendedir yaklaşımında olması yanlış olmaktadır. Bundan dolayıdır ki öncelikle devrimci halk savaşı konusunda bazı yaklaşımların düzeltilmeye doğru bir anlayışla herkesin sorumluluklarını bilerek rolünü üstlenmeye ihtiyaç vardır. Bu konuda düşmanın özel ve psikolojik savaş yöntemleri ile sürekli ortamı bulandırmaya kafa karışıklığı yaratmaya çalışmaktadır. Halkın öz savunma bilincini kırmak, halkı savunmasız bırakmak istemektedir. O nedenle demokratik kürdistan devriminde halkımızın tüm bireyleri birer öz savunma üyesi olarak gücü, bilinci, imkan ve olanakları dahilinde sorumludur. Öz savunma demek kendini her türlü saldırı ve tehdide karşı koruma örgütlülüğünü kazanmak demektir. Kürdistan'da her fert faşizmin imha saldırısı ile yüz yüze olduğuna göre bir mecburiyet olarak bu durumun açığa çıkması gerekmektedir. Soykırımcı tc rejiminin tüm saldırılarının hedefi kürdü tümünden imha etme bitirme saldırıları olmuştur ve bu saldırıları çok yönlü yani siyasi askeri sosyal kültürel kısacası bir konsept olarak başlatır ve sürdürür. Güncel heftanın gare ve son olarak metina zap savaşın saldırıları da 2014 te hazırlanan çökertme planının bir halkası olarak geliyor. Gerillaya darbe vurarak soykırımın önündeki direnen gücü kırmayı işbirlikçilerini de yanına alarak kürdü yok etme planlanmış. Bu saldırılar da hedef kürdün öz savunmasını ve direncini kırmaktır. Özgürlük mücadelesi de zafere ulaşmamıştır. Ancak PKK öncülüğünde yürüyen son 45 yıllık savaş geçmiş dönemlerin basit aşiret savaşlarını, dar bölgesel

Dikkat edilirse kürtlerin gerçek anlamda tek öz savunma gücü dağları ve özgürlük gerillası kalmıştır. Bu nedenle dağlar ve gerilla hedeflenmektedir. Yani Önder Apo ve PKK hedeflenmektedir. Mevcut durum Kurdistanın tüm parçalarında ve tüm orta doğuda devrim durumudur. Devrim durumunda doğru strateji sahipleri geleceği kazanabilirler. Yeniden toplumsal inşalarda zaten meşru olmayan devletçi rejimlere yer yoktur. Doğal olarak meşru olmayan ordu-asker ve polis güçlerine de yer yoktur. Demokratik toplumsal inşa geleneğinde esas güvenlik halkın meşru örgütlemesi olarak öz savunma güçlerine aittir. Dolayısıyla böyle bir halk devrimi savaşımını da öz savunma temelinde tüm halkımızın yürüteceği bir savaş ile açığa çıkacaktır. Yani halkın tüm imkanlarıyla katılacağı bir kurtuluş savaşıdır. Kürdistan halkı uzun bir süredir sömürgecilğe karşı vermiş olduğu savaşta bir çok tecrübe kazanmıştır. Sömürgecilik bir bütün olarak kürtleri imha edemediği gibi kürtlerin bağımsızlık ve

Öz savunma demek kendini her türlü saldırı ve tehdide karşı koruma örgütlülüğünü kazanmak demektir. Kürdistan'da her fert faşizmin imha saldırısı ile yüz yüze olduğuna göre bir mecburiyet olarak bu durumun açığa çıkması gerekmektedir

isyanlarını çoktan aşmış tüm kürtleri ulusal mücadele etrafında adeta yeniden yaratmıştır. Bu savaşta yurtsever kürdistan halkı daha fazla düşmanını tanımış, ulusal bilinç kazanmış, örgütlülüğünü güçlendirmiş ve özgücüne dayanma bilincinde artık somutlaşmıştır. Bunun yanında yakın tarihteki tecrübelerden de kendi yurtsever sorumluluklarını görmüştür. Kürdistan halkı ciddi bir düzeyde devrimci yurtsever bir kimliği artık kendinde oluşturmuştur. Büyük bedeller ve fedakarlıklar vererek bu karakteri kazanmıştır. Cesareti, korkusuzluğu, özgürlük tutkusu düşman bilinci, mücadeleye bağlılığı tüm dünyaya emsal niteliğindedir. Kuşkusuz yurtsever kürdistan halkının bu konularda hiçbir eksiği bulunmamaktadır. Bununla birlikte eğer hala devrimci halk savaşını zaferle sonuçlandırılmamış ise bu mücadelenin yetersizliği anlamına gelmektedir. Bu devrimci halkımızın yetersiz katılımından değil öncünün yürüyen savaşta doğru öncülük yapmamasından dolayıdır. Bununla birlikte bir kez daha görev ve sorumlulukların somutlaşması yapılması gereken işler bakımından önemli olmaktadır. Devrimci halk savaşının öncüsü olarak kürdistan yurtseverleri bir başkasından beklemeden varlığı koruma ve özgürlüğünü sağlama savaşında sadece savaşan gücün yanında yardımcı pozisyonda değil esas savaş gücü olarak yer almalıdır. Bu anlamda tüm kürdistan kadınları gençleri erkekleri bu konuda hazırlıklarını yapmalıdırlar. Bu hazırlıklar nereden başlamalıdır. Öncelikle gücü ve bilinci olan Mehmet tunçlar ve Asiyeler gibi öncülerin komutasında kendi öz savunma komitelerini mahale mahale kurmalıdırlar. Bu savaş halk savaşı olduğu için elli silah tutan veya bu savaşta lojistikten, kuryeliğe, savaşanlara yemek hazırlayanlara kadar bir çok görevlendirme ve işbölümü yapılmalıdır. Her mahale de bu şekilde görev, her sokakta bu şekilde onlarca birim yaşlısı genci ve kadını ile örgütlülüklerini oluşturmalıdırlar. Başta kuzey kurdistan olmak üzere Rojava, rojhilat, başur ve hatta yurt dışında kürtler bulundukları tüm alanlarda bu şekilde öz savunma örgütlemesini birim birim inşa etmelidirler. İmkanları el verenler silahlanarak silahlarını evlerinde saklayarak olası bir durumda bunları kullanacak şekilde hazırlıklı olmalıdırlar. Topyekün savaş ortamında düşman saldırılarına karşı sığınaklarını yapmadan erzaklarını depolamaya kadar kendi alan mevzilenmesinden ve düşmanın durumuna kadar keşif ve gözetlemelerini yapmalıdırlar. bunu yanında devrimimizde inşa ve savaş iç içe gelişmek durumundadır .

(Devam edcek)

Un Ve Helikopter

Sabir Gever

"Talimattır, tepede kalacaksınız"

Bir gerillaya "Hayatında unutamadığın en acılı gün hangisidir?" diye sorarsanız, hiç şüphesiz "Önderliğimizin Kenya'da uluslararası komploya uğradığı gün" diyecektir. Bundan dolayı 99 yılı bizim için çok önemli ve hassas bir yıldır. Bu olayı fırsat bilen Türk medyası gerillaya karşı özel yöntemler uyguluyordu. Her gün gazete ve televizyonlarından her şeyin bittiğini, artık dağlarda yaşayamayacağımızı, açlıktan öleceğimizi yazıp, dünyaya ilan ediyorlardı. Onlar hepimizin teslim olacağı ya da dağılacağını beklerken biz fedai eylemler peşindeydik. Vurmak için Silo tepesini keşfettik. Basya, Bezele ve Herke üzerinde hakim, stratejik olan Silo tepesinden hem güney Kürdistan'ı hem de kuzey Kürdistan'ı görmek mümkündür. Kabukları soyulmuşçasına çıplak görünümlü tepeyi düşman sayılamayacak kadar projektörlerle aydınlatmıştı. Karanlık çöktüğünde bir kasabanın ışıklarını aratmayacak nitelikteydi. Belli bir yere kadar dikenli tel, ardına da mayınlar döşenmişti. Giden grup ya tepeyi tümünden düşürecek yada imha olacaktı. Kapuşke'de eylemin planlamasını yaptık. İki ayrı saldırı kolu takviyeleri ve genel savunduğumuz yere iki havan topu attı. Rastgele atıyordu. Bizi gördüğünden atmamışlardı. Bu genel bir taktikti. Bazen düşman araziye çıkmadan gözüne kestirdiği yerleri havanlarla vuruyordu. Biraz daha çevreyi keşfettiğimizde, genel savunma grubumuzun duracağı Bayrak Tepesine bir düşman kolunun çıktığını gördük. Alelacele iki mangayı düzenleyip, düşmanı karşılaması için gönderdik. Askerler tepeye ulaşmadan arkadaşlar düşman kolunu vurdular. Kalanlarımız da Bayrak tepesini tuttu. Yaşadığımız olaydan dolayı eylem sabote olmuştu. Saat sekiz sularında düşman içinden geri çekilme yapıp, Kartal tepesiyle Dire köyü arasındaki bir dereye konumlandılar. Operasyon olduğundan dolayı yerimizde duramıyorduk. Ertesi gün Dola Kite'ye gidecektik. Yola çıkmadan önce mangamızın katırları getireceği söylendi. Zaten erzak falan yoktu. Bölüğün kaba eşyaları yüklenmişti. Buna göre arkadaşların ardından gittik. Üç gündür ağızımıza ciddi bir yemek girmemişti. Bazen un çorbası yapılıyordu. O da tadımlık olmaktan öteye geçmiyordu. Üç gün sonra düşman güçleri geri çekildiği için arkadaşlar Avaşin'e birkaç bomba atıp, hayli balık yakalamışlardı. Balıklarımızı aldıktan sonra tekrar kartal tepesine döndük. Tepenin arkasındaki çeşmede mola verip şekerli bir çay içtik. Saat on ikide subay yanımıza gelip mangamızın yarın tepesi olduğunu söyledi. Sabah erkenden uyandık. Manga komutanımız biraz un bulmuştu. Büyük

ihtimalle lojistikten olabilirdi. Fazla yüksek olmayan tepeye on beş dakika gibi kısa bir sürede çıktık. Hemen arazi keşfini yaptık. Arazide bir şey yoktu. Biraz sonra takım komutanımız bağlantı kurup bir şey olup olmadığını sordu. "Biz de herhangi bir şey yok" dedik. Hava iyice aydınlanınca tekrar keşif yaptık. Yine arazide bir şey yoktu. Bizimle ikinci kez bağlantı kurduğunda aynı yanıtı verdik. Takım komutanımız, "O zaman beklemeye gerek yok. Kendinizi bırakıp gelin" dedi. "Tamam" dedi manga komutanımız. Sonra bize dönerek, "Heval çoktandır doğru dürüst bir şey yemedik. Bir un çorbası yapın yiyelim. Ondan sonra ineriz" dedi. Bir çaydanlık su ayırıp, diğer suları dökerek mataralarımızı çantalarımıza bağladık. Biraz sonra un çorbamız hazır. Yemekten sonra bir de şekerli çay içtik. Tam inmek üzereyken, takım komutanımız bizimle bağlantı kurdu. "Daha tepeden inmediniz mi?" diye soruyordu. Manga komutanımız; "Şimdi kendimizi bırakıyoruz" dedi. Takım komutanımız cihazdan kızgın bir ses tonuyla, "Cezalısınız, tepede kalacaksınız" dedi. Manga komutanımız, "Heval bütün suyumuzu döktük. Susuz nasıl kalacağız?" dediğinde, "Geleceğiniz beş dakikalık bir yoldur. Siz yarım saattir orada oyalanıyorsunuz. Neden zamanında inmediniz? Talimattır, tepede kalacaksınız" diye kestirip attı. Takım komutanımızın adı Çiya idi. Kubani'li bir arkadaşı. Daha öncede Çiye arkadaşı tanıyordum. Askeri

**Yoğun
silah sesleri
bulunduğumuz
tepeye kadar geliyordu.
Arkadaşlar çatışmaya
başlamışlardı.**

talimatların dışında keyfiyete kesinlikle izin vermezdi. Keyfi tutumlarımızın bazen bize pahalıya mal olduğunu söylerdi. Bu talimatından sonra moralimiz bozulmuştu. Çünkü her hangi bir neden yoktu ve tepeyi boşu boşuna tuttuğumuzu düşünüyorduk. On dakika geçmemişti ki, Sate tarafında skorskyler indirme yapmaya başladı. Helikopterler Gever'den Şemzinan'dan, Çarçela ve Basya tarafından geliyorlardı. Sonradan öğrendiğimize göre Sate tarafında düşman arkadaşların görüntüsünü almış ve kuşatma amacıyla etrafa indirmeler yapıyordu. Yoğun silah sesleri bulunduğumuz tepeye kadar geliyordu. Arkadaşlar çatışmaya başlamışlardı. Biz böyle merakla izlerken iki skorsky helikopterin bize doğru yaklaştı. Arkadaşlara, "Mevzilenip vuralım" dedim. Manga komutanımız, "Heval kimse mermi sıkmasın. Bölük komutanımızın uyarısıdır. Bu kez helikopterleri bırakacağız, gitsinler. Bizi görmemeleri için biraz gizli

hareket edin. İkinci gelişinde kapsamlı vuracağız. Daha etkili olacak" dedi. Gerçekten de söylediği mantıklıydı. Hem biz hemen atış etmeye kalksaydık, mermilerimiz aşağıımızdaki arkadaşlara isabet edebilirdi. Bölük çok kısa bir zamanda kendini sağlama aldı. Altımızdaki boğaza dört arkadaş bir BKC kurdu. Böylece gelecek helikopterler aramıza girecekti. Biz de tepedeki mevzilenmemizi helikopterlerin geçtiği yere göre düzenledik. Kısa bir süre sonra helikopterin sesi gelmeye başladı. Aldığı askerleri yine Sate tarafına götürecekti. İki helikopter arasında bir mesafe vardı. Biz nefeslerimizi tutmuş, helikopterin menzilemize girmesini bekliyorduk. İlk elli metre kadar yaklaştı ve sonra gafilce aramıza girdi. İçindeki askerlerin yüzlerini seçebiliyorduk. Bir anda bütün silahlar ateşlendi. Arkadaki helikopter pusuya girdiklerini fark edince bize doğru seri atışlara başladı. İlk helikopteri vurur vurmaz, helikopterden simsiyah bir duman çıktı. Biri yerden onu çekiyormuş gibi can çekişe çekişe önümüze düştü. Ama öyle hızlı bir çarpmayla değil, sanki yere konuyormuşçasına yavaşça. Düştükten sonra içinden iki asker çıkıp kaçmaya başladı. İki subaydı. Biri ötekinin elini tutmuş hızlı hızlı ilerliyorlardı. Birkaç atıştan sonra biri düştü diğeri ise kaçtı. O zaman "Biri kaçıyor tutun!" diye bağırdım. Ama dumandan dolayı görünmüyordu. Çünkü hem helikopterden duman çıkıyordu, hem de arazi yanıyordu. Arkadaşlar öbür helikopteri de yaralamıştı ama düşmemişti. Önünden geçeceği Kartal tepesinde de arkadaşlar vardı. Tam tepenin altından geçerken oradaki arkadaşlarda vurdular. Helikopter zar zor Bezele karakoluna yetişti. Böylece operasyon yerine indirme yapamamıştı. Artık, havada helikopterler dolaşmıyordu. Biraz sonra bağırma seslerini duyduk. Sesler alev alan helikopterden geliyordu. "İmdat" diyorlardı, "kurtarın bizi!" Şu bir gerçeklik, onlar operasyona gidecek askerlerdi. İndirilmiş olsalardı arkadaşlarımızla çatışıyor olacaktı. Buna rağmen gidip çıkarmayı düşünmedik değil fakat helikopter alev almış ve her an patlayabilirdi. Çünkü savaşta da olsa insancıl olan bizdik. Bunları düşünürken yanan helikopterden patlama sesleri gelmeye başladı. Helikoptere bize atılması için yüklenen bombalar patlıyorlardı. Sonradan öğrendiğimize göre Oramar gücümüz helikopteri düşürmeden önce çemberdeymiş.

helikopteri düşürdükten sonra düşman bütün gücünü araziden çekip bir noktada toplamış. Askerler helikopteri nasıl düşürdüğümüzü anlamamışlardı. Normal silahlarla mı yoksa füze ile mi vurduk bilmiyorlardı. Kartal tepesinde bir gün önce asker olduğundan bizim aynı alanda olacağımızı hiç tahmin etmemişlerdi. Hiç ummadıkları bir yerde vurmuştuk. Araziyi onlar boşaltır boşaltmaz yerlerini biz almıştık. Birkaç saat sonra iki skorsky helikopteri gelip etrafı keşfettiler. Herhalde o helikopterin nasıl düştüğünü anlamak içindi. Ama her ikisi de ürkek ve epey yüksekten uçuyorlardı. Bir ara biri iyice alçalıp yanımıza yaklaştığında bütün silahlar üzerine boşaldı. Bu kez uzak olduğumuzdan silahlarımız fazla etkili olamadı. O hemen bir manevra alıp kaçtı. Arkasından diğersi de aynı akıbete uğrayıp kaçtı. Sonra iki kobra helikopteri geldi. Kendimizi doğal sığınak kayalıkların arasına sakladık. Kobralar da bizde füze olacağı korkusuyla fazla yanaşamadılar. Dört beş tur attıktan sonra geldiği gibi gittiler. Bir şey görmeleri mümkün değildi. Çünkü arazi cayır cayır yanıyordu. Dumanından bir şey görmeleri imkansızdı. Peşlerinden bir skorski daha geldi ama önceki gelenlerin hatasına düşüp geri çekildi. Hava kararmak üzereydi. Helikopterin düştüğü yere indik. Patlayan cephanelerden dolayı askerlerin çoğu yanmıştı. Helikopterin içinden on bir silah çıkardık. Ama içlerinde bir G-3 ve bir karnas dışındakiler kullanılacak gibi değildi. Helikopterin yirmi metre kadar ilerisinde kaçarken vurduğumuz bir üst teğmendi. Omuzlarında rütbesi duruyordu. Üzerinde bir telsiz vardı. Kimliğini ve üzerindeki diğer belgeleri aldık. Akşam eylem yerinin tersi bir yöne doğru geri çekildik. Ve sabaha kadar dinlendik. Sabah erkenden helikopteri düşürdüğümüz yere operasyon olmuştu. Düşen helikopteri arıyorlardı. Onların cihazı biz de olduğundan konuştuklarını dinleyebiliyorduk. Kaçan subay onlara ulaşmıştı. Eylemimiz basında sürekli "Gerilla bitti. Teslim olacaklar" gibi söylemlere iyi bir cevap olmuştu. Gazeteler, radyolar, helikopterin önce teknik bir arızadan dolayı düştüğünü yaydılar fakat sonra gerçeği itiraf ettiler. Bu olaydan sonra başarımızdan dolayı ülkenin hemen hemen her eyaletinde bulunan güçlerimizden kutlama mesajları aldık.

Eylemimiz basında sürekli "Gerilla bitti. Teslim olacaklar" gibi söylemlere iyi bir cevap olmuştu. Gazeteler, radyolar, helikopterin önce teknik bir arızadan dolayı düştüğünü yaydılar fakat sonra gerçeği itiraf ettiler.

Özgür Şerker

Komalên Ciwan Koordinasyonu Üyesi Özgür Şerker, psikolojik ve özel savaşa ilişkin değerlendirmelerde bulundu.

İşgalci Türk devleti kurulduğundan bu yana Kürdistan'da psikolojik ve özel bir savaş yürütüyor. Özellikle şehir direnişlerinin ardından AKP-MHP rejimi özel savaş politikalarını yenileyerek devreye koydu. Bunu durum nasıl değerlendiriyorsunuz? Kürtler nasıl bir saldırı ve soykırımlar karşı karşıyadır?

Özel ve psikolojik savaş anlamak hem mücadelemizi, hem de düşmanın durumunu anlamak için çok önemli bir konu. Kürdistan Özgürlük Hareketi olarak son 6 yıldır kesintisiz bir savaşın içindeyiz. Bu topyekün bir savaş olarak adlandırılıyor. Elbette öyle, ancak sadece böyle tanımlamak ve aktarmak yeterli olmayacaktır. Aynı zamanda savaşın kapsamını anlamak, savaşın içeriğini bilmek ve bu savaşın hangi stratejik temelde yürütüldüğünü bilmek gerekir. Bunları anlamak da çok önemlidir.

Özel savaş nedir? Neden normal savaş yürütülmüyor? Psikolojik savaş neden yapılıyor? Bu durum savaşta nasıl bir düzeyde yer alıyor? Bu saldırılar aynı anda nasıl geliştiriliyor?

Bunları anlamak bile mücadeleyi yükseltir ve düşmanın ne durumda olduğunun farkına vardırır. Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nde özel ve psikolojik savaş derinlemesine ve kapsamlı bir şekilde anlamadığımız takdirde mücadelemizde bir üst seviyeye çıkamayacağımız söyleyebiliriz. Düşmanın gerçeğini bilince çıkarma konusunda da yeni bir adım atamayız. Özgür kürtleri hedef alıyorlar

Özel savaş kurlsız bir şekilde veriliyor, bu durum tarihte de var. Normal olmayan bir seviyede yürütülüyor. Bildiğimiz savaş gerçeğinin ötesinde. Bunun için de özel savaşta ahlak, kural ve ölçü yok. İnsanlık değerleriyle ilgili hiçbir şey yok. Kandırma, oyun, korkutma var. Özel savaş, normal savaşla istenilen sonuç alınamadığında yürürlüğe girer. Bir güç başka bir güce karşı zor duruma düştüğünde psikolojik savaş yöntemlerine başvurur. Türk devleti de gerillanın direnişi karşısında çaresiz kalarak özel savaşa başvuruyor. Önderlik değerlendirmelerinde, Türk devletinin baştan aşağı özel bir savaş rejimi olduğundan bahsetmişti. İşgalci Türk devleti

kurulduğundan beri özel savaş yöntemlerine başvuruyor. AKP-MHP rejimi de özel savaş politikasını devam ettiriyor. Türk devleti tarihinden bu yana özel savaşı hiç bir zaman bu kadar büyük bir şekilde yürütmemiştir. Esas olarak özel savaş, toplumun doğasına ve varlığına aykırıdır. Burada da Kürt toplumu ve Kürdistan'a karşı özel savaşın nasıl yürütüldüğünü görmek önemlidir. Hedeflerinde özgür Kürtler var.

Özel savaş nasıl geliştiriyorlar?

AKP kurulduğu günden beri, "Müslümanız, özgürlük istiyoruz, adalet istiyoruz, eşitlik istiyoruz, kadın haklarını koruyoruz, doğayı koruyoruz, tüm Türkiye'yi ve insanlığı yoksulluktan kurtaracağız" diyor. Bu demagogiler ile iktidara geldiler. Bunun propagandasını yaptılar ve bu şekilde kendilerini kabul ettirdiler. Örneğin kendini Müslüman olarak gören Kürtlerin duygularıyla, değerleriyle oynadılar. Dini bir siyaset aracı olarak kullandılar. Mütevazilik olarak bilinen Müslümanlığı kullanan Erdoğan, saraylarda, zenginlik, yalan ve yozlaşmanın ortasında yaşıyor. Kadın haklarını koruduklarını, kadına şiddete izin vermeyeceklerini vadettiler ama İstanbul Sözleşmesi'nden ayrıldılar. Doğayı savunduklarını söylediler, şimdi Kürdistan'da doğayı yok ediyorlar. Erdoğan tarafından özel bir savaş yürütülüyor. AKP yıllardır gerçeklerle çelişiyor. Özel ve psikolojik savaşla kendisine karşı çıkan herkesi haksız, kendisini de haklı yaptı. Özel Savaş sadece Kürt halkına karşı değil, tüm Türkiye toplumuna karşı yürütülüyor. Kürt halkına yönelik topyekün bir saldırı var. Özel Savaşın olduğu yerde, her alanda soykırım vardır.

AKP-MHP faşist rejimi, Kürdistan'da kadınlara ve gençlere fuhuş, uyuşturucu, hırsızlık ve ajanlığı dayatıyor. Faşist rejim bu kirli siyaseti özellikle yurtsever olan şehirlerde, kasabalarda ve mahallelerde yürütüyor. Bu yöntemlerle ne amaçlıyorlar?

Özel savaş, kadınlar ve gençlerle sınırlı değil. Topyekûn bir savaş olan özel savaş, tüm toplumun varlığını hedefliyor. Toplumun değerlerini yok etmek istiyor. Bu çerçevede tüm halklara saldırıyorlar. Bundan dolayı da özgürlük mücadelesini esas alan insanları hedef haline getiriyorlar. Düşman Bakur'da Kürdistan Özgürlük Mücadelesinin ne kadar önemli olduğunu çok iyi biliyor. Bu yüzden kirli politikalarını mücadelenin ve direnişin olduğu yerlerde devreye koyarak başarılı olmak istiyor. Bu temelde uyuşturucu, fuhuş, ajanlık vb. yöntemleri kullanıyor. Geçmişte bu yöntemleri Kürdistan'da rutin bir şekilde yapıyordu amason 6 yılda özel bir şekilde yürütüyor. Bu politikaları da AKP-MHP rejimi uyguluyor. Bu uygulamaların üzerinde özel olarak duruyorlar. Personellerine özel eğitim veriyorlar. Ona göre politikalarını uyguluyorlar. Süleyman Soylu İçişleri Bakanı olarak biliniyor ancak özel savaş Bakanı olarak atandı. Bu bağlamda kendisi nasıl görevlendirildi ise, Kürdistan Valilerine de aynı görevi verdi. Kürdistan'daki sıradan insanlar görevlendirilmiyor, bu yüzden yaptıkları normal değil. Çeteleri Sedat Peker uyuşturucu ticaretinin Türkiye'de yapıldığını itiraf etmişti. Devlet eliyle yapılıyor bu. Önderlik direnen, mücadele eden bir gençlik yaratı Türk devleti bir çete devletidir. Normal koşullarda sonuç alamayacağını bildiği için bu kirli yöntemlerle başarılı olmak istiyor. Bu aynı zamanda özel savaşın bir parçasıdır. Gençler toplumun en kutsal değeridir. Bu kirli yöntemle gençleri yok etmek istiyorlar. Buna karşı mücadele yürütmek gerekiyor. Önderlik gençlere bir kimlik kazandırdı. Direnen, mücadele eden bir gençlik yarattı. Düşman da bu potansiyeli tersine kullanmak istiyor. Bunu yapmak için de özel savaşa ağırlık veriyor. Şu anda özel savaş daha çok Kürdistan gençleri üzerinde yürütülüyor. Uyuşturucuyla, fuhuşla genç nesli yozlaştırmak istiyor. Özel savaş sistemi öncelikle toplumun kalbini ve zihnini etkilemeyi amaçlamaktadır. Duygularıyla oynamak istiyor. Özellikle gençlerin duygularıyla oynuyor. Gençlerin duygularıyla oynadıkları sürece politikalarını geliştiriyorlar. Bu temelde Kürdistan Özgürlük Hareketi karşısında sonuç almaya çalışıyor. Başarılı olup Kürt halkını soykırımdan geçirmeyi hedefliyor. Türk devleti Kürdistan'da şehirlerinde kültürel faaliyet adı altında Kürt halkını kültüründen, değerlerinden uzaklaştırmak istiyor. Kürt halkının festivali, bayramı, kültürü yokmuş gibi, Türk kültürünü yerleştirmek istiyor. Bu da özel savaşın bir yöntemi. Yine ekonomik boyutu var. Kürdistan'ın tüm zenginliklerini gasp eden devlet, Kürtleri batıda çalışmaya zorluyor. Kürtler son günlerde batıda faşist grupların saldırılarına maruz kalıyor. Neden saldırıyorlar? Çünkü Kürt halkına hiç bir alanda yaşama hakkı vermiyorlar.

Özel savaş Kürdistan'da ailelere üzerinde nasıl geliştiriliyor?

Önderliğin verdiği mücadele ile aileler artık 40 yıl önceki gibi değil. Verilen bedel ve mücadele ile ailelerde de büyük değişim yaşadı. Düşman aileleri kullanmak istiyor. Bu yüzden düşman şuan aileleri hedef haline getirmiş durumda. Şehit ailelerine, gerilla ailelerine ulaşarak onları bir araya getirip, özgürlük hareketine karşı kullanmak istiyor. Bunları biliyoruz. Yürütülen bu özel savaşı aileler çok iyi biliyor. Düşman dağlarda gerillaya karşı yürüttüğü savaşı, şehirde de ailelere karşı yürütmek istiyor. Düşman toplumu ve aileleri özel savaş bombardımanına tutuyor. Devlet, kültürüne, ülkesine, topraklarına, mücadelesine bağlı olan ailelere saldırıyor. Bu saldırılara karşı ciddi bir tutum sergilenmeli.

Kürdistan gençleri ve kadınları düşmanın özel ve psikolojik savaş politikalarına karşı nasıl bir mücadele sergilemeli? Türk devletinin kirli politikalarını nasıl boşa çıkarmalılar?

Kuzey ve Güney Kürdistan'ın tüm dağlarında büyük bir savaş var. Bu savaşın ortaya çıkardığı sonuçların ne olduğunu iyi anlamamız gerekiyor. Özgürlük yolunda her bedel göze alınıyor, bütün zorluklara karşı savaşmak gerekiyor. Büyük bedeller verilmeden sonuç alınmıyor. Gerillalar şuan Kürdistan dağlarında büyük bir mücadele veriyor. Gerillanın iradesi düşmanı çaresiz bıraktı. Burada sonuç alırsak düşmanın özel savaşını da boşa çıkarırız. Özel savaş ile insanları umutsuz bırakmak ve iradelerini kırmak istiyorlar. Bu çerçevede, 'diz çöktürme planı da devreye konulmuştu. Bir güçte umut ve irade kalmazsa artık sana karşı gelemes. Düşman da bunu istiyor. Gerilla Mam Reşo'da önderlik çizgisini esas alıyor. Bugün Zendûra, Werxelê, Küçük Cilo'da önderlik ruhunu yaşıyor. Özel savaş politikalarına karşı önderlik çizgisini esas almalı. Bu çizgide hareket edildiği takdirde özel savaş politikaları boşa çıkarılacaktır. Düşman topyekun savaş sonucu almak istiyor ama biz de düşmana on kat daha fazla cevap vererek başarıya ulaşabiliriz.

Rêveçuna Dirokê Ya Ji Rêzê, Bi Leheng û Lehengiyan Tê Guhertin

Serhildan Zeyneb Garzan

Di dîroka mirovahiyê de hîn kes derdikevin li ser dika dîrokê û herikandina demê ji bo tevahiya cihanê diguhurînin. Ev kes her çiqas bi nîrx û kiryarên xwe ve netewan derbas dikin û dibin mîrateyên hemû gelan lê dîsa jî nasname û aîdiyetên xwe diparêzin. Ev kes carinan şoreşekî de derdikevin pêş û bi vê pêşengtiya xwe ve dibin çavkaniyên şoreşa gelan. Ev kes carinan berxwedêr in, carinan zana ne, carinan ciwan, jin û mêr... Kurdistan him wek erdnîgarî û him jî wek gel piştî serdema neolîtîkê vir ve di nav şer, talan, Mêtîngerî û berxwedanê de ye. Ji ber vê yekê kesayetên navdar ên Kurdistanê jî zêdetir ji aliyên xwe yê berxwedêr û şerker ve derdikevin pêş. Taybet jinên Kurdistanî vê berxwedan û şerkeriyê re pêşengtî kirine. Her çiqas nav zêde neyên zanîn jî kesayet berxwedêrî û qehremantî zû bi zû nayên ji bîr kirin.

Ji Vana Yek Jî Dayîka Gulnaz e

Dayika Gulnaz yek ji jinên ku lehengî, welatparêzî û qehremaniya jinên Kurd car din eşkere kiriye ye. Dayika Gulnaz, ku di Serhildana Agiriyê ya di sala 1927'an de dest bi serhildanê kirî ye xwedî kedeke mezin e. Dayika Gulnaz xwişka Îzzet Begê, ku beşdarî serhildanê bûye. Piştî serhildanê tê girtin û wî dixin girtîgeha Mûşê. Dema ku ew di girtîgehê de bû,

birayê wî Îzzet Bey û kurê wî Sıdık Bey di pevçûnekê de hatin kuştin û serê wan hatin jêkirin û şandin Mûşê. Lê belê, kes nizane kîjan serên ku bîne tesbît kirin aîde Sıdık e û an jî yê Îzzet Bey e. Ji bo vê bang li Dayika Gulnaz ya ku di girtîgehê de ye tê kirin. Dr. Nûrî Dêrsimî rû bi rû bûna Dayika Gulnazê bi serên jêkirî re wiha vedibêje: "Pêşî, serê jêkirî yê Îzzet Bey li ber wî çikiya û bi dengê bilind qehremaniya birayê xwe jimart. Piştî vê yekê, wî destê xwe dirêjî serê birrî yê kurê xwe Sıdık Bey kir, çavên wî yê vekirî girt û bi dengê bilind got, "Ev lawê min e, min ji bo îro şîr daye. Ger min nedîtiba ku ew ji bo doza Kurdistanê bi vî rengî miriye, min ê şîrê xwe jê re heram bikira." Dayika Gulnaz ew profila jina Kurd e ku, zarokê xwe li hember êrişa dijminan a li ser xaka welat mezin kiriye û di vê oxrê de şahadeta zarokê wê ji bo wê şerefeke mezine. Ji bo Dayikekî di jiyana wê de zarokê xwe mezin kirin ji her tiştî hêjatir e, lê ji bo vê dayika Kurdistanî welatê xwe ji dagirkeran rizgar kirin jî, ew qas hêja ye. Dayika Gulnaz ji beran berê ew qas berdêlan jî sekna xwe ya wetatparêzî tu carî paş ve gav navêje.

YURTSEVER GENÇLİK

Mîna Qazî û Rola wê ya di Yekîtiya Jinên Kurdistanê de

Mîna Qazî di sala 1908 de li Mehabadê ji dayik bû. Ew ji malbata Hacı Beg e ku ev malbat yek ji malbatên girîng ên herêma Mukriyan e. Di 19. Saliya xwe de bi Qazî Mihemed re dizewice. Ew beşdarî avakirina Komara Kurdistanê ya ku di sala 1946'an de hate damezrandin dibe. Wê demê cihê Jinên Kurd li Rojhilatê Kurdistanê di qada civakî û siyasî de pir bi pirsgrêke. Di qada civakî de gelek paşverûtî tédikoşin. Rejîma Şah di her warî de zextê li Kurdan dike. Mîna Qazî avakirina Yekîtiya Jinên Kurdistanê dide destpêkirin. Yekîtiya Jinên Kurdistanê di 14'ê Adara 1946'an de li Mehabadê tê damezrandin. Mîna Qazî wek rêvebera giştî ya Yekîtiyê tê hilbijartin. Cara Yekem, Mîna Qazî li gel çend jinan dest bi dersên Kurdî dike. Ev pêngav dibe sedem ku bi hezaran jinên Kurd beşdarî perwerdeyê bibin. Bi helwesta demokratîk a Komara Kurdistanê, Yekîtiya Jinên Kurdistanê dest bi azad kirina jinên Kurd ji zincîrên xwe dike. Piştî hilweşîna Komara Kurdistanê, Pêşewa Qazî Mihemed tê îdamkirin. Mîna Qazî heta dawiya jiyana xwe tu carî dev ji helwesta xwe ya Welatparêziyê

berneda. Gelek caran ji aliyê Devlet a Îran yê Îslami ve tê girtin û zîndanî kirin. Tevî ku ew 70 salî ye, rejîma Humeynî îşkenceyên giran lê dike. Dayika Kurd Mîna Qazî di nav gel de wekî Dayê Xanim tê nasîn. Ew jinek zana û ronakbîr e. Ji hêla gel ve pir tê rêz girtin û hez kirin. Di derbarê cîhan û rewşa tevgerên siyasî yên Kurd de xwedî agahî ye. Dema ku dibihîse jinên Kurd li bakurê Kurdistanê di nav refên Gerîlla de li dijî dewleta Tirk şer dikin, ew gelekî kêfxweş dibe û dibêje; " Niha, ez rizgarbûna gelê Kurd nêzîk dibînim. Ji ber ku jinên Kurd jî mîna mêran derketine çiyê û karê xwe yê siyasî dikin. Armanca me ya herî girîng di damezrandina Yekîtiya Jinên Kurdistanê di dema Komara Kurdistanê de bû. Êdî Jin tevî hemû çalakiyên civakî û siyasî bibin."

Bi helwest, jiyana û xebata xwe, ji bo başkirina rewşa civakî û siyasî ya jinên Kurd û bidestxistina gelek destkeftiyan tevkarî kir. Mîna Qazî di axaftinên xwe de timî tekezê li ser yekîtiya Kurdan dikir. Wê di 17 Sibata 1998'an de li Mehabadê wefat kir.

PKK Merkez Komite üyesi Hêlin Ümit Birleşik Devrim Mücadelesi Hakındaki Sorularımızı Yanıtladı

Hêlin Ümit

Mücadele birliğinde gençliğe düşen rol ve misyon nelerdir?

Özgürlük hareketi olarak sıklıkla mücadele tarihimizin en kritik sürecinin içinden geçtiğimizi belirtiyoruz. Bu sürecin hassas ve önemli olmasının en önemli sebebi ise Dünya ve bölge koşullarının en önemli sebebi ise Dünya ve bölge koşullarının Kürdistan Devrimi için büyük fırsatlar sunması oluyor. Yoksa Türk devlet faşizminin, AKP-MHP'nin özel savaş saldırıları ile ortaya koyduğu 'bittiler, tükendiler' söylemi ile ilgisi yoktur. Zaten yaşanan son gelişmeler ile faşist rejim yolun sonuna gelmiştir. Fakat bizim yürüdüğümüz yol sonuna kadar açıktır ve yapılması gereken çok şey vardır. Her şeyden önce Gençliğin, Özgürlük hareketimizin hangi şartlarda çıkış yaptığını çok iyi anlaması, kavraması gerekir. Kürdistan'daki özgürlük mücadelemiz 12 Eylül darbesi koşullarında çıkışını yapmış, ona karşı mücadelede gelişme göstermiştir. Şu anda yaşadığımız ve sizlerin 2014 'çöktürme planı' çerçevesinde karşı karşıya kaldığınız ağır darbe ve komplo saldırılarını yöneten AKP-MHP faşizmi 12 Eylül darbesinin yalnızca son varyantıdır. Yani Özgürlük mücadelemiz geride kalan yarım asırlık süre içerisinde defalarca bu soykırımcı sömürgecilği yenilgiye uğratmış ve Kürdistan Devrimini kesintisiz biçimde bu günlere getirmiştir. Unutmayalım ki Kürt halkı ve Kürdistan üzerinde uygulanan soykırımcı sömürgecilik sadece Türk ulus devletinin inşası, uygulaması değil, uluslararası bir plandır. Bunu en iyi sizler duyumsuyorsunuz. Güneş gibi doğmuş olan Kürdistan gerçekliğine, Kürdistan'a yönelik işgal ve ilhak saldırılarına, Kürt halkının dünyada her hangi bir kabile üyesi kadar bile kendi kimliğine sahip çıkamayan haline, bunun sistemini geliştiren uluslararası güçlere karşı hem öfkeli hem de şaşkınsınız. Fakat bu Kürdistan üzerindeki soykırım sisteminin gerçekliğini değiştirmiyor. Kürdistan'da soykırım politikası yürütülüyor. Bu gerçeklik en fazla da Kürdistan'daki gençliğin sorunudur. Çünkü soykırımdan geçirilen sizlerin varlık zemininizdir. Soykırım denildiğinde kıyametlerin kopması gereken bir dünyanın sessizliği, tepkisizliği hiç kimseyi ürkütmemelidir. Kürdistan özgürlük mücadelesi olarak, Kürt varlığının, dünyada eşi benzeri görülmemiş bir şekilde inkar edildiği ve kendisine ihanet eder duruma düşürüldüğü bir durumdan, Kürt olmanın onurlu ve güçlendirici bir olgu haline dönüştüğü, tüm dünya halklarının gıpta

Yaşanan son gelişmeler ile faşist rejim yolun sonuna gelmiştir. Fakat bizim yürüdüğümüz yol sonuna kadar açıktır ve yapılması gereken çok şey vardır.

ile baktığı bir düzeye ulaştık. Günümüzde başta gerillamız olmak üzere kadın hareketimiz, gençlik hareketimiz, siyasi ve toplumsal gücümüzle hiçbir halkın ulaşamadığı bir seviyeyi yakaladık. Şimdi Kürt olmak güzel ve gururla sahiplendiğimiz bir kimlik haline dönüştü. Bundan daha büyük bir başarı, zafer yoktur. Bunun için herkes ve başta da Kürdistan gençliği Önder APO'ya borçludur. Yine her koşulda direnerek bize varlığımızı özgürleştirmenin bilincini kazandıran şehitlerimize borçluyuz. Ve elbette binlerce yıl uğradığı tüm zulümlere karşı kendi olmayı başaran halkımıza borçluyuz. Bu nedenle mücadele yürüterek geldiğimiz aşamayı çok iyi kavramalıyız. Bu süreç Kürdistan devrimini büyük bir zaferle taçlandırma sürecidir. Bazılarına bu tespit abartılı gelebilir. Karşı karşıya kalınan baskı, işkence, tehdit, yokluk, yoksulluk, Türk devlet faşizminin her alanda operasyonlarını arttırmış olması, zindanların binlerce yurtseverlerle doldurulması, bir çok alanda işgal saldırılarının tırmandırılmaya çalışılması gibi ağır saldırılar altında olunması kafa karıştırıcı olabilir. Fakat bu kadar saldırının yapılması ve uluslararası güçlerin de buna onay vermesi Kürdistan devriminin zayıfladığının değil sonuca yürüdüğünün gösteriyor. Nasıl ki uluslararası komplo ile Önderliğimize yönelik saldırı böyle bir gelişmenin önüne geçmek için yapılmış ve Ortadoğu'ya müdahalenin ilk adımı olarak uygulamaya koyulmuşsa günümüzde de benzer bir biçimde tüm dünya sistemini etkileyecek olan Kürdistan devrimi engellenmek istenmektedir. Tüm kıyamet bunun için koparılmakta, AKP-MHP faşizmine soykırım onayı verilmektedir. Çok fazla güncel gelişmelere boğmadan ve yine tarihsel tespitlerle konudan uzaklaşmadan belirtmeliyim ki AKP-MHP faşizmine destek veren uluslararası sistemin, yani küresel kapitalist sömürü düzeninin kendisi çok ağır bir bunalım yaşamaktadır. Bu nedenle de ne kadar ayakta tutmaya çalışırsa çalışsın AKP-MHP faşizminin çöküşünü engelleyemeyecek, Türkiye'de demokratik ulus devrimi gerçekleşecektir. Zaten bunun dışında Türkiye'yi kurtaracak başka bir strateji de yoktur. Dikkat edilirse Küresel kapitalizmin başı konumunda olan ABD bile kendi içinde dönüşüm geçirmek ya da öyle görünmek zorunda kaldı. Başka türlü insanlığa, kadınlara, siyahilere, ekolojistlere, hala dipdiri olan

kültürel hareketlere, inanç gruplarına, büyük çoğunluk olan işçilere-işsizlere kendisini anlatamazdı. Siyasal ve toplumsal meşruluğunu yitirdiğini anladığı anda değişikliğe gitti. Şimdi tüm çabaları gerçekten toplumsal ve siyasal dönüşümü gerçekleştirecek olan devrimci hareketlerin içini boşaltma yönündedir. Belirttiğimiz bu gelişmeler ve gerçekler devrimci çıkışın kendiliğinden olacağı anlamına gelmemelidir. Önder APO hakikate en yakın olduğumuz dönemlerin sapmaya da en yakın olduğumuz anlar olduğunu belirtmektedir. Diğer bir değişle devrimci durumlar her zaman devrim açığa çıkarmazlar. Dünya'daki devrimci mücadeleler bu konuda çok çeşitli ve zengin örnekler sunmakta, yeterince ders çıkarmamız için veri sunmaktadır. Devrimci güçlerin değerlendirmedeği her koşul, karşı devrimci çıkışlara zemin sunar ve onu güçlendirir. O zaman devrimci gençlik hareketi olarak, bizlere her türlü bedeli ödeyerek teslim edilen emanetimizi nasıl geleceğe taşıyacağımızı hem de başarıyla taşıyacağımızı tartışmalıyız. Kürdistan devrimini nasıl şimdiye kadar çoktan hak ettiği zafer ile taçlandıracağız? Kürdistan gençliğinin, hele hele yurtsever devrimci gençlik hareketinin bunun dışında başka bir gündemi olamaz. Başka gündemlerle uğraşanlar bilmelidirler ki yanıltılıyorlar, oyalanma içindedirler. Kürdistan'da devrimci gençlik hareketinin kapsamlı bir direniş içerisinde olduğunu biliyoruz. Türk özel savaş sisteminin çok özel engellemeleri olmasaydı ya da Kürdistan gençliği bu konuda gençliğe yönelik saldırıları daha erken görerek, daha hızlı hareket etmeyi başarsaydı aslında şimdiye kadar patlama yaşaması kaçınılmazdı. Bu konuda biz özeleştirici içerisindeyiz. Kürdistan'da özellikle de Bakur Kürdistan'da özgürlük hareketimiz hep gençlik hareketi olarak varlık gösterdi ve düşmanın tüm imha saldırılarına bu temelde yanıt verdi. Önderliğimiz Ortadoğu'da, dayanılması zor koşullara gençlerin özgürlük özelemlerine, Kürdistan hayallerine yanıt olabilmek için göğüs gerdi. Kürt varlığının karşı karşıya kaldığı aşağılamaya ve imha saldırılarına karşı öfke ve

intikam duyguları taşıyan gençliğin savaşma isteminin sözcüsü ve gözeteni oldu. Ancak tüm direnme istemine, Newroz'larda ve 8 Mart'ta alanları dolduran gençlik potansiyeline rağmen başta Önderliğimiz olmak üzere halkımızın karşı karşıya olduğu saldırılara yanıt oluşturacak devrimci gençlik hareketini son yıllarda açığa çıkaramadık. Vicdanlı, yurtsever, özgürlük tutkunu olan her genç kadın ve erkeğin Önder APO karşısında böyle bir özeleştiriyi geliştireceğine, bu temelde yaşanan eksiklikleri giderecek bir tutum geliştireceğine inanıyoruz. Çünkü 'gençlik APO'nun fedaisidir.' Bunu dosta, düşmana göstermenin zamanındayız. Özgürlük zamanı hamlesine de bu temelde katılacak ve gençlik hareketi olarak üzerimize düşen sorumluluklara sahip çıkacağız. Özgürlük hareketimize göre gençlik hareketimizin gelişimi iki yönden kesilmiştir. Bunlardan ilki ve konumuzla da bağlantılı olan yön Kürdistan gençliğinin Türkiye'deki gençlik hareketleriyle buluşmasının önüne geçilmesidir. Bunu sağlamak için AKP-MHP faşizmi korkunç düzeyde bir şovenizm pompalaması yapmaktadır. Milliyetçi saldırılar azami düzeyde geliştirilerek Kürdistan gençliğinin yürüttüğü mücadelenin yalnızlaşması, tecrit altına alınarak kontrol edilmesi hedeflenmektedir. Elbette göz dağı vererek korkutmak ve geriye çekilecek bir ruh hali yaratmak da bu planın bir parçasıdır. Ne yazık ki Gençlik hareketimiz bu konuda gereken tedbirleri alamamış, bu konuda yer yer umursamaz tutumlar içerisine girmiştir. Oysa hareketimizin çıkışından itibaren bu konuya ne kadar hassas yaklaştığı bilinmektedir. Bu hassasiyet sadece Türkiye devrimci hareketinin içinden çıkış yapmak ve büyük gençlik önderlerine bağlı kalmakla ilişkili değildir. Böyle bir yönü olsa da esas olarak Kürdistan devriminin ancak Türkiye'de demokratik dönüşümü açığa çıkarma ile ilişkisinin olmasıdır. Yani mücadele stratejimizle bağlantılıdır. Geline aşamada Kürdistan Devrimini ancak Türkiye'ye taşıyarak etkili ve sonuç alıcı

Kürt gençliğinin sorunu varlık sorunudur, varlığını toplumsal bir gerçeklik olarak özgürce inşa etme sorunudur.

gelişmeleri açığa çıkaracağımıza ikna olmamız gerekmektedir. Fakat bu düşünüldüğü gibi Kürdistan'daki gençlik hareketinin önemsiz hale gelmesi olarak anlaşılmamalıdır. Tam tersine Kürdistan'da gençlik hareketini güçlendirir ve etkili hale getirirsek o kadar Türkiye'deki gençlik hareketlerine, siyasi ve toplumsal atmosferine etkide bulunabiliriz. Gençlik hareketimiz Kürdistan'daki gelişmelere öncülük etmeden, görevlerini yerine getirmeden Türkiye'deki birleşik devrimci gençlik hareketi içerisinde çok eleştirilen söylem düzeyinde kalmayı sürdürecektir. Kürdistan'da ise öncülük geçmişte olduğu gibi günümüzde de pratik sahibi olmayı gerektirmektedir. Devrimci gençlik hareketi haline ancak doğru eylem çizgisini geliştirebildiğimizde gelebiliriz. Dikkat edilirse biz bunu açığa çıkarmakta zorlandığımız için Kürdistan'da soykırımcı sömürgecilikle iş birliği içinde olan, Kürt halkına ve onun değerlerine saldırı halindeki farklı çizgiler örgütlenme zemini bulabiliyorlar. Hatta AKP-MHP faşizmi güdümlü sahte yapılarda Kürt gençliğinin enerjisi harcanıyor. Bunun için Kürdistan'da gençlik örgütlenmemizi en yaygın hale getirmek, çok zengin, çeşitli yöntemler denemek, inisiyatif sahibi olmak gerekiyor. Kısacası Türkiye'de hamle yapabilmemiz için bir ayağımızı sağlam basmalıyız ki diğer adımı atabilelim. Bununla birlikte Türkiye metropollerindeki Kürt gençliğini örgütlü ve eylemli hale getirebilmeliyiz. Metropol gençliği kimlik ve özgürlük sorunlarını en ağır düzeyde yaşayan gençlik kesimi olmayı sürdürüyor. Bunda değişen bir durum yoktur. Şimdilerin en yoğun tartışması Z kuşağı denilen gençlik kesimleri üzerinedir. Temel vurgu ise yeni gençlik kuşağının özgürlüğüne düşkün olduğu yönündedir. Fakat bahsedilen özgürlükler ile Kürdistan gençliğinin fedaice arayışında olduğu özgürlük aynı şey değildir. Aynı kavram olsa da yüklenen anlamlar aynı görülmemelidir. Gençlik hareketimiz için özgürlük asla bireysel bir yaşam arayışı, konformizm, adı sanal kendisi yalan bir dünya ya da 3. Cins tartışmalarında taraf olmak değildir. Kürt gençliğinin sorunu varlık sorunudur, varlığını toplumsal bir gerçeklik olarak özgürce inşa etme sorunudur. Bunu şunun için belirtiyorum, gençlik hareketimiz başta üniversiteler olmak üzere bulunduğu her yerde, siyasette, kültür çalışmalarında, toplumsal

etkinliklerde gündemlerin peşine takılan değil belirleyen olursa etkileyici olabilecektir. İletişim teknolojilerinin bu kadar geliştiği bir dönemde kendisini doğru anlatamayan, bunun mücadelesini vermeyen ve etkili olamayan bir gençlik başarılı olamaz. Devrimci gençlik hareketi bu temelde Türkiye alanında hem Kürt gençliğini hem de Türkiye gençliğini etkileyen, özel savaş sisteminin oluşturduğu algı operasyonlarını yerle bir eden bir ideolojik mücadeleyi geliştirmelidir. Bu konuda Mazlum Doğan gibi araştıran, öğrenen, eğiten olmak Kemal PİR gibi etkiliyen, çevresindekileri eyleme çeken, gerektiğinde 3 yada 300 saat konuşarak kesin başarılan olmak gerekir. APOCULUK böyle bir eylem gerçekliğidir. Kürdistan devriminin sonuca yürümesi için Türkiye toplumunu etkilemesi ve en azından belirli bir bölümünü bu savaşa karşıtlık temelinde harekete geçirmesi gerekmektedir. Önder APO, uluslararası komplonun büyük takibi altındayken, Kenya'da 'Türkiye devrimini gerçekleştireceğiz' demiştir. Önderliğimizin hayatı tehlikede iken ilettiği mesaj böyledir. Şam'da yürüttüğü çalışmalar sırasında en fazla yoğunlaştığı konu yine Türkiye devrimci güçlerinin gelişmesi ve bu güçlerle ittifak temelinde mücadelenin yürütülmesi olmuştur. Türkiye halklarına, kadınlarına, gençlerine ulaşabilmek için en küçük bir imkanı sonuna kadar kullanmıştır. Güvenlik sorununu hiçe sayarak onlarca gazeteciye, yazarı, devrimci hareket önderiyle bu temelde görüşmüştür. Türkiye'de devrimci hareketin gelişmesi için bizzat örgütlenme çalışmalarını geliştirmiş, eğitimler yapmış, bu güçlere alan açmıştır. Biz bunu keyfi bir tutum olarak göremez, anlamlandıramayız. Çünkü Önderlik gibi her bir hücreni Kürdistan devriminin gelişmesine adanmış bir hakikatten bahsediyoruz. Eğer tarihsel gerçeklerden bazı şeyler öğreneceksek, toplumsal gelişmenin hangi ilişki ve çelişkiler üzerinden yürüdüğünü anlayabilmeliyiz. Birincisi hiçbir devrimci mücadele kendi başına sonuca ilerlememiştir. Devrim bu anlamda ittifaklar sorunudur. Kürdistan'da devrimci gençlik hareketimiz eğer öncülük misyonunu yerine getirecek ve devrimci hamleyi geliştirecekse doğru ittifaklar geliştirmek durumundadır. Bu görevdir, sorumluluktur. Yani isteyince yapılacak istemeyince yapılmayacak bir şey değildir. Önder APO nasıl ki kendisine göre yaklaşmıyorsa biz de yaklaşamayız. Türkiye devrimci güçleriyle ortak mücadeleyi geliştirmek bir ihtiyaçtır, gerekliliktir. Bunu böyle kavrayabilmeliyiz. Devrimci

Devrimci gençlik hareketi bu temelde Türkiye alanında hem Kürt gençliğini hem de Türkiye gençliğini etkileyen, özel savaş sisteminin oluşturduğu algı operasyonlarını yerle bir eden bir ideolojik mücadeleyi geliştirmelidir.

gençlik hareketinin birleşik devrimci mücadelenin gelişmesinde öncü rol oynaması, özgürlük hareketimiz açısından elzemdir. Kısacası böyle stratejik bir çalışmayı başka kesimlere havale etmek yanlıştır. Çünkü bizim toplumsal mücadelede öncü gücümüz kadın ve gençliktir. Önderlik düzeyinde yürütülen bu çalışmaların içinde gençliğin yer almaması düşünülemez. Bunun için manifestoda sistem karşıtı güçler olarak belirlenen tüm kesimlerle ilişki ve ittifak içerisinde olmak, bu temelde çalışma yürütmek gerekir. Diğer türlü bir yaklaşım Gençlik konfederalizmi gibi büyük bir hedefle hareket eden devrimci gençlik hareketimizin daralmasını, etkisizleşmesini, üzerine düşen öncülüğü yerine getirememesini yaratır ki bu bizim için kabul edilemez bir durumdur. İkincisi ise Kürdistan ve Türkiye halklarının arasındaki ilişkinin gelişim sürecidir. Önderliğimiz 'Türk Kürtsüz, Kürt Türksüz olmaz' demektedir. Bunun anlamı Kürtler olarak Türkleşmemiz olmadığına göre her iki halkın ya da halkların birlikte yaşayacakları bir sistemi inşa etmelerinin gerekliliği oluyor. İçinde bulunduğumuz yüzyıla kadar bu coğrafyada birlikte var kalındı. Bu gerçekliği TC adı altında kurulan yapay Türk ulus devletçisi tüm saldırılarına rağmen değiştiremedi.

Aynı ulus devletçinin saldırıları ne kadar birlikte yaşama inancımızı zedelemişse ve karşıt bir milliyetçiliği tetiklemeyi sürdürse de her iki halkın özgürlüğü, güvenliği ve kendine yeterliliği birbirine bağlı olmayı sürdürüyor. Kürt ve Türk halklarının birlikte yaşayacakları siyasi, ekonomik, kültürel ve toplumsal sistemi inşa etmeleri ise birlikte mücadele etmelerinden geçiyor. Her halde birlikte mücadele etmeyi başaranlar birlikte kurabilirler de. Fakat bunun gelişebilmesi için de mücadele etmek gereklidir. 'Ben doğruyum, gelsinler, bana katılsınlar' demekle olmaz, gelişme göstermez. Ortak geleceğe en çok inananların en fazla çaba göstermesi, bilinçlendirmesi, yol ve yöntem açığa çıkarması gerekir. Yeniden başa dönersek Kürdistan'da devrim zamanıdır. Fakat bu devrim sadece Kürdistan'ın devrimi olmayacağı gibi Türkiye'nin de ve Ortadoğu'nun da devrimidir. Bu temelde başta sol, devrimci güçler olmak üzere demokratik toplum mücadelesinin içindeki tüm farklı kesimlerle mücadele yürütülebilmelidir.

Reşit Artos

Gençliği Kuşatma Ve Kültürel Soykırım Politikalarına Karşı Gençliğin Sorumlulukları

kültür Bir toplumu var eden onu öz değerleriyle insanlıktarihinde görünür kılan bütün maddi manevi değerlerinin toplamıdır. Her toplumun kendisine has öz değerleri vardır. Toplum Kültürleşerek değer üretmiştir, Yaşam örmüştür, birarada yaşamanın imkanlarını oluşturmuştur, ilke, ölçü, ahlak oluşturmuş, koşullar geliştirmiş, yaşam kurallarını yaratmıştır, moral ve coşkusunu geliştirmiş, tarz, tempo ve dilini yaratmıştır, etik, estetik değerlerini oluşturmuş, yaşama güzellik, sanatsallık katarak doğru yaşamanın toplumsallığını kurmuştur. Bunu da her şeyden kutsal saymışlardır. İnsan Toplumsuz yani Kültürsüz yaşanamayacağını, bunun bir ölüm, yok olma olduğunu daha en başından tespit etmiş, bütün gelişimini buna bağlayarak kutsallık derecesinde bağlanmıştır. Bunun inancını, ahlakını, bilincini, ibadetini, ritüellerini, yaşam biçimini oluşturmuştur. Buna karşı durmayı, buna gelmemeyi en büyük ayıp olarak görmüş ve lanetlemiştir. Güdüsel, bilinçsiz, bireyci, mülkiyetçi yaşamı red etmiş bunları en aşağılık yaşam biçimi olarak değerlendirmiştir. Kültür bir toplumun yaşam biçimi, kimliği varlık-yokluk gerekçesi olmuştur. Her toplum kendini bununla var etmiştir. Ahlaklı yaşamanın gereğini de insan buna bağlamıştır. Bu açıdan ahlaklı olmayı özgürlükle eş değer tutmuşlardır. Toplumlar varlığını ve özgürlüğünü yani toplumsallığını korumak için en çok önem verdikleri de gençler olmuştur. Çünkü gençler bir toplumun geleceği, yarınıdır. Gençliği toplumsal bir kültür ve değer durumlarından uzaklaşan bir toplum değerini yitirir ve kültürsüzleşir. Toplumlar bunun için sürekli gençlerin gelişimine önem vermişlerdir. Çünkü gençliği gelişmeyen bir toplum gelişemez. O açıdan toplumsallığı kutsal gördükleri oranda gençlere değer vermişler önemsemişlerdir. Gençlerde bu bilinçle toplumu ve toplumunu oluşturan öğeleri, kültürü kutsal görmüşler sahip çıkıp sürekli geliştirip büyümüşlerdir. Eğer bir toplumun, bir halkın gençleri değer, kültürel

olarak biterse o toplum da biter. Kültür olarak, ahlak olarak, toplumun yaşam ve değer yargıları olarak, ilke ve ölçüleri olarak yaşamaktan bahsediyoruz. Toplumlar onbinlerce yıl bu şekilde yaşamışlar ve varlıklarını korumuşlardır. İnsan yaşamında hegemonya denilen, iktidar ya da uygarlık veya en dar anlamda bilinen adıyla devlet denilen olgu kültürel değerlere, toplumsallığa sürekli bir saldırı geliştirmiş ve toplumları toplum yapan bir çok öz değer işlevselliğini yitirmiş, zayıflamaya başlamıştır. Çünkü Devlet denilen olgunun hile, gasp, zor aygıtıyla bir iktidar gücü olarak oluşup gelişmesiyle birlikte savaş, yıkım, sömür, talan kıyım, kırım ve sapma geliyor. Her türlü değeri ve kültürü ortadan kaldırmanın yanında özünden de saptırılıyor.

Yeni bir "kültür" olarak Bizim kültürsüzlük olarak değerlendirdiğimiz bir süreç devlet olgusuyla binlerce yıldır toplumların başına bir bella olarak çökmüş ve günümüzde Önderliğimizin değimiyle toplumları yok eden, yutan bir laviathan canavarına kadar dönüşmüştür. Çok iyi bilincinde olmak gerekir ki bu canavarın en çok saldırdığı ve üzerinde en çok politika geliştirdiği kesim de gençlerdir.

"Kültürel soykırım kışkacında bir halk"

Binlerce yıldır iktidarlar bütün hegemonya politikalarının merkezine gençleri koymuşlardır. Gençleri toplumları bitirmek için hedef almışlar aynı zamanda kendileri için bir araç konumuna getirmişlerdir. Eğitim sistemlerinden tutalım aile kurumuna kadar, iş, aştan tutalım askerlik kurumuna kadar, geliştirdiği teknikten tutalım her türlü sahte yaşam arayışlarına kadar bütün kurumlaşmalarını ve gelecek umutlarını gençliğin hayallerini, enerjisini, dinamizmini, arayışçılığını, yenilikçiliğini çalarak kendi hizmetine alarak ve kendi özüne karşı kullanmak için oluşturmakta ve sürekli yenileyerek politikalar geliştirmektedir. Bunuda günümüzde her şeyden önce düşünemeyen, üretemeyen, cahil, kültürsüz kılarak ve onu oluşturan ahlaki değerlerden kopararak uzaklaştırarak gerçekleştirmektedir. Devlet köleci bir sistem olarak hegemonyasını oluşturduğunda gençlerin beden olarak güçlü kalmasına fakat beyin olarak bitirilmesine önem vermişlerdir. Çünkü bedenlerini kullanmak istemişler

bedenlerini kullanmak içinde beyinlerini teslim almaları gerekiyordu. Günümüzde özellikle kapitalizm ve onun canavarı olan ulus devlet bu kültürsüzlüğü ve ahlaki değerlerden kopuşu en üst boyuta taşımıştır. Liberalizm dediğimiz bireycilik hastalığıyla insanın varlık gerekçesi ve binlerce yıl var olmasını sağlayan toplumsal kültürü ve değerleri paramparça edilmektedir. Değer, düşünce, onur, namus, ahlak, özgürlük, yurtseverlik, irade, arayış, sorgulama adına hiçbir şey bırakmamaktadır. Özünden çıkararak, içini boşaltarak, anlamsızlaştırarak karşılaştırarak bu şekilde köleciliğin binbir şeklini geliştirmektedir. Herşeyden önce çok iyi anlamak gerekir ki köleci sistem bir zihniyet meselesidir. Zihniyet değiştirilmeden özgür düşünce, özgür irade, özgür insan da oluşturulamaz. Eskiden bir toplum ortadan kaldırılmak istendiğinde bütün bireyleri yok edilir köleleştirilirdi. Günümüzde ise hiçbir toplum tümünden ortadan kaldırılamaz fakat yozlaştırılarak, asimile edilerek başkalaştırılarak, göçertilerek, yaşam adına bütün değerleri, kültürü özünden kopartılarak, eritilip yok edilebilir, ortadan kaldırılabilir. Önderliğimiz; devlet olgusunun oluşturduğu kültür dünyasını ve değerlerini yalan Kültürü olarak tanımladı. "Yalan kültürü etrafında dönen her şey devlet kültürüdür", dedi. Özellikle kapitalizm için Önderlik kültürsüzlüktür dedi. İnsan özgürlük ve kültürlü olma çizgisinden koparılıp kapitalist modernite sistemine entegre edilme noktasına getirilerek kültürsüz bir konuma getirilmektedir. İnsanı, kültürü, ahlakı, yaşamı ve ona yol açan ilke ve ölçüleriyle ele almak gerekiyor.

Bu açıdan özü doğru temsil edeni yaşar ve yaşatır kılmak gerekir. Kürt toplumunun özellikle gençliğinin en çok bilmesi ve sahip çıkması gerektiği bir konu Kürtlerin ve Kürdistan'ın bu kutsal yaşamda, toplumsal değerler konusunda tarihten günümüze kadar beşiklik ve temsillik ettiğidir. İnsanlığın en kadim halkı ve coğrafyasıdır. Bu açıdandır ki Kürdistan ve Kürt halkı üzerinde tarihin en ideolojik saldırıları geliştiriliyor. Çok köklü ve çok yönlü yıkım ve soykırım saldırıları geliştirildi, geliştiriliyor. Tarihte eşi benzeri olmayan bir işgal ve katliama tabi tutuluyor. Bu tam olarak başarılmayınca ve buna karşı bir direniş ve diriliş geliştikçe saldırıların boyutunda saldıranlarda artıyor. Önderliğimiz ilk manifestosunda "Kürdistan'ın ve Kürt toplumunun içine düşürüldüğü durumu utanç duygusu" olarak ortaya koydu ve en son "Kültürel soykırım kışkacında bir halk" olarak tanımladı. Kültürel soykırım için öncelikle Kürt toplum örgütlülüğünün dağıtılması gerekiyor. O nedenle kültürel soykırım sisteminin günümüzde yönelttiği saldırılarının önceliğinde toplumsal örgütlülüğü parçalamaya, dağıtmaya, yok etmeye dönük olduğunu bilmek gerekiyor. Bunun için Kürdistan gençliği üzerinden geliştirilen çok kapsamlı bir kültürsüzleştirme, toplumundan ve toplumunun değer yargılarından ve kültüründen koparma politikaları söz konusudur. Diline, yaşam biçimine, coğrafyasına, giyimine, şekline, ahlakına, komunal değerlerine kolektivizmine, kutsallığına her türlü varlığına karşı bir kırım ve asimilasyon geliştiriliyor. Çünkü Kürt toplumu Önderlik ve PKK gerçeğiyle köklü bir paradigma oluşturarak büyük bir değişimi ve gelişimi yaşıyor ve yeni bir umut olarak bütün insanlığa ilham veriyor. Kürdistan gençliği bu değişim ve gelişimin en öncü gücü olarak çok önemli bir rol üstlenmiştir. Bu açıdan işgal güçleri üzerinden özel ve psikolojik savaşın bütün yöntemleriyle Kürdistan gençliği asimile edilmeye, yozlaştırılmaya, ajanlaştırılmaya, kaçırılmaya ve umutsuz, inançsız bırakılmaya çalışılıyor. Tarihte örneği bulunmayan bir politika dayatılıyor. Asimile edebilmek toplumsal yapıyı dağıtmak ve parçalamak için hemen hemen her şey geliştirilmektedir. Özellikle mücadelemizin zafere yaklaştığı bu süreçte üzerinde en çok oynanan, en fazla saptırılmaya, tersyüz edilmeye ve mücadeleden kapartılmaya çalışılan kuşkusuz gençlik olmaktadır. Özel savaş yöntemleri ile cahilleştirilerek, hafızasız, düşüncesiz, yaşam moral değerlerinden koparılmış, dinamizmden, arayışçılıktan, mücadelecilik ve hesap soran duruşundan koparmak uzaklaştırılmış bir gençlik oluşturulmak, sadece güdüsel yaşayan bir konuma getirilip özgürlük ve direniş mücadelesinden koparılacak istenmektedir.

Kürt toplumu Önderlik ve PKK gerçeğiyle köklü bir paradigma oluşturarak büyük bir değişimi ve gelişimi yaşıyor ve yeni bir umut olarak bütün insanlığa ilham veriyor.

Bawer Ceng

Varlığın Özünü Koruma Çabası: Özsavunma

Kapitalist modernitenin her geçen gün toplumdan insana , insanlardan canlılara, canlılardan doğaya artan saldırıları yaşama dair hayati bir konu olan özsavunmanın gereksimini tüm çıplaklığıyla gözler önüne sermektedir. Toplumsal yaşamı ve daha ilerisi tüm canlı yaşamını tehdit eden , yaşamı uçuruma sürekleyen kapitalist modernite yaşamı ve onun sistemi, insanlığa dayattığı 'barbarlık' ile ifade edilebilecek liberallizm ideolojisiyle birlikte insanın düşünce melekelerini öldürmüş, uyuşturmuş ve tüm ahlaki yetilerini sağaltmıştır. Liberalizm bireycilik, bencillik olarak tanımlanmaktadır. Serserilikle açıklanmayacak kadar vahim bir duruma süreklediği insanlığı eylem, fiiliyat, edim gibi koşullarından soyutlamıştır. Bu durum ancak uyuşturulmayla ifade edilebilir. Aksi halde yok oluş kısıracında bir durum karşısında görüp dur dememeyi, duyup hayır dememeyi, acı çekmesine rağmen yaşayıp redetmemeyi nasıl açıklayabiliriz? İnsanlığın insanlıktan çıkma hali olarak kapitalist moderniteye karşı insanlığın yaşam ve onurunu nasıl koruyabiliriz yada tekrar diriltebiliriz?

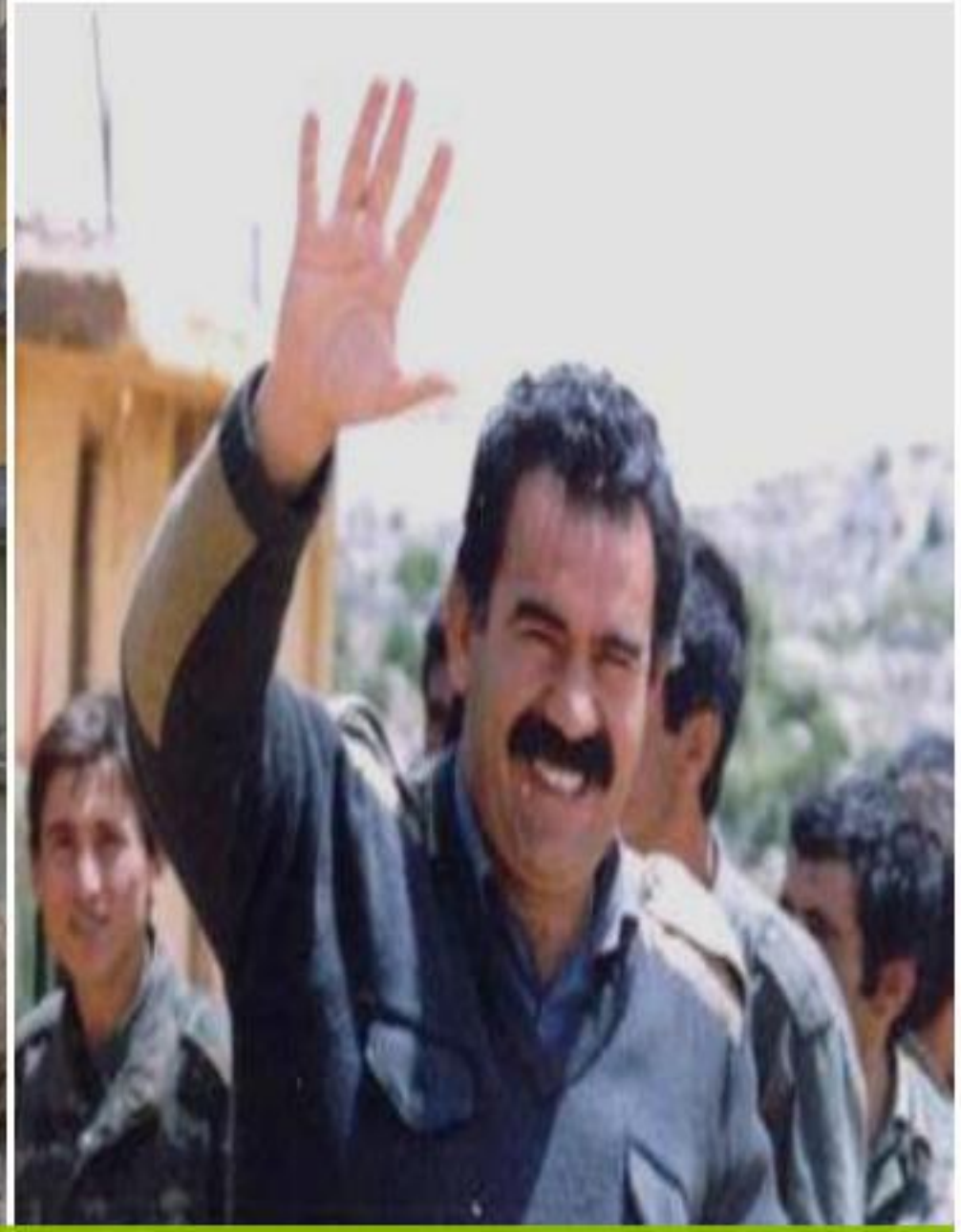
Açık ki insanlık olgusunun kendisini sürdürebilmesi için ahlaki ve politik toplumun savunulması hayati bir şart olarak karşımıza çıkmaktadır. Sadece insanlığın kurtuluşu değil tüm canlı yaşamın 'kendi doğalarında' yaşaması da ahlaki politik toplum gerçeğinde yatmaktadır. Kapitalist modernitenin insanı insanlıktan çıkaran, hemen herşeyi iktidar ilişkilerine kurban eden, kutsallara dair tüm meneviyatları kâr-çıkâr denkleminde erezyona uğratarak 'çökerten' duyguları ve yaşamı sahte, basit güdülere indirgeyen çok yönlü saldırıları karşısında toplum ve doğanın kendisini sürdürmesi ancak ve ancak toplum savunularak sağlanabilir.

Kapitalist modernitenin çok yönlü saldırılarına karşı ahlaki ve politik toplumun varlığını her anlamda ve alanda savunması ve buna karşı direnerek durmasına özsavunma denmektedir. Kavram olarak özsavunma , ahlaki ve politik toplum gerçeğinde beden ve ruh gibi birbirinden ayrı düşünülemez. Bu yüzden iktidarcı hiyerarşik devletçi sistemlerin lugatında kavram olarak yer verilmemiştir. Nefsi mudaafa yada meşru savunma olarak kavramlaştırılmıştır. Nefs-i mudaafa hukuk terimine sığdırılmış: kişilerin kendilerine yönelik gerçekleşen olası bir şiddet durumunda gösterdiği refleks olarak tanımlanıp sınırlandırılmıştır. Bu durumda savunulan bireysel haklar olmakta (o

da fiziki saldırıları kapsamaktadır) toplumsal ve doğasal faktörler ise görmezden gelinerek, sömürüye ve talana tüm kapılar açık bırakılmıştır. Özsavunma evrensel varoluşun özü olmasından kaynaklı hukuk kurallarına sığdırılmaz. Önderlik , özsavunmayı sadece toplumsal bir gereklilik olarak ortaya koymaz, evrenin işleyişinde özsavunmanın varoluşsal bir yere sahip olduğunu belirtir. Önderlik, öz savunmayı varlığın özünü koruma çabası olarak şu sözlerle ortaya koymaktadır: " Canlılar dünyasında her türün kendine özgü bir savunma sistemi vardır. Savunmasız tek bir canlı türü yoktur. Hatta evrendeki her elementin, her parçacığın varlığını korumak için gösterdiği direnci öz savunma olarak yorumlamak mümkündür. Bozulmaya, kendisi olmaktan çıkmaya karşı gösterdiği direnç açık ki öz savunma kavramıyla ifade edilir. Bu direnç yitirdi mi, o element veya parçacık bozulur, kendisi olmaktan çıkar, başka bir unsura dönüşür. Canlılar aleminde ise öz savunma direnci kırıldı mı, o canlı ya başka canlılara yem olur ya da ölür. "

Öz savunmasız bir yaşam, teslimiyetin ve köleliliğin ifadesi olmaktadır. Bu yüzden Günümüzde kapitalist modernitenin toplumlara ve halklara dayattığı özsavunmasız yaşam esasında gırtlığına kadar batırılmış kölece yaşamın kendisidir. Öz savunmadan yoksun toplumlar her türlü bozulmaya açık hale gelmektedirler. Onu toplum yapan dil, kültür, kimlik gibi özelliklerini yitirmenin yanında; onun varlığını sürdürmesini sağlayan ahlak, politika ve demokratik yetisini de ortadan kaldırmaktadır. Bir toplum , yaşam ve canlılık belirtileri gösteriyorsa ve kendisini sürdürebiliyorsa

Öz savunmasız bir yaşam, teslimiyetin ve köleliliğin ifadesi olmaktadır. Bu yüzden Günümüzde kapitalist modernitenin toplumlara ve halklara dayattığı özsavunmasız yaşam esasında gırtlığına kadar batırılmış kölece yaşamın kendisidir.

Yaşam pasifizmi kaldıramayacak düzeyde tehlike altındayken zaman öz savunma temelinde herkesin örgütlü bir biçimde eyleme geçmesi zamanıdır.

bu o toplumun dilinden kültürüne, ahlakından sanatına, politikasından demokrasisine kadar tüm bunları koruduğundan kaynağını almaktadır. Bir toplum kendisini korumadan ne ahlakını ne siyasetini ne politikasını ne dilini ne kültürünü ne de toplumunu toplum yapan hiçbir organını işlevsel kılamaz. Öz savunma olgusu toplumun ve yaşamın her yerinde olduğu kadar, öz savunmasız hiç bir olgu, kavram ele alınamaz. Öz savunma kısacası herşeyi kaplamaktadır. Bu gerçek dışındaki değerlendirmeler ve ele alımlar şüphesiz hakikati çarpıtmaktan öte bir anlam ifade etmez. Bu da mitolojide Medusanın elindeki kutuyu açarak tüm kötülükleri yaşama salmasından başka bir anlam ifade etmemektedir. Günümüz koşullarında kapitalist modernitenin çok yönlü saldırıları karşısında öz savunmasız bir yaşamı düşünmek ve yaşayacağını varsaymak en büyük küfür ve kötülük olmaktadır. Hele ki soykırım kışkacında olan bir toplum için bu gerçeği görmemek cellatlarına kellelerini teslim etmekten başka ne anlam ifade edebilir? Kuzuyu kurda teslim etmek yada başı kesilecek tavuk olmaktan öte nasıl bir anlam teşkil edebilir? Başsız yaşayan bir tavuk olamayacağı gibi öz savunmasını almayan bir toplum olarak da yaşanamaz. Öz savunma ertelenecek bir olgu yada zamanla gerekli bir olgu da değildir. Öz savunmayı Önderlik gül teorisiyle açıklamaktadır. Örneğin, gül ağacı söyle diyebilir mi” ben belli bir zaman

aralığında kendimi savunayım tehlike kalmadığında dikenlerimi atayım ” diyebilir mi? Böyle olabilir mi? Dışardan bekleyen bir anlayışla beni başkaları savunsun denebilir mi? Öz savunma ne zamana ne de başkalarına bırakılmayacak kadar yaşama ve özgürlüğe içkindir. Gülün kendi öz savunmasını alması gibi toplumlar da böylesi savunma mekanizmalarına sahip olmalıdır. Sadece askeri olarak bir savunmanın ötesinde yaşama dair ne varsa savunulması öz savunmanın kapsamına girmektedir.

Topyekün saldırıların olduğu bir çağın içindeyiz. Bu kapitalist modernitenin doğaya ,topluma ve yaşama karşı başlattığı bir savaş halidir. İktidarcı odakların kendilerini doğaya ve toplumlara karşı ideolojik, askeri, kültürel, teknik vb. olarak büyüttüğü, tahkim ettiği gözler önündeyken; Kapitalist moderniteye karşı öz savunma - ahlaki ve politik toplumu koruma- temelinde zorunluluk arz eden bir savaş verilmeden ne barış ne de özgür bir yaşam olabilir. Bunu böyle okumadan yaşam doğru yaşanamayacağı gibi her türlü felaketi de beraberinde getireceği kuşku götürmez bir gerçeklik olmaktadır. Yaşamın geldiği nokta: Ya sosyalizm (ahlaki ve politik toplum) – insalık ya da barbarlık ve felaketler çağına dayanmıştır. Yaşam pasifizmi kaldıramayacak düzeyde tehlike altındayken zaman öz savunma temelinde herkesin örgütlü bir biçimde eyleme geçmesi zamanıdır.

Qirkirin Çiye?

Ji Berhemên Akademiya Zanîsta Civakî

Qirkirin berhema çi ye? Sedema derketina wê çi ye? Di huqûqa giştî ya dinyayê de çawa cih digre, çawa tê pênasekirin? Em dixwazin çend mînakên ji dinyayê bidin ku em fêhm bikin ferqa me û gelên din ên ku qirkirin li ser wan hatine meşandin çi ye. Ji ber ku di Rojhilata Navîn de hem di hêla gerdûnîbûnê de, hem jî di hêla yekbûnê de rewşên cuda hene. Bi taybet di Kurdistanê de dagirkirinê ku bi vî rengî tên meşandin. Jixwe Rêbertî behsa qirkirina çandî ya veşartî kir. Em ji bo ku viya fêmbikin pêwîst e bi giştî hin mînakên ji cihanê hinek vekin û li gorî wê jî li ser Kurdistanê jî bifikirin. Qirkirina çandî çi ye, em çawa vêya dijîn? Di bingeh de em ne di ferqê de bûn, me digot asîmîlasyon heye. Lê tene peyva asîmîlasyon rastî jî têr nake. Asîmîlasyon astêke pir pir esasî ya qirkirinê ye, ji ber ku di çand de ziman beşeke sereke ye. Û ziman mirovan avadike. Ruhê mirov ava dike, tu dikarî wekî ku pir tiştên dewlemend dijî hîs bike, biafirîne, ger tu nikaribî îfade bikî, tu nikaribî vegotinê vê bikî, tu jî xwe tune tê hesibandin. Di paraznameyan de Rêbertî di derbarê qirkirinê hin mijaran vedike. Em dixwazin fêmbikin, li ser Kurdan pêkanînên çawa hebûn, heya niha ligel vê jî Kurd çima hebûna xwe parast, hebûnekî bi vî rengî tê wateya hebûnê yan na? Em ê hinekê li ser vê mijarê jî rawestin. Bi giştî em dixwazin bi awayeke kurt li ser netew-dewletên ku mêtinkarî li ser Kurdistanê didin meşandin rawestin. Bi vê yekê em dixwazin wêneyeke giştî ya qirkirina ku li ser Kurdistanê tê meşandin derkeve holê. Niha di paraznamê de Rêbertî qirkirinê weke du beş digre dest: Yek qirkirina fîzîkî, yek jî qirkirina çandî. Qirkirina fîzîkî li dij netew an jî grûbekê ku hejmara wan kême, lê belê weke elît, weke hakim di jor de dimînin tê meşandin. Ji ber vê tinekirin û jî holê rakirina wan tê armanckirin. Piştî hemû berhem û nîrxên wan tên desteserkirin. Mînaka Ermenîyan heye. Heta niha jî tîrbên Ermenîyan vedikin ji bo ku zêrên wan derxin. Ev mînak jixwe li holê ye. Dîsa mînaka Cihûyan jî bi vî rengî ye. Ya duyemîn qirkirina çandî ye. Qirkirina çandî jî li dij gelên, an komekê ku hejmara wan zêde ye, lê belê di milê siyasî zêde nekarîne hakimiyetê çêbikin, di

esas de weke çandî hebûna xwe didin diyarkirin, hatiye meşandin. Armanç jî homojenkirin e, wan tevî xwe kirin e, mêtinkarî û mijûdkarî li ser wan meşandin e. Ya rastî tinekirin e. Di warê hebûn û wate de tinekirina wan e. Qirkirinê fîzîkî bi demekê ve girêdayî ye, lê bandora wê demdirêj e. Lê belê qirkirina çandî, hem bi xwe hem jî bandora xwe demdirêj e. Cudahiyekê bi vî rengî di navbera van de heye. Qirkirina çandî ne tenê bi demekê yan jî bi pêvajoyekê ve girêdayî ye. Dem dem tê plankirin, li gor pêvajoyên cuda, li gor sistemên heyî, pergalên heyî rengê wê tê guhertin, şeweyê wê tê guhertin, lê belê di cewher de heman tişt tê parastin.

Ji bo Kurdan Rêbertî got: "Kurd niha hene, lê dema me dest bi têkoşînê kir, hebûn û tinebûna Kurdan mijara gotinê bû." Heta Rêbertî dibêje: "Mînak, tav heye, kes nikarê vê yekê tine bihesibîne, lê belê ev yek tê nîqaşkirin, ji ber ku hebûna wê hatiye tinekirin". Ên ku biryar didin, ên ku biryarê di derheqê dinyayê bi giştî de didin, bi taybet hegemonyaya navendî bi giştî dibêje "Nîne!" Dema ku xweda got "Tu nînî!" tu tine dibî. Jixwe mînak, niha em rojane jî vê yekê dibînin, serokwezîrê Tirk dibêje: "Dema ku tu bibêjî 'nîne, nîne' dema tu behsa wê nekî, jixwe tine ye". Rewşekî bi vê rengî ye, mîna ku hukmeke xwedayî li ser Kurdan hatibe ferzkirin. Em bi giştî weke destpêkekê bigirin dest. Jixwe ji bo me di nava netewên hakim de helandin, bişafîn weke rêya bi tenê hate hiştin, ger tu hebûna xwe biparêzî jixwe tu yê birçî bimînî, tu yê bêkar bimînî, tu yê bimirî, heta tu bi mirinê ve jî bi tenê sînardar namînî, cesedê te tê parçekirin. Rastî bi vî rengî ye. Dema ku mirovek dimire, xilas dibe dîçe, lê ya em behsa wê dikin ne wiha ye. Siyasetek li ser Kurdan tê meşandin ku cesedê me yê ku wê bibe ax parçe parçe dikin, tehemula wan jî cesedan re jî tine ye. Ji ber ku di parçekirinê de tinekirin heye, di esas de cewherê parçekirinê, tinekirin e. Di mijara heqîqetê de em dibêjin "Heqîqet giştî ye ango yekpare ye" Dema ku tu tişteke yekpare parçe bikî, tu wê demê deriyê tinebûnê jê re vedikî. Jixwe ji ber ku Kurd di bin bandora mêtinkariya herçar netew-dewletan de dimîne, mirov dikarê bêje ku bi çar parçekirinan rûbirû maye.

Qirkirin di esas de kiryareke dewletê ye. Bi giştî dema em li dîroka cîhanê mêze dikin em dibînin ku qirkirin bi despêkirina pêvajoyên netew-dewletê ve pêşketiye. Beriya vê komkuji hene, lê belê ev komkuji nayên wateya qirkirinê. Rast e di nav qirkirinan de komkuji pêk tên, lokal, an heremî tên pêkanîn, lê komkuji tişteke cuda ye. Carna komkujiyên hemdemîn tên pêkanîn, lê belê komkuji û qirkirin ne wekhev in. Di qirkirinan de weke polîtîkayên demê, komkuji jî tên pêkanîn. Di navbera her duyan de cudahi heye. Bi giştî dema em mêzeyî qirkirinê ku di dinyayê de hatine pêkanîn dikin em dibînin ku hinek taybetmendiyên wan ên hevbeş hene. Di wan de, di esas de karakterê baviksalarî, karaktereke hakimiyeta zîlam heye, ji ber ku di hemû qirkirinan de tecawûz heye. Ev xaleke pir girîng e û bi paradîgmeya me ve jî girêdayî ye. Ji ber ku Rêbertî li ser azadkirina zayendan pir disekine. Fêmkirin û lêhûrbûna ku em li ser parêznameyan dikin, me jî qirkirinê dûr dixê, qirkirinê bi temamî jî holê radike. Girêdaneke bi vî rengî heye. Bi qasî ku tecawûzên giştî hene, ewqas jî komkujiyên giştî hene. Mirov dikare vê yekê hem jî dîroka xwe fêm bike, hem jî jî dîroka cîhanê ya giştî jî fêm bike û bibîne. Mînak zîndana Amedê li berçav e. Mînak, di vê derê de şehadetên ku pêk hatine, her wiha îşkenceyên ku hatine kirin, hemû pêkanînên ku bi zihniyeta zîlamtiyê ya zîlamê serdest hatine kirin in. Qirkirin wiha hatiye

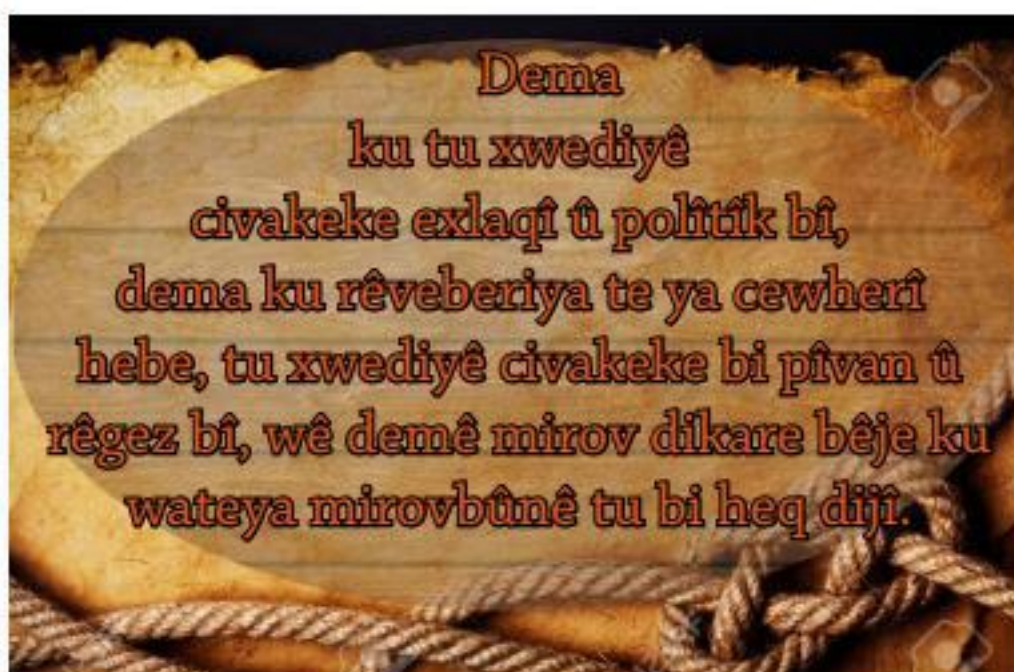
meşandin. Pêkanînên herî zêde tên meşandin bi objeyên cînsel ve girêdayî ne. Hakimkirina zîlamê serdest, ango pêrekirina gelan esas tê girtin. Pêşxistina zihniyeta tecawûzê esas tê girtin. Ev hem di warê tîgînî û hem jî di warê pratîkî ve tê pêkanîn û tê bikaranîn. Ji ber ku di qirkirinan de tenê ji holê rakirin tine ye. Carna wekî wate, ji holê rakirinê jî di nava xwe de digre. Ya ku herî zêdetir li ser Kurdistanê meşandin jî ev e. Mînak Rêbertî dibêje "Ermeniyên jiyana tenê bi awayeke fîzîkî jî xwe re qebûl nekirin, hebûneke tenê bi beden nepejirandin, asteke wan a zihniyeta pir baş hebû, lewma ew rastî qirkirineke fîzîkî hatin." Lê ya ku li ser Kurdistanê hate meşandin qirkirina çandî ye. Ji ber ku ew jî zihniyeta wateyê hatiye dûrhiştin. Mînak, piraniya malbatên Kurd pir zarokên wan hene. Rêbertî dibêje "Ev bertekeke li hemberî qirkirinê ye, lê belê bertekeke bêzihniyeta, bêwate ye, bertekeke wisa xwebûyîne avanake. Bedenbûyîna bi tenê xwebûnê ava nake." Mirovbûn di vê derê de tine dibe. Dema ku tu xwediyê civakeke exlaqî û polîtîkî bî, dema ku rêveberiya te ya cewherî hebe, tu xwediyê civakeke bi pîvan û rêgez bî, wê demê mirov dikare bêje ku wateya mirovbûnê tu bi heq dijî. Cihê ku wateya mirovbûnê lê hebe, tê wateya ku li wir civakbûn, civaka exlaqî û polîtîkî jî heye. Qirkirin weke jenosît tê binavkirin, jenosît jî ji genosê tê û wateya vê qewm

Armanç jî homojenkirin e, wan tevî xwe kirin e, mêtînkari û mijûldari li ser wan meşandin e. Ya rastî tinekirin e. Di warê hebûn û wate de tinekirina wan e.

yan netew e, sayt (seid) jî bi latînkuştin e, qewm kuştin, irq-nîjad kuştin. Di esas de, wateyekê bi vî rengî heye. Niha pênasêkirina qirkirinê giştî wisa ye: Ji komeke wekî jî aliyê komeke dîtir di milê nîjad, cîns, bawerî, aborî û siyasî de bi kuştinê ve hedefê girtin û ev bê pêkanîn. Ev dibe qirkirin. Tewana qirkirinê bi xwe cuda ye. Sûçê qirkirinê çi ye? Kuştina endamên wê komê, ji holê rakirina wan, ew neçarî jiyana zehmet hiştin sûç in. Wek mînak koçberkirin û jî axê qutkirin

dikevin vê beşê û endamê komê bi qasî pêşgirtina zayînan, zarokên endamê ve komê şibandina xwe, wek sîstemê dewşîrme, asîmîlasyona bi darê zorê, dibistan û her wiha. Ev beşên sûç in, di nav çarçoveya qirkirinê de weke sûç tên dîtin. Ew jî di peymana Netewê Yekbûyî de weke xaleke cezayê pêşgirtina li qirkirinê cih digire. Ev xal, di sala 1948'an wek peyman hate îmzekirin, lê belê ketina wê ya meriyetê jî sala 1951'an pêve ye. Bi giştî sebebê vê sûçê wek olî û etnîkî, netewî

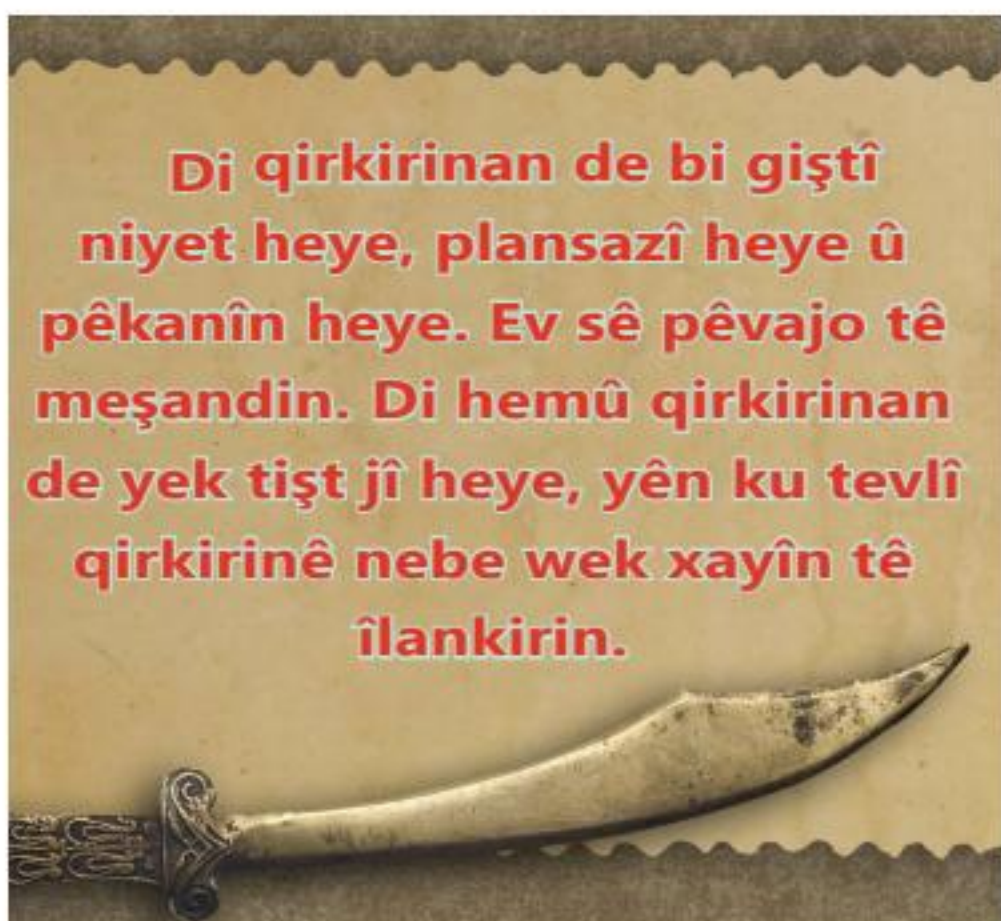

tên nîşandan, ev jî hene lê belê di bin de sedemên aborî jî hene. Kurdistan mînakê vê ya pir berbiçav e. Hin mînakên cuda jî hene. Hin welatên ku ti berhema wan a aborî nîne, lê belê tenê ji bo desthilatdariya navendî desthilatiya xwe bimeşîne qirkirin hatiye pêkanîn. Di derbarê qirkirinan de niha hin nîqaş hene. Di milê huqûqî de ger niyet jî hebe ev dikeve warê sûç, teşwîqkirin hebe ew jî dikeve warê sûç, rasterast cihnegirtin lê alikarîdayîn hebe jî dikeve dibe tewan. Lê belê em tenê huqûqê esas nagirin, jixwe huqûq tiştêk wek kamuflekirina netew-dewletê ye. Em van mînakên ji bo ku têkoşîneke huqûqî bimeşînin nadin. Ji bo ku em nasbikin pêwîst dibînin. Qirkirin wek peyv, ji hêla kesekî bi navê Rafael Lemkîn ve kete rojeva cihanê. Ew kes huqûqnasekî ji Polonyayê bû, lê belê eslê xwe Cihû ye. Rojevûna peyva qirkirinê hinekê di encama hewldana wî bû. Ew di sala 1900 di hatiye dinyayê, 1959 jî jiyana xwe ji dest daye. Hin hewldanê wî hene, ji ber qirkirinê ku li ser Cihûyan de hatiye çekirin. Qirkirinên ku bi giştî hatine kirin hin pêvajoyên hene. Wekî rêxistineke çavdêriyê Netewên Yekbûyî çavdêrî kiriye û di bin kontrola wan de hin raporên li ser qirkirinan hatine amadekirin. Di van raporên da qirkirin bi hin gavan vê pênasî kirin. Di destpêka qirkirinê de gava yekem çiyê? Gava yekem parçekirin e. Di yekparebûnê de parçebûn çekirin, jixwe ew pêşiya her tiştê vedike. Di qirkirinan de ev pir eşkere wisa dibe. Dema ku parçebûnek "ew-em" çêbibe, li welatekê, li ser axekê, bajêrekî, taxekê cudabûna "em-ew" pêş bikeve, di vê derê de deriyê qirkirinê tê vekirin. Gava yekemîn ew e. Piştî gava din wek dehumanizasyon tê binavkirin. Ji peyva human-mirov tê. Wekî nedîtina mirov e. Wek mînak di derbarê qirkirina li ser cihûyan hatî meşandin pir film hene. Dibêjin cihû kuçik in, yan jî li ser dikanan dinivîsînin "Kuçik û Cihû nikarin bikevin dikanê!" Filmeke Elman hebû. Li ser derê dikana xwe nivîsandibûn "Mala xwe paqij bihêlin wekî Tirkan bêhn nede." Ew jî netewperestî ye, wek nedîtina mirov e. Yan jî dibêjin qebîleyên koçber. An jî dibêjin parazit, kêzikên bê fayde, kêzikên qirêj... Ew wek însan jî nayên dîtin. Ji bo me gêrlayan jî di televîzyonê Tirkan de bi Tirkî digotin "Înlerinde yuvalanmışlar" Ev gotin ji bo kêç û spiyan tê bikaranîn. Kêzikên ku dema porê mirov pir pir qirêj dibe tê de derdikeve tê gotin. Ew rasterast nabêjin ew ne mirov in, bi şekleke cuda, watedayînek cuda, binavkirinek cuda vê yekê dibêjin. Lê ji aliyê derûnî ve tê gotin ku "Em we wek mirov nabînin!" Bi vê şeklî ji me re dibêjin "Hûn wek spî, kêç in, ne mirov in." Fêmkirinên bi vî rengî çekirin ew jî pêvajoyeke girîng a qirkirinê ye.

Gava din jî xwe birêxistinkirin e. Di rêxistinkirinê de jî divê yekîneyên taybet ên artêşê hebe, divê hin grûbên milîs hebin. Ya girîng divê hatibin rêxistinkirin ji bo qirkirinê. Wek mînak em rojane bi rojevê ve

girêdayî temaşe bikin di Serêkaniyê de, komên çete avakirin, yan jî komên faşîst. Derdikevin di cihekê de komkujiyan pêş dixin, hem divê hêzên milîs hebin, divê leşkerên pîspor hebe, hem jî divê ku hin kesên bi vî şeklî hatibin tehrîk kirin, bi destê van jî qirkirin tê pêşxistin. Hîna zêdetir piştî rêxistinbûnê jixwe de qutub-bûn, girêdanên heyî ji kok qutkirin çêdibe. Li Tirkiye mirov bi asayî nasnameya xwe nayên naskirin, cudabûn-cudakarî li ku derê hebe bi wê tê naskirin. Çiya te ji yê gîştî cuda be, tu bi vê tiştê tê naskirin. Lê belê mirovên ku nabin hedefa qirkirinê, bi nasnameya xwe asayî yê Tirkiyê vê tê naskirin. Di AKP'ê de parlementerên Kurd jî hene, dema ku pîrsgirêk girêdayî netewperestiyê çêdibe, dibêjin parlementerên Kurd ên AKP'ê. Nasnameya netewî, ya ku li Tirkiyê dibe sebebê bindestiyê, hema dikeve rojevê. Ev taybetmendî rêbaza hedef nîşandanê, her tim wek tehdîdekê di hemû qirkirinan de hate meşandin û tê meşandin jî. Vaye di komkujiya Ermenîyan de dîsa wisa, ev rêbaz hatiye pêkanîn. Heta ku komkuji pêş bikevin, heta ku dawîya sed sala 19'mîn, jê rasttir, heta ku tevgerên netewperest bikeve rojevê bi nasname Ermenîbûnê kes nerehet nebibû, pêwîstî nehate dîtin ku bêjin "Ew kes Ermenî ne" Wek Osmanîyan bi giştî nêzîkbûn ji wan ra hate çekirin. Jixwe xelîfe dihate qebûlkirin jî. Lê belê piştî ku netewperestî pêş ket, papazên Ermenî, doktorên Ermenî hwd. hatin binavkirin. Doktorek tene di bajêr de heye, ew jî Ermenî ye. Lê dibêjin doktora Ermenî. Ji wê gavê şûnve dibêjin doktora Ermenî, hêdî hêdî teşhîrkirin çêdibe. Gava piştî wê jî piştî teşhîrkirin e, bi vê re her tişt amade dibe. Di hemû qirkirinan de înkarkirin jî heye. Gava dawî ya qirkirinê înkarkirin e.

Di qirkirinan de bi giştî niyet heye, plansazî heye û pêkanîn heye. Ev sê pêvajoyên meşandin. Di hemû qirkirinan de yek tişt jî heye, yê ku tevî qirkirinê nebe wek xayîn tê îlankirin. Di qirkirinan de dema ku tecawuzên komî çêdibin yê ku tecawuz nake, wek ne zîlam tê nîşandan. Bi vê jî ji bo tecawuzê tehrîk dikin. Yê ku neke, dibêjin "Wê demê tu ne zîlamî!" Bi vî rengî dijberiya kûrkirin û tehrîkkirin dihêle ku di qirkirinan de cudahî zêdetir pêş bikeve. Di homojenkirinê de ruhek hevbeş bi vî awayî tê amadekirin. Beriya qirkirin çêbibin, cîranan bi hev re dijîn, tişteke cuda nedihate bîra wan, lê belê qirkirin dema ku kete meriyetê niyet, plan çêbûn, însan li wê fikirîn ku ew cîrana xwe ya ku demekê pir asayî bi hev ve dijîn, tine bike. Tiştêkê dixê navbera însanan, wan li gor xwe birêve dibe.

Kalbimin Dili / Atakan Mahir

*Düşersem birgün boylu boyunca
Ürkmezsen eğer, savaş çılgılığı cesedime
Eğilip üzerime öp beni..
Suya hasret çorak toprak gibi
Beşiğe uzanan anne şefkati ile
İkona değan inanç eli gibi
Toprağa inen yağmur damlası özlemi ile;
Yar gibi..*

*Say ki Roman çocuğuyum
Anasının sırtında yamalı bohça gibi
Yarısı çıplak gezgin ve sürgün.
Elinde çöplükten yeni toplanmış
Bir parça ekmek, eli yüzü kir içinde
Temizlik bilmez suya sevdalı kalbimde
Bir boşluk..*

*Say ki sömürge çocuğuyum
Büyük bir bozkır içinde
Çıplak ayaklı ben
Biraz buruk, biraz küskün
Asi biraz ve yine bir
boşluk kalbimde..*

*Say ki nice nice yalnızlığım
Kucaklamaya muhtacım
Eğil üzerime ve öp beni..
Gül kokmasada bedenim
Kürdistan'ın boş yıkık
Yanık kül kokan
Çocukların ayak izlerinden uzak köyler gibi,
Unutulmuşsam savaş sayfasında
Beyaz ipekler içinde değilsemde
Doğanın çıplaklığında ve yalınlığında
Düşmüşsem örneğin
Hemde savaşta, Bedenimden sana
Kalbim, fikrim
Bahar yaprağı fiziğim kalsada, veya
Bir parça yüzüm..*

*Ürkmezsen eğer, Eğil ve öp beni
Ama ağlama..*

*Silahını silahıma çat
Yumruğun yumruğumda sıkılı kalsın
Gözümde ki ışıltıyı yolun bil
Edebi rahatlığım zafer umudun olsun.
Meşeden bir yaprak düştü dersin
Alır eline koklarsın
Sızlar kalbin belki
O kadarda olsun be yoldaşım!*

*Unutma ki;, Mesih çağının değil
Uzay çağının Gerillasıyız
Ne Spartaküs bizim gibi yaşadı
Ne de Che bizim gibi savaştı.
Bedenlerimiz bedel olacak elbet
Bulutsuz, masmavi göğün müjdesi için
Olsun be yoldaşım!
Güneşin zaptı yakın değil
Güneşi zaptettik artık
Şafak bizim artık
Türküümüz uzun uzun çalıyor
Dağlar halaya durmuş
Çocuklarımız deli rüzgar gibi
Bak; Köylerden horoz sesi bile geliyor
Ve bayrağımız bulutlara rengini vermiş
Gökkuşağı değil Kürdistan'ı çevreleyen
Adı Yeni Yaşam bunun
Özgürlük senin olsun be yoldaşım!*

**"Bi hêza ku min ji Rêber APO girtiye
tişteki ez sernexim nîne"**

Ş.AMARA GABAR